

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número 480

Comissió de Justícia

Sessió 18, dimarts 21 d'abril de 2020

Presidència de la I. Sra. Yolanda López Fernández

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de la Covid-19 355-00133/12	4
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a lluitar contra la Covid-19 en l'àmbit penitenciari 311-01710/12	50
Pregunta al Govern sobre les causes del nombre de contagis de Covid-19 al mòdul 4 del Centre Penitenciari de Quatre Camins 311-01711/12	51
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a evitar l'increment de contagis de Covid-19 als centres penitenciaris 311-01672/12	52
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a facilitar el teletreball als treballadors de l'Administració de justícia 311-01673/12	54
Preguntes al Govern sobre les mesures de protecció per al personal de les seus judicials des de l'inici de la crisi de la Covid-19 i sobre la situació dels professionals amb motiu de la pandèmia del Covid-19 311-01712/12 i 311-01713/12	56
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel govern judicial amb relació a l'emergència sanitària per la Covid-19 311-01721/12	58
Pregunta al Govern sobre les reaccions rebudes pel Departament de Justícia amb relació a la situació de la població penitenciària sota la seva tutela 311-01722/12	59
Pregunta al Govern sobre les línies mestres de la represa de l'activitat dels òrgans jurisdiccionals 311-01723/12	60
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel Govern de l'Estat per a afrontar l'emergència sanitària provocada per la Covid-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia 311-01674/12	62

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel Departament de Justícia per a facilitar el teletreball als professionals i operadors de l'Administració de justícia durant la crisi de la Covid-19	63
311-01675/12	
Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel Departament de Justícia per a millorar l'atenció i el servei al Registre Civil de Barcelona durant la crisi de la Covid-19	65
311-01676/12	
Pregunta al Govern sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures preventives i de desinfecció d'espais públics als centres penitenciaris, les seus judicials i els serveis adscrits al Departament de justícia	66
311-01677/12	
Pregunta al Govern sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures de protecció individual i l'aportació de tests als treballadors públics, al personal adscrit al Departament de Justícia i als interns dels centres penitenciaris	68
311-01678/12	
Pregunta al Govern sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures de reforç del Departament de Justícia per a afrontar el col·lapse judicial	70
311-01679/12	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 18 de la CJ

La sessió de la Comissió de Justícia (CJ), tinguda per videoconferència, s'obre a les quatre de la tarda i set minuts. Presideix Yolanda López Fernández, acompanyada de la vicepresidenta, Carmen de Rivera i Pla, i de la secretària, Irene Fornós Curto. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, pel G. P. de Ciutadans; Eusebi Campdepadrós i Pucurull, Elena Fort i Cisneros i Glòria Freixa i Vilar-dell, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Orobitg i Solé i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. Republicà; Rosa Maria Ibarra Ollé, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marc Parés Franzi, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Esperanza García González, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Justícia, Ester Capella i Farré.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de la Covid-19 (tram. 355-00133/12). Consellera de Justícia. Sessió informativa.

2. Preguntes al Govern a respondre oralment en comissió:

2.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures preventives i de desinfecció d'espais públics als centres penitenciaris, les seus judicials i els serveis adscrits al Departament de Justícia (tram. 311-01677/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

2.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures de protecció individual i l'aportació de tests als treballadors públics, al personal adscrit al Departament de Justícia i als interns dels centres penitenciaris (tram. 311-01678/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

2.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures de reforç del Departament de Justícia per a afrontar el col·lapse judicial (tram. 311-01679/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

2.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures de protecció per al personal de les seus judicials des de l'inici de la crisi de la Covid-19 (tram. 311-01712/12). Rosa Maria Ibarra Ollé, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

2.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la situació dels professionals amb motiu de la pandèmia del Covid-19 (tram. 311-01713/12). Rosa Maria Ibarra Ollé, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

2.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a evitar l'increment de contagis de Covid-19 als centres penitenciaris (tram. 311-01672/12). Yolanda López Fernández, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

2.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a facilitar el teletreball als treballadors de l'Administració de justícia (tram. 311-01673/12). Yolanda López Fernández, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

2.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les causes del nombre de contagis de Covid-19 al mòdul 4 del Centre Penitenciari de Quatre Camins (tram. 311-01711/12). Carles Riera Albert, juntament amb un altre diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

2.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a lluitar contra la Covid-19 en l'àmbit penitenciari (tram. 311-01710/12). Esperanza García González, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

2.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades pel govern judicial amb relació a l'emergència sanitària per la Covid-19 (tram. 311-01721/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

2.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les reaccions rebudes pel Departament de Justícia amb relació a la situació de la població penitenciària sota la seva tutela (tram. 311-01722/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

2.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les línies mestres de la represa de l'activitat dels òrgans jurisdiccional (tram. 311-01723/12). Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

2.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades pel Govern de l'Estat per a afrontar l'emergència sanitària provocada per la Covid-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia (tram. 311-01674/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

2.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades pel Departament de Justícia per a facilitar el teletreball als professionals i operadors de l'Administració de justícia durant la crisi de la Covid-19 (tram. 311-01675/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

2.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades pel Departament de Justícia per a millorar l'atenció i el servei al Registre Civil de Barcelona durant la crisi de la Covid-19 (tram. 311-01676/12). Eduard Pujol i Bonell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

La presidenta

Bona tarda a tots i a totes. Bona tarda, consellera, diputats i diputades.

Abans de res, i en nom de tots els membres de la comissió, voldria mostrar el nostre condol als familiars de les persones que han perdut la vida pel Covid-19. També enviar molta força i ànims a totes les persones que ho estan patint ara mateix. I, per descomptat, el nostre agraïment a tot el personal sanitari, que està tenint cura de tots nosaltres en aquesta pandèmia. I donar les gràcies també a les persones dels treballs essencials, que estan treballant perquè puguem, tots els ciutadans i ciutadanes, estar confinats.

Sessió informativa amb la consellera de Justícia sobre les mesures adoptades per a fer front a la crisi de la Covid-19

355-00133/12

Una vegada transmès això, comencem la sessió informativa amb la consellera de Justícia, la senyora Ester Capella, per tal d'informar sobre les mesures adoptades per fer front a la crisi sanitària provocada per la pandèmia del Covid-19, que se substanciarà de conformitat amb el que estableix l'article 173 del Reglament del Parlament de Catalunya.

Consellera, tindrà seixanta minuts per fer la seva exposició. Una vegada acabada, farem una parada tècnica de dos minuts i serà el torn dels portaveus dels diferents grups parlamentaris. Quan vulgui, consellera.

La consellera de Justícia (Ester Capella i Farré)

Molt bon dia, molt bona tarda a tothom. Presidenta, membres de la Mesa, diputades i diputats, una salutació especial també a totes les persones que ens estan seguint des de casa mitjançant el Canal Parlament.

Aquesta és una compareixença que en una situació normal s'hauria hagut de fer de forma presencial al Parlament de Catalunya, però la situació que estem vivint fa que ens haguem d'adaptar i fer-la de forma telemàtica, amb les dificultats que això

comporta. Ja saben vostès que la tecnologia està avançada, però, evidentment, no hi ha res com poder-nos veure i poder debatre, doncs, presencialment. Així doncs, també permetin-me que aprofiti l'ocasió per donar les gràcies a tot el personal del Parlament que fa possible aquesta retransmissió, i que ens permet poder treballar, malgrat la situació.

El nostre país, Catalunya, però també Europa i el món sencer, està vivint una de les emergències més greus dels darrers temps. La pandèmia del coronavirus, del Covid-19, ha provocat una crisi sanitària sense precedents. Tot i que ja ho saben, és important també recordar que estem vivint una situació d'absoluta excepcionalitat davant d'una crisi, com deia, sanitària, com una emergència, en aquest cas, sanitària, i, al mateix temps, doncs, desencadena..., i és alhora una crisi social i econòmica.

En aquests moments difícils, i així també com ha fet la presidenta, vull traslladar el condol i l'escalf a totes les persones que han perdut algun ésser estimat, i mostrar també tot el suport a les persones que en aquests moments estan ingressades, lluitant contra la malaltia, o bé estan malaltes a casa seva.

Així mateix, permetin-me que doni les gràcies a tots els professionals que, malgrat la difícil situació, estan treballant perquè ens en puguem sortir. El personal sanitari, evidentment, però també em correspon mostrar el meu més sincer agraïment, aquí, davant de la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya, a totes les funcionàries i funcionaris del Departament de Justícia que aquests dies estan treballant, ja sigui de forma presencial o ja sigui a distància. Sense la seva tasca no hauria estat possible tirar endavant totes les mesures que hem anat prenent i que prenem des del departament que jo encapçalo per fer front a l'emergència sanitària que estem patint.

La greu crisi provocada pel coronavirus fa que el Govern de Catalunya estigui fent front a una situació d'emergència, com els apuntava. Des del primer dia el Departament de Justícia ha treballat per donar resposta a aquesta situació. En aquesta compareixença, a petició pròpia, els rendiré comptes, els donaré compte de totes les mesures que hem anat prenent i prenem per fer-hi front.

Com deia, la situació epidemiològica derivada del coronavirus ha obligat a adoptar diferents mesures per tal de fer front a la situació d'alarma sanitària. En l'àmbit competencial del Departament de Justícia s'han dut a terme prop d'un centenar de mesures que s'han anat desenvolupant durant el període previ a la declaració oficial de l'estat d'alarma, i també en les setmanes posteriors, mentre aquesta declaració encara està vigent. Hi insisteixo: hem pres mesures abans de que es declarés de forma oficial l'estat d'alarma, les hem pres durant les setmanes posteriors i, òbviament, encara estem adoptant mesures.

De les mesures que s'han adoptat, el 70 per cent de les mesures són de caràcter preventiu, amb l'objectiu de reduir l'expansió de la pandèmia, i, per tant, s'hi inclouen mesures organitzatives implementades mitjançant protocols i instruccions, mesures de seguretat o mesures higièniques. El 29 per cent de mesures són mesures de caràcter restrictiu, ja que limiten el règim de visites i la participació en programes o en activitats públiques. Per això, necessàriament, han de ser contrastades amb mesures compensatòries que busquen una alternativa a la restricció.

I, finalment, hauré de fer referència a una decisió que ens és aliena, en l'àmbit de l'Administració de justícia, una mesura que ve determinada pel Govern de l'Estat, però, òbviament, vinculada a la declaració de l'estat d'alarma, i que, per tant, va vinculada a l'assumpció de competències per part del Ministerio de Justicia i algunes de les competències que li corresponen al Departament de Justícia.

Pel que fa als àmbits de competència del Departament de Justícia, el 54 per cent de les mesures que hem dut a terme es concentren en l'àmbit de l'execució penal, els serveis penitenciaris i els centres educatius de justícia juvenil i atenció a la víctima del delictes, incloses les mesures implementades pel Centre d'Iniciatives per a la Reinserció.

L'altre gran volum de mesures, el 23 per cent, s'ha adoptat en l'àmbit de l'Administració de justícia. La resta d'àmbits competencials del departament concentren, de forma conjunta, el 23 per cent de les mesures, i s'inclouen als àmbits d'Afers Religiosos, Dret i Entitats Jurídiques, Memòria Democràtica, la formació desenvolupada des del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada i les mesures transversals dels serveis centrals del Departament de Justícia.

Tot seguit els detallaré les característiques de les diferents mesures que hem adoptat. En primer lloc, i en l'àmbit de l'Administració de justícia, cal destacar que l'acord dictat el 23 de març pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya –evidentment, és un acord que penja directament d'un acord del Consell General del Poder Judicial– suspèn les actuacions judicials programades i els terminis processals en desnonaments, celebracions de vistes i presentació d'escrius de demanda. Així mateix, els òrgans col·legiats suspenen les deliberacions sense vistes programades, tret d'aquelles que afectin presos preventius o drets de realització inajornables.

L'esmentat acord determina que mentre duri l'estat d'alarma només es garanteixen els següents serveis: els serveis dels jutjats de guàrdia, i exclusivament en aquelles actuacions amb detinguts i incidències; els serveis de registre civil per a llicències d'enterrament, matrimonis en perill de mort i inscripcions de naixement en termini urgent; les actuacions judicials relacionades amb mesures i ordres de protecció de menors i dones i les actuacions amb detinguts; els serveis de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya relacionats amb l'aixecament de cadàvers, autòpsies i reconeixements d'urgència. No es participa en desnonaments ni es fan visites mèdiques de caràcter laboral o psiquiàtriques, ni les modificacions del règim de custòdia compartida, que, segons el Consell General del Poder Judicial, ho ha de determinar cada jutge.

Abans de detallar les mesures preses en l'àmbit de l'Administració de justícia, bé voldria fer una denúncia en el sentit de l'assumpció i l'arrogació de competències a través de l'ordre ministerial, en aquest cas, arrogació de competències per part del Ministeri de Justícia, segons l'Ordre ministerial 261/2020, és a dir, recentralització de les competències. Des del punt de vista del Departament de Justícia i del Govern de Catalunya, una actuació innecessària, ja que no respon en cap cas als criteris de necessitat per fer front a la greu crisi que estem vivint. És el Govern de Catalunya qui gestiona l'Administració de justícia a Catalunya i, com a administració més propera a la ciutadania, coneixem la realitat que es viu a tots i cadascun dels jutjats del nostre país, i podem donar, en conseqüència, la millor resposta a la situació.

Tanmateix, les mesures preses estan condicionades per aquesta assumpció de competències, però, com abans els deia, ja va haver-hi decisions que vam prendre abans que es van dur a terme abans i, en tot cas, doncs, les posteriors han d'anar sempre vinculades a les decisions del Ministeri de Justícia.

He fet la denúncia perquè creïem que és improcedent, inoportú, i que, en definitiva, no hi havia cap raó perquè es produís aquesta recentralització en la presa de decisions.

Entenem que la millor protecció de les treballadores i els treballadors públics amb els recursos que tenim a l'abast, més si tenim en compte..., i hem de tenir en compte, perquè s'ha produït la davallada de l'activitat durant aquests dies en els jutjats..., és que la majoria de treballadors públics, funcionaris i funcionàries, estiguin en els seus domicilis en situació de disponibilitat i només vagin als jutjats en cas de necessitat. M'ho sentiran dir moltes vegades, insistiré en aquesta qüestió: el que havíem de prioritzar era la disponibilitat, la possibilitat de que poguessin acudir, actuar i, per tant, fer diligències essencials; el que no s'havia de prioritzar de cap de les maneres era la presència, perquè no era la garantia de protecció dels treballadors públics.

Aquest és el posicionament del Govern de Catalunya, aquest ha estat el posicionament del Departament de Justícia, però també dels sindicats que representen el

personal que treballa a l'Administració de justícia. I és el que hem defensat i continuarem defensant el Govern d'aquest país.

És per això que vam aprovar..., i, en aquest sentit, volia apuntar que va ser el Departament de Justícia on vam aprovar una instrucció amb aquest objectiu, però el Ministerio de Justicia ens la va aturar, obligant, durant un temps, unes setmanes, que els funcionaris estiguessin presents als jutjats, fins i tot en aquells casos en què no era necessària la seva presència per garantir els serveis essencials.

Dit això, i ja no faré retrets..., en tot cas, temps tindrem, per als retrets, per a les demandes de responsabilitat, per a veure el que s'ha fet bé i el que no s'ha fet bé. En tot cas, des del Departament de Justícia hem pres totes les mesures necessàries per a fer front a la pandèmia i evitar la propagació del virus.

Tot seguit, els faig un detall de les mesures que hem pres en l'àmbit de l'Administració de justícia. Hem instal·lat 250 mampares transparents a vuitanta-sis seus judicials, dels quaranta-nou partits judicials, en aquells punts que són més concorreguts i d'atenció directa a la ciutadania, com són els serveis de la guàrdia, el Registre Civil, els jutjats de violència domèstica, les oficines d'atenció a la ciutadania, els deganats o els serveis comuns, per evitar-ne la transmissió i per evitar el contacte.

Hem garantit el funcionament dels jutjats de pau. Així mateix, des dels jutjats de pau s'està donant cobertura als serveis essencials de registre civil que els corresponen i els que té, i, per tant, allà on els jutjats de pau en tenen les competències.

Hem reforçat els serveis de suport judicial. Entre d'altres, hem reforçat el servei de traducció i interpretació amb mitjans telemàtics per donar cobertura als serveis essencials dels jutjats.

També hem garantit, durant aquest temps, i ho estem garantint, la designació de pèrits judicials i s'han posat a la seva disposició mitjans per continuar o poder treballar de forma telemàtica.

Pel que fa a la justícia gratuïta, les consultes i incidències en el servei es responen mitjançant el correu electrònic o bé telefònicament.

Les sessions de la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta de Barcelona i l'estudi de les sol·licituds presentades amb anterioritat a la declaració de l'estat d'alarma s'han continuat realitzant i, per tant, s'estan realitzant de forma telemàtica.

Així mateix, s'ha realitzat el pagament de la bestreta mensual per a les actuacions de l'advocacia i la procura que col·laboren amb el servei d'assistència jurídica gratuïta i la prestació del torn d'ofici.

L'equip d'assessorament tècnic civil, en l'àmbit de família del departament, el Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, el Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya i el Col·legi d'Educaores i Educadors Socials de Catalunya han elaborat un document per acompanyar les famílies en la valoració del risc implícit en transicions de les filles i els fills entre les llars. Les orientacions complementen els acords dels jutges de família, que n'estan assabentats i valoren positivament la iniciativa. Bé, bàsicament, el que estic dient és, doncs, fer un document per tal d'establir mecanismes d'entrega dels nens menors, filles i fills, en situació de règims de visites. Per tant, per al compliment dels règims de les visites i les relacions paterno- i maternofilials durant aquest període de temps.

Hem creat un comitè interdisciplinari de crisi, integrat per professionals de la judicatura, fiscalia, lletrat de l'Administració de justícia, l'advocacia i l'equip d'assessorament tècnic civil en l'àmbit de família amb la finalitat d'intercanviar informació i cercar criteris d'actuació i decisió.

Hem pres totes les mesures necessàries per garantir el teletreball del personal adscrit als serveis essencials dels jutjats, i això ho hem fet desplegant equipaments portàtils per als professionals, augment de quotes de correu electrònic, suport tècnic dels dinamitzadors fins a un llarg etcètera de possibilitats.

Vull posar en valor que el sistema d'e-Justícia i l'àmplia oferta d'equipaments amb sistemes de videoconferència està facilitant la tasca de professionals i funcionà-

ries i funcionaris judicials. He de dir que és un sistema robust, com molts de vostès ja coneixen; quan dic «robust» vull dir, doncs, que és fiable, segur i que permet que la informació circuli sense perill.

Hem habilitat un nou sistema telemàtic perquè les persones detingudes declarin davant de la judicatura, davant dels jutges, des de les comissaries dels Mossos d'Esquadra i policies locals, sense necessitat de fer el trasllat als jutjats. Es tracta de la plataforma Cisco Webex, que permet la videoconferència a través de les tauletes, ordinadors i telèfons mòbils. És una connexió més robusta i segura que els sistemes convencionals d'ús particular. En aquest sentit, vam adquirir ja llicències de la plataforma Webex abans de l'emergència, avançant-nos a les possibles mesures que hem hagut d'adoptar pel Covid-19.

Des de l'inici de l'estat d'alarma els jutges i jutgesses han fet 663 declaracions a detinguts a través d'aquest sistema, quan abans de l'emergència les declaracions de detinguts per videoconferència eren pràcticament inexistentes.

En tot cas, temps tindrem també de valorar-ho. Òbviament, la presencialitat és la regla general, però, en tot cas, la situació d'emergència i la pandèmia obligaven a prendre mesures diferents.

Hem elaborat i implementat un protocol de comunicacions d'aïllaments per al personal de l'Administració de justícia per gestionar els casos de personal que s'ha vist afectat per la Covid-19. En aquest sentit, a dia d'avui les dades de funcionaris de l'Administració de justícia afectats són de cent deu, cosa que representa l'1,45 per cent de la plantilla. Ja saben vostès que la plantilla de l'Administració de justícia a Catalunya és de 7.555 treballadors; funcionaris diagnosticats, del total, en són vint-i-cinc, un 0,33 per cent; funcionaris amb símptomes de Covid amb baixa laboral, però no diagnosticats, són vuitanta-cinc, que representa l'1,12 per cent. En total, aquestes cent deu persones, que representa un percentatge sobre el total de plantilla de l'1,45 per cent.

Hem elaborat i hem dut a terme un protocol específic per al desenvolupament dels treballs de neteja i desinfecció en els edificis judicials a partir del treball conjunt amb el Departament de Salut i, per tant, a partir de les recomanacions fetes pel Departament de Salut, amb la col·laboració, per descomptat, del Servei de Prevenció de Riscos Laborals i les empreses que tenen contracte per a la prestació del servei de neteja en els equipaments judicials.

Així mateix, també hem reforçat els serveis de neteja als edificis judicials i hem realitzat neteges i desinfeccions extraordinàries a la Ciutat de la Justícia; al Palau de Justícia de Barcelona; als Jutjats de Girona; a l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, de Girona, als jutjats d'Ampostà, Tortosa, Sabadell i Terrassa.

Hem reforçat també la vigilància als edificis judicials. Hem elaborat i difós recomanacions de mesures respecte a l'ús de les instal·lacions dels edificis, especialment, actuacions per a millorar la qualitat de l'aire i prevenir així la propagació del coronavirus als llocs de treball.

Hem suspès totes les obres –i ho voldria destacar– en equipaments judicials, amb l'objectiu de reduir el risc i els riscos de propagació del Covid-19 i facilitar el confinament.

El principal projecte afectat per la suspensió transitòria de les obres públiques és la construcció del nou Centre Obert de Tarragona, un equipament que representa una inversió de 9,5 milions d'euros, que havia d'estar acabat l'estiu de l'any que ve i, òbviament, aquest retard, doncs, obligarà a que la posada en funcionament i la posada en marxa sigui una mica més tard; per tant, també, en funció de quan puguem tornar a començar aquelles obres que en aquests moments es troben paralitzades.

Finalment, les metgesses i els metges forenses de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya s'han ofert com a voluntaris per a tasques assistencials als hospitals durant l'estat d'alarma per coronavirus. Vull destacar també

aquest aspecte, perquè aquesta posada a disposició i, per tant, aquesta voluntat de formar part de la xarxa de salut de la Generalitat de Catalunya va ser anterior a la declaració de l'estat d'alarma.

El Departament de Salut determinarà si cal que s'activin les tasques que haurien de fer, on les haurien de fer i com les han de fer. Els forenses de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, mentrestant, perquè les seves tasques són essencials, continuen fent la seva feina durant el període de vigència de les mesures per fer front a la pandèmia. Presten, com deia, un servei judicial considerat essencial i, per tant, continuen, doncs, amb l'aixecament de cadàvers, les autòpsies o aquells reconeixements que són de caràcter urgent. En canvi, com deia també al començament de la meua intervenció, no participen en desnonaments, i tampoc fan visites mèdiques per incapacitats laborals o psiquiàtriques.

En segon lloc, i en l'àmbit de l'atenció a la víctima del delictes, vull destacar que tots els professionals de les oficines d'atenció a la víctima del delictes segueixen treballant, però ho fan de forma telemàtica. Així doncs, les entrevistes amb les víctimes que requereixen suport i orientació es mantenen telefònicament. Per a qualsevol dubte, s'hi pot contactar, ja sigui per via telefònica o bé per via correu electrònic.

Així mateix, els equips d'assessorament tècnic penal, de forma excepcional i quan són requerits o són demanats per un òrgan judicial... (*Se sent un telèfon mòbil.*) Perdó, eh? Quan són requerits o demanats per un òrgan judicial atenen de forma presencial les peticions d'exploracions judicials, seguint les normes sanitàries, doncs, principalment quan hi ha víctimes vulnerables implicades. També, mitjançant el treball, es responen demandes d'informes pericials previs a la crisi.

En tercer lloc, i en l'àmbit de l'execució penal, els serveis penitenciaris i els centres educatius de justícia juvenil, la situació actual de pandèmia fa que s'hagin de seguir els protocols sanitaris establerts. I hem hagut de prendre decisions doloroses –m'ho han sentit dir alguna vegada–, hem hagut de suspendre, doncs, les visites d'amics i familiars via locutori, per locutori; hem hagut de suspendre els vis-a-vis; hem hagut de suspendre els accessos a les persones que realitzen tasques de voluntariat; hem hagut de suspendre moltes de les activitats que es feien, de les internes i interns amb d'altres centres penitenciaris, amb visites programades, etcètera. I, per tant, només hem permès i permetem l'accés d'aquelles persones vinculades a programes específics de reinserció laboral, toxicomanies o de reinserció i, per tant, també de treball terapèutic en relació amb delictes sexuals.

També hem hagut de suspendre temporalment, com deia, les entrades i sortides de les persones internes, tant de joves com d'adults, i, com a conseqüència, també els trasllats entre centres, tant dins del país com en el conjunt de l'Estat espanyol, i només s'autoritzen aquells que són de caràcter excepcional, per raons d'urgència o que tenen caràcter inajornable. Així mateix, també hem suspès l'entrada de paquets adreçats, ja ho saben vostès, a les internes i als interns.

És per això, com deia, que, davant d'aquestes mesures, que són doloroses, perquè saben vostès que formen part del tractament i, per tant, de la permeabilitat que han de tenir els centres penitenciaris..., davant d'aquestes mesures de caràcter tan restrictiu hem treballat perquè mentre duri aquesta situació d'emergència sanitària les persones privades de llibertat puguin seguir en contacte amb les seves famílies, amb aquelles persones que estimen, amb aquelles persones amb les que tenen vincles afectius, amics i persones, doncs, que són del seu àmbit relacional.

Som conscients, des del Departament de Justícia, des dels serveis de mesures penals, des de tot el departament, som conscients, soc conscient, que mai una videoconferència no pot substituir ni una abraçada de la persona que t'estimes, o abraçar el teu fill o la teva filla, o abraçar les persones que t'estimes; no substitueix ni les abraçades ni els petons ni el contacte físic. Però nosaltres havíem de prendre mesures, com deia, per evitar el contagi i, per tant, doncs, també havíem de suplir-ho d'alguna manera.

Per tant, hi insisteixo, som conscients que una videoconferència no supleix ni pot substituir mai una abraçada o un petó, però, malgrat aquestes restriccions, hem de treballar perquè cap persona privada de llibertat no pugui tenir contacte amb algú que s'estima, amb els seus familiars.

En tot moment l'objectiu ha estat aprofitar, utilitzar totes les eines que tenim al nostre abast, tots els instruments possibles, per compensar la suspensió del vis-a-vis i de les visites per locutori de vidre, degut a l'emergència sanitària del coronavirus.

Així doncs, per intentar compensar –i deia «mai substituiran»; «compensar» vol dir que mitiga, però no substitueix–, per tal de compensar les restriccions de les comunicacions, hem pres totes les mesures que a continuació els aniré detallant.

Hem doblat el nombre de trucades de què disposa cada persona privada de llibertat per poder parlar amb els seus amics o familiars. «Hem duplicat» vol dir que hem passat de deu trucades a vint trucades a la setmana fins a vuit minuts de durada màxima.

Hem posat a disposició de les persones privades de llibertat instruments per realitzar videotrucades i trobades telemàtiques entre les persones privades de llibertat i les seves famílies, mitjançant ordinadors, mòbils o tauletes de l'exterior. Hem adquirit 210 telèfons mòbils i dos mil auriculars als centres penitenciaris per realitzar videotrucades gratuïtes a través de l'aplicatiu WhatsApp, un sistema que saben vostès que és popular, de caràcter general i del qual disposen una gran part de les famílies. Parlo de 210 telèfons a disposició dels centres penitenciaris d'adults.

També hem dotat de telèfons mòbils cada unitat de convivència de centres educatius de justícia, i, per tant, juvenils, centres educatius de joves, de justícia juvenil; vint telèfons en total. D'aquesta manera els menors i joves podran comunicar-se de forma gratuïta per videotrucada de WhatsApp amb els familiars fins a quatre cops per setmana. Per tant, el total de telèfons adquirits són 230.

Som plenament conscients que també en els centres penitenciaris existeixen desigualtats socials que dificulten encara més aquests moments difícils. Per això hem assumit el cost de les trucades en aquells supòsits, en aquells casos de persones privades de llibertat que han acreditat i que acrediten falta de recursos, tant si es tracta de trucades de caràcter local com si són a l'estranger. D'aquesta manera estem garantint la màxima comunicació possible durant les restriccions que comporta el coronavirus, amb independència de l'origen i del poder adquisitiu de cada una de les persones privades de llibertat.

També en aquest context de caiguda de les activitats culturals, esportives i formatives, hem facilitat televisors a les persones privades de llibertat sense recursos. Alhora, hem doblat l'ajut a les persones privades de llibertat que no tenen cap tipus d'ingrés.

En els centres de joves, atès que les activitats habituals de menors s'han vist fortament també alterades, s'ha dotat els centres de nous elements de lleure i entreteniment, ja siguin jocs de taula, llibres, diaris i reposició d'aparells de televisió. Hem articulat un servei d'atenció telefònica a les famílies de les persones privades de llibertat, que ens serveix per poder preguntar, per resoldre dubtes generals, però també per obtenir informació de primera mà de l'estat de les persones privades de llibertat. Alhora, els funcionaris dels centres penitenciaris han trucat de manera proactiva per informar els familiars o persones de contacte dels interns durant els primers dies de confinament. També en els centres de justícia juvenil s'ofereix el servei d'atenció telefònica a les famílies del jovent intern.

D'altra banda, quan es va iniciar la crisi sanitària el que també vam fer és separar les persones privades de llibertat que tornaven de permís, que havien gaudit d'un permís i tornaven als diferents centres penitenciaris, aquells que tenien sortides de 100.2, i també aquells que estan classificats en tercer grau. I aquesta separació es va produir, doncs, durant catorze dies, que és el temps que indiquen per tenir la certesa de que no hi ha perill de contagi.

En l'actualitat, les persones acabades d'ingressar en un centre penitenciari s'ubiquen en un mòdul diferent durant els primers catorze dies de la seva estada, del seu ingrés en el centre penitenciari, separats entre ells i de la resta de població del centre.

Als mòduls d'ingressos hem millorat també els espais, hem instal·lat 301 televisors nous i de moment s'ha instal·lat algun terminal nou de venda i una màquina d'aigua, per exemple, al Centre Penitenciari de Puig de les Basses, al mòdul de joves, que actualment allotja el que és el mòdul d'ingressos.

A més a més, des del Departament de Justícia hem pres totes les mesures necessàries per fer front a la pandèmia i evitar la propagació del virus.

Tot seguit, els detallo altres mesures que hem pres en l'àmbit dels serveis penitenciaris i de justícia juvenil.

Hem elaborat un document que recull el conjunt de mesures i actuacions dirigides a disminuir, a produir la disminució del risc..., és a dir, a intentar disminuir el risc de propagació i contagis del Covid-19 entre els interns adults, joves i menors, així com entre els professionals. Continuem garantint l'assistència sanitària les vint-i-quatre hores del dia a les persones privades de llibertat, com en qualsevol altra circumstància o situació de salut. En cas que hi hagi una persona positiva, aquesta persona és aïllada i rep tota l'atenció mèdica necessària.

Hem engegat una campanya d'informació de caràcter individualitzat a totes les persones privades de llibertat sobre les mesures preventives que s'han de prendre i aquells consells d'higiene amb relació a la Covid-19. També hem iniciat una acció per millorar la situació psicològica individual durant el confinament, i hem engegat una campanya d'educació per a la salut mitjançant la difusió, mitjançant cartells i activitats en petits grups de reflexió i de conversa.

Hem revisat i ampliat els contractes de servei de neteja per fer actuacions de caràcter extraordinari en aquells espais essencials i el contracte de servei d'empreses especialitzades en desinfecció i control de plagues.

També hem facilitat més material d'higiene personal a la població interna i hem augmentat la freqüència de substitució i neteja de les tovalloles que utilitzen les persones internes.

Continuem garantint la intervenció individual de les persones privades de llibertat. Així doncs, hem mantingut la intervenció professional a la població interna i reforçat la intervenció amb els interns que es troben en aquests programes de seguiment de suïcidis, als departaments de règim tancat i altres que puguin veure's afectats per la situació d'emergència sanitària.

També continuem garantint l'assistència lletrada a les persones penades. En aquest cas, l'assistència es realitza amb mitjans telemàtics i telefònics, que garanteix la comunicació entre interns i advocats, de persones privades de llibertat i els advocats, tot i que és cert –recalco aquesta qüestió–, tot i que és cert que l'assistència lletrada és encara possible mitjançant locutori amb vidre en els centres penitenciaris, perquè, com vostès saben, aquest dret no s'ha vist afectat per la declaració d'estat d'alarma.

Hem ajornat l'atenció religiosa a l'interior dels centres penitenciaris, però es manté, a petició individual, mitjançant locutori amb vidre.

Hem pres mesures per garantir els serveis essencials en el medi obert de la justícia juvenil. En aquest sentit, entre d'altres, hem lliurat ordinadors als equips de medi obert que els permet teletreballar i continuar amb la realització d'informes i el lliurament d'incidències als jutjats i fiscals i es mantenen els serveis de seguiment de l'execució de mesures judicials en medi obert, mitjançant la utilització de dispositius telefònics i videotrucades per part dels tècnics.

Hem adquirit 374 matalassos i 913 coixins per habilitar nous espais dins dels centres.

Hem suspès temporalment les accions formatives de formació professional per a l'ocupació, els certificats de professionalitat i la formació relacionada amb les activitats del Cire.

Hem garantit el funcionament de la borsa de treball del Cire, i per fer-ho possible hem establert un seguiment personalitzat i telemàtic amb plans de treball i accions individuals, tenint en compte la casuística de cada persona i amb un ús intensiu de la telefonia mòbil i el correu electrònic.

Hem elaborat un pla per garantir el servei de menjador a les presons. En aquest sentit, hem planificat un subministrament alternatiu de menjador, via càtering exterior, i hem programat l'abastiment de plats preparats en cas de contingència greu, en cas de que es necessités, doncs, donar aquesta resposta. També hem reforçat les accions formatives per al personal del servei d'alimentació.

Hem realitzat també canvis organitzatius i d'horaris del personal dels centres. Així doncs, hem modificat els horaris del personal per reduir la rotació dels torns. Els escorcolls es duen a terme preferentment mitjançant sistemes electrònics i hem ampliat el nombre d'autobusos dels serveis de transport col·lectiu per garantir les distàncies de separació entre el passatge.

Hem nomenat 187 interins per fer les substitucions de personal de servei interior als centres penitenciaris. Hem ampliat la borsa de treball per fer substitucions de tècnics especialistes en serveis penitenciaris. Obrim la borsa també als graduats en Criminologia i hem reforçat la plantilla del personal laboral del Cire per garantir l'activitat essencial als centres penitenciaris.

També, en els centres de justícia juvenil, davant la previsió d'increment de baixes entre els diferents professionals, hem dut a terme una ampliació de la plantilla d'educadors socials amb vuitanta-un llocs nous oberts, amb contractes de reforç de tres mesos, que poden ser prorrogats per tres mesos més, i una convocatòria urgent i extraordinària per seleccionar educadors socials que puguin realitzar les substitucions.

Hem elaborat i implementat un pla de contingència per a aquelles empreses col·laboradores del Cire. En aquest sentit, hem realitzat una avaluació individual amb les empreses clients col·laboradores, sobre l'impacte de les activitats als tallers per garantir al màxim possible els llocs de treball de les persones privades de llibertat.

S'han coordinat grups de treball del personal tècnic del Cire amb responsables de cada empresa per al seguiment de les decisions a prendre. Alhora, al mateix temps, ateses les dificultats econòmiques d'algunes empreses clients del Cire, s'està accedint a ajornar els pagaments dels venciments més propers quan així s'ha sol·licitat.

Finalment, entre les mesures impulsades pel Cire, vull destacar que hem reorientat, hem hagut de reorientar els tallers de confecció dels centres penitenciaris per a la fabricació de mascaretes i equipaments, tot i que és veritat que nosaltres ja ho fèiem, això, abans, eh? Però alguns s'han hagut de reorientar per a la fabricació de mascaretes i equipament de protecció per a personal sanitari i de les presons, i qualsevol altre encàrrec de l'Institut Català de la Salut.

Com els deia, ja els hi he dit, ens trobem davant d'una situació excepcional, i amb totes aquestes mesures no n'hi ha prou per prevenir el risc de propagació del coronavirus. L'emergència sanitària que estem vivint ens ha portat a prendre mesures amb l'objectiu de reduir al mínim la població penitenciària per tal de limitar el risc de contagi en els centres penitenciaris.

En aquest sentit, s'hi han pronunciat, i s'han pronunciat de forma clara i contundent les Nacions Unides a través de la seva comissària i el Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa, i d'altres organismes en defensa dels drets humans. És per això que, també, nosaltres, el Departament de Justícia, hem pres mesures per afavorir el confinament domiciliari de les persones privades de llibertat que estan classificades en tercer grau. Actualment, el 90 per cent de les persones privades de llibertat que es troben en tercer grau passa el confinament a casa, en el seu domicili.

Nosaltres vam pensar que encara podíem fer una passa més davant de les mesures, per tal que les persones internes que es troben en règim de semilibertat poguessin

passar el confinament en el seu domicili –vostès en són coneixedors. L'Oficina de Comunicació del Tribunal Suprem va enviar un WhatsApp amb una nota de premsa als mitjans de comunicació, assenyalant les preses i els presos polítics.

És inaudit, impropï d'un estat de dret que el Tribunal Suprem pretengui condicionar la decisió que havien de prendre els funcionaris dels centres penitenciaris catalans, la decisió que havien de prendre les juntes de tractament dels centres penitenciaris catalans. M'ho han sentit dir, i ho tornaré a repetir les vegades que calgui: no podem tolerar cap mena d'amenaça o coacció a les juntes de tractament dels centres penitenciaris catalans. Estem parlant de funcionaris públics, que actuen amb absoluta independència, que han d'actuar amb llibertat de criteri, i que han de treballar i han de poder prendre les seves decisions sense ser coaccionats i amenaçats, i que ho fan sempre amb criteris de caràcter objectiu i respectant i complint el que diu la llei. Ho han fet, ho fan i sempre ho faran així.

Mirin, soc consellera de Justícia, militant d'Esquerra Republicana de Catalunya; el president del meu partit i d'altres companyes i companys del meu partit estan a la presó. També a la presó hi ha companys de lluites compartides, que perseguim un objectiu comú, que treballem per la independència del nostre país. Si estigués a les meves mans, algú pensa que no els hauria tret de la presó?

Insistiré en una qüestió: els governs democràtics no posen ni treuen la gent de la presó. Ho repeteixo: els governs democràtics no posen ni treuen la gent de la presó. En un estat democràtic i de dret són els jutges, els tribunals qui posa i treu la gent de la presó. Això ho sap tothom. Si depengués de mi no hi hauria preses ni presos polítics, ni aquí ni enlloc del món.

Els que juguen a confondre, i que fan soroll amb aquesta qüestió, només fan dues coses: intentar treure un rèdit polític d'allà a on no s'hi hauria de jugar, i, en segon lloc, minar la unitat del 80 per cent de la ciutadania d'aquest país que estem en contra de la sentència injusta dictada pel Tribunal Suprem i de l'empresonament dels líders polítics i socials catalans.

Els independentistes ens hauríem de reconèixer tots com a aliats, que ningú s'equivoqui d'adversari. Cap convicció personal de cap membre del Govern, de cap conseller o consellera del Govern, ni de la consellera de Justícia, ni del president del Govern de Catalunya, ni tampoc de cap funcionari –ni tampoc de cap funcionari–, no pot canviar la sentència del Tribunal Suprem; no podrà canviar una sentència que he qualificat moltíssimes vegades –i ho faré sempre que en tingui ocasió– com una sentència injusta, una sentència duríssima, que comporta condemnes duríssimes, que van des dels nou als tretze anys de presó.

Per treure'ls de la presó el que ens cal és un front comú, col·laboració i treball conjunt, i un front comú per reclamar i per defensar l'amnistia. Menys lluites caïnites, més treball col·laboratiu, més generositat i més treball en equip.

Continuo detallant-los les mesures que hem d'adoptar per fer front a la crisi sanitària.

En quart lloc, en l'àmbit del dret i les entitats jurídiques, hem regulat el règim aplicable a les associacions i a les fundacions, i també a les juntes de propietaris en les comunitats en règim de propietat horitzontal durant l'estat d'alarma. En aquest sentit, entre les mesures que s'incorporen en el Decret Llei 10/2020, de 27 de març, pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la Covid-19, hem establert el següent: queden suspesos els terminis per a l'elaboració i presentació dels comptes anuals per part de les fundacions i les associacions d'utilitat pública; s'ajornen les reunions presencials dels òrgans de govern d'associacions, fundacions i juntes de propietaris, i les associacions, fundacions i juntes de propietaris podran fer reunions i adoptar acords mitjançant videoconferència, encara que en els seus estatuts no estigui expressament previst. Per tant, facilitem l'adopció d'acords, facilitem també, doncs, que no s'incompleixin els terminis per a la presentació dels comptes.

Hem mantingut també, exclusivament per mitjans telemàtics, tots els serveis que prestem en l'àmbit de les associacions i les fundacions, dels col·legis professionals, de les acadèmies, dels grups d'interès i de les parelles estables; assessorament, presentació d'escrius, emissió de certificats i tramitació i resolució extraordinària.

Igualment, hem mantingut tots aquells serveis relacionats amb la mediació en l'àmbit del dret privat, i ho hem fet per via telemàtica. Així doncs, la prestació dels serveis d'assessorament, sol·licitud de sessions informatives i de processos de mediació, designació de persones mediadores i administració de la mediació es mantenen exclusivament per mitjans telemàtics, i hem acordat formalment la continuació dels procediments administratius vinculats amb la mediació en l'àmbit del dret privat, per raons d'interès general, atès l'increment de la conflictivitat i la dificultat d'accés a l'Administració de justícia durant l'estat d'alarma.

Finalment, hem posat en marxa el programa Mediació i Covid-19. Es tracta d'un programa de mediació per fer front als conflictes sorgits durant l'estat d'alarma i els sis mesos posteriors al seu aixecament. És de caràcter gratuït per a les persones usuàries i gestionat a través de mitjans telemàtics. El programa atén prioritàriament aquells conflictes que afecten els infants i, en particular, la guarda i custòdia de filles i fills, i adolescents, les persones amb discapacitat i altres col·lectius vulnerables.

A les dues primeres setmanes aquest programa ha permès atendre més de tres-centes consultes plantejades. Sobretot, han estat en l'àmbit de la guarda i custòdia.

Aquesta mesura s'ha complementat amb la creació de la pàgina web Mediació i Covid-19, amb recomanacions i altres recursos d'interès per a la resolució extrajudicial de conflictes durant aquest període.

En cinquè lloc, faré referència a aquelles mesures adoptades en l'àmbit d'Afers Religiosos i de consciència. Hem implementat l'ordre del Ministeri de Sanitat per la qual es posposen totes aquelles celebracions de cultes religiosos, de cerimònies civils fúnebres, fins a la finalització de l'estat d'alarma, amb l'única excepció de la participació amb l'acompanyament, amb la comitiva per a l'enterrament o comiat per la cremació de la persona morta, que s'ha restringit a un màxim de tres familiars o persones properes. A més, en cas de cerimònia religiosa, del ministre de culte o persona assimilada de la confessió respectiva. En tot cas, s'han de respectar..., en el cas que se celebri, s'ha de respectar sempre la distància entre ells, entre un metre i mig i dos metres.

Hem suspès els actes religiosos i de culte amb públic, l'atenció als fidels i, per tant, de les diferents confessions religioses es pot realitzar per mitjans no presencials, a través de les múltiples plataformes i mitjans de comunicació o telemàtics existents.

Davant la crisi del coronavirus hem donat suport a les iniciatives de voluntariat, de donacions o de posada a disposició de recursos de les entitats religioses del nostre país, que així ho han fet, i ho hem posat a disposició.

Finalment, des de l'inici del confinament la Direcció General d'Afers Religiosos ha contactat i assessorat una cinquantena d'ens locals en relació amb l'afectació de la pandèmia, del confinament, en l'àmbit religiós, afectació de l'activitat de culte, afectació en l'àmbit funerari, de cementiris, i afectació en relació amb la celebració d'activitats específiques, principalment.

Personalment, he contactat telefònicament amb els líders de les diferents confessions religioses, doncs, per fer-los arribar la situació, compartir també els neguits, els seus i els nostres, i també en aquesta clau de col·laboració permanent i de treball conjunt i col·laboratiu per tal d'erradicar la pandèmia i, per tant, també treballar perquè puguem en breu tornar a fer tot allò que nosaltres fem habitualment, i que és de manera presencial.

En sisè lloc, faré referència a totes aquelles mesures adoptades en l'àmbit de Memòria Democràtica.

Com saben vostès, hem tancat el Memorial Democràtic, el Museu Memorial de l'Exili, els Espais de la Batalla de l'Ebre, però hem mantingut l'atenció per correu electrònic. Hem mantingut l'activitat de recerca i compilació d'informació del Banc de la memòria per poder-lo posar a disposició de la ciutadania i la comunitat acadèmica, i per possibilitar la represa de treballs d'identificació i obertura de fosses, un cop sigui possible.

Des de la Direcció General de Memòria Democràtica hem habilitat recursos divulgatius i didàctics en línia. En aquest sentit, hem posat a disposició de la ciutadania, per a la consulta pública, un directori que agrupa els bancs de dades sobre la memòria democràtica, les publicacions didàctiques i les exposicions *online*.

També hem ampliat els recursos didàctics disponibles per al professorat de secundària, per facilitar les tasques docents a distància i el suport a l'alumnat que realitza treballs de recerca.

Vaig finalitzant, vaig acabant. En setè lloc, en l'àmbit de la formació que s'imparteix des del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, hem tancat l'activitat a l'edifici del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada i hem suspès totes les activitats presencials; però, òbviament, gràcies al teletreball i a la implicació del seu personal, doncs, es continuen fent activitats de forma virtual i s'atén i es fan també amb atenció per correu electrònic.

Així mateix, hem habilitat una pàgina web amb recursos de suport al personal de l'Administració de justícia i del Departament de Justícia en què s'inclouen recursos formatius per facilitar la realització de tasques de teletreball i, finalment, també s'han compilat articles i recursos sobre l'impacte de les mesures per afrontar el Covid-19 en l'àmbit jurídic i de la justícia, que s'ofereixen a la biblioteca en línia del CEJFE.

Així mateix, també es treballa per aquestes noves incorporacions i fan acompanyament a les persones que s'incorporen a aquesta borsa de substitució en els centres penitenciaris, educatius i de justícia juvenil.

I ja vaig acabant, parlant dels serveis centrals. En l'àmbit dels serveis centrals, hem activat els sistemes d'informació necessaris per garantir el teletreball del personal del departament. També hem desplegat noves eines de col·laboració i teletreball. Hem lliurat cent trenta ordinadors portàtils per reforçar aquells serveis crítics i essencials, i hem reforçat els canals de telecomunicació.

Així mateix, pel que fa a la situació en què es troba la totalitat del personal del Departament de Justícia, els indico: dels 14.928 treballadors i treballadores, 1.271 estan teletreballant, que és un 8,5 per cent; 4.675 estan treballant presencialment, que representen un 31,3 per cent; 1.660 tenen un permís per deure inexcusable, que representen un 11,1 per cent; 552 estan de baixa per Covid-19, que representen un 3,7 per cent, i, així mateix, 5.803 persones, un 38,9 per cent, estan en règim de disponibilitat.

A grans trets, aquestes són totes les mesures que hem pres per tal de fer front a la situació d'alarma sanitària, d'excepcionalitat, d'emergència sanitària que, com els deia, doncs, alhora és d'una emergència social i econòmica derivada del coronavirus, i, en el torn de rèplica, si en tinc l'oportunitat, els hi donaré més detalls.

Per finalitzar, vull donar les gràcies un cop més a tots els professionals que treballen al Departament de Justícia, sense la feina dels quals no estaríem podent fer front a la greu emergència, com deia, sanitària, social i econòmica que ens toca viure.

Moltíssimes gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, consellera.

Ara farem una pausa tècnica de dos minuts per comprovar la connectivitat dels diputats i reprendrem la comissió.

La presidenta

Reprenem la Comissió de Justícia amb les intervencions dels portaveus dels diferents grups parlamentaris.

Com sempre fa aquesta comissió, doncs, ho farem de major a menor, acabant amb els grups que donen suport al Govern. El temps és de vuit a deu minuts, i començarem ja pel diputat Manuel Rodríguez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Quan vulgui, diputat.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, presidenta. No sé si se sent bé... Bé, amb caràcter previ, des del Grup Parlamentari de Ciutadans volem enviar el nostre condol a totes aquelles persones que han perdut familiars, amics, companys o coneguts –un total de 21.282 persones comptabilitzades a tot Espanya–, que han perdut la vida causa d'aquesta pandèmia.

També volem enviar molta força, ànims i escalf a totes aquelles persones que han lluitat o que lluiten i continuen lluitant a hores d'ara contra el coronavirus. I respecte als sanitaris i a tot el personal essencial que està donant la cara en aquesta batalla, i, molt especialment, des d'aquesta comissió, a tots els treballadors públics, funcionaris de presons, operadors jurídics, ciutadania en general; gràcies de nou.

Bé, sentint la senyora Capella..., ha vingut a parlar en teoria sobre les mesures preses pel Covid-19, i entenc que en una gran part de la seva intervenció ho ha fet, però com sempre ha vingut a fer el discurs polític o electoralista per tancar determinades qüestions d'aquesta gestió. Ha vingut a explicar-nos tot el que han fet, el que faran, el que poden fer i el que no poden fer, i aquí podríem trobar punts en comú, però així no, senyora Capella, ni discursos ni processos.

Fa dos mesos que vam tenir un debat molt intens sobre els pressupostos per al 2020, i un mes i mig des de que es declarà l'estat d'alarma; tornem a retrobar-nos. Moltes coses han canviat a la vida, la vida dels ciutadans en especial, de les empreses, dels treballadors, dels funcionaris públics. Tot ha canviat des de que va començar la pandèmia, però també canviarà l'Administració pública tal com la coneixem i el sector jurídic. Els terminis suspesos, l'activitat a mínims essencials, un augment indiscriminat d'assumptes litigiosos, suspensió de desnonaments i tota l'activitat reduïda al mínim i essencial.

Ens preocupen moltes coses. De fet, aquest grup ja es va avançar el passat 12 de març amb una bateria de preguntes i sol·licitud d'informació per conèixer totes aquelles mesures preventives adoptades pel departament en els diferents àmbits, però, especialment, destacant-ne dos: un, el tema de les seues judicials i, l'altre, els centres penitenciaris. Però, en tot cas, també vam preguntar sobre el SATAF, sobre el Servei d'Orientació Jurídica, també sobre l'Institut de Medicina Forense i Legal, i així una pluralitat d'ens que depenen específicament del Departament de Justícia.

Quines respostes donaria la seva conselleria a aquesta situació sobrevinguda? Quines mesures preventives o de seguretat o, fins i tot, la situació relativa al material de protecció, les desinfeccions o, per exemple, els tests diagnòstics per tal de donar la resposta més efectiva possible, especialment en l'àmbit de les presons, dels centres penitenciaris?

Hi ha moltes preguntes que haurà de contestar en la compareixença, tant ara com en el torn de preguntes, però també vull destacar que hi ha una interlocutòria del dia 8 d'abril de mesures cautelariíssimes que ordenava una sèrie de mesures, i que en principi moltes d'aquestes mesures no s'estan complint, potser perquè materialment no es pot fer ara, però també volem saber quin compliment d'aquestes mesures s'està fent per part de la seva conselleria, i especialment en l'àmbit penitenciari.

La situació de la plantilla, segons denunciïn alguns sindicats, està sota mínims, i, si féssim tests, encara molts es podrien reincorporar. Ara tenim, segons dades de la setmana passada, el dijous o divendres, que 953 persones, aproximadament, es-

taven de baixa. El més greu és que es podrien acabar reincorporant a les seves funcions si es fessin les proves, els tests diagnòstics.

Preguntem per què no s'estan fent els tests, o si no hi ha..., per què no hi ha la suficient dotació de mascaretes, especialment no només aquestes mascaretes que s'estan repartint, quirúrgiques, que només són d'un sol ús, i no les mascaretes FPP2 i FPP3, les de millor qualitat i, especialment, per dotar de mitjans materials tot l'àmbit de funcionaris i de treballadors del departament, no?

Preguntem si no hi ha estoc o si és insuficient. Ja vam denunciar fa un mes i escaig que n'hi havien moltes de caducades, segons s'havia denunciat, que venien del 2009, i alguns sindicats han denunciat que porten els mateixos mitjans des del mes de març. I vostès, segons diuen, van lliurar mascaretes FPP2 no caducades, però a qui les van lliurar? I de les caducades parlen a la vora de cinquanta mil, que venen de l'any 2019. Han arribat a prometre que vindran cinc mil més FPP2 no caducades, però preguntem per a quan, quina calendarització?

Respecte a temes com les ulleres, els guants també, hi han hagut diferents comandes. La desinfecció, també pregunto si han fet la petició expressa a que ajudi l'UME, la Unitat Militar d'Emergències, i quin sistema de descontaminació s'està seguint, sota quins criteris i terminis, a banda d'empreses especialitzades, que, evidentment, suposen un cost per al Departament de Justícia.

També es denuncia que no s'està fent cap tipus de formació en l'ús dels equips de protecció. I en els tests ràpids, els PCR, ja tenim les dates, la calendarització, quan començaran a fer-los i a qui faran les proves primer. Volem saber no només quan, sinó a qui, per qui començaran i quant es dotarà, no?

Es denuncia també que no es pot treballar amb condicions de seguretat i, així mateix, com que en el torn de preguntes em centraré sobretot en les mesures adoptades i els mitjans al servei del personal adscrit al seu departament, també vull destacar un fet inèdit en el Parlament, i és que el Govern, a través de la Mesa, va impedir aquesta mateixa setmana que s'elevessin al Ple una sèrie d'esmenes importantíssimes per fer front a la Covid-19, que va presentar el Grup Parlamentari de Ciutadans, i la raó és impedir que arribessin aquestes esmenes al Ple. Per què? Perquè vostès no es posicionin en contra. El problema és que la Mesa ha fet la feina bruta perquè vostès no es posicionin en contra, quan són mesures que crec que són del tot necessàries.

No obstant, tingui clar que sense una dotació pressupostària adequada no es podran prendre les mesures més adients. Per això vull fer expressament un recull de les propostes que en la darrera intervenció al Parlament que li vaig fer, respecte a aquelles esmenes..., que eren molt necessàries contemplar al pressupost.

D'una banda, vam destacar necessàriament el desenvolupament de les unitats de valoració forense integral a tot el territori. També descollapsar la saturació d'alguns jutjats a través dels mitjans materials i humans, amb especial èmfasi als jutjats 50 i 50 bis de Barcelona. També ampliar i cobrir les vacants de gestors judicials, tramitadors i auxili, i rebaixar la taxa de descongestió, i, especialment també, fer més atractiva la destinació a Catalunya a jutges i lletrats de l'Administració de justícia. I, finalment, dotar el personal funcionari de presons dels mitjans materials adequats i ampliar el número de funcionaris.

Aquestes esmenes que li proposàvem ara tenen més sentit que mai. Nosaltres, abans, de fet, d'aquesta pandèmia, ja l'avisàvem i vam fer una sèrie d'esmenes. El seu grup parlamentari va rebutjar aquestes esmenes i va prioritzar la pujada per a alts càrrecs i per al CTTI, entre altres. Malauradament, va arribar la Covid-19 i l'estat d'alarma, i sent conscients de la gravetat de la situació, el meu grup parlamentari, per responsabilitat, va demanar, entre altres coses, un fons per a les víctimes del Covid-19 i per a la reactivació econòmica, el rescat del sector productiu i fer front a l'emergència social del coronavirus, però també, especialment en l'àmbit dels treballadors públics, mascaretes, bates, guants, ulleres, EPIs, i, especialment també,

proves diagnòstiques, els PCRs, un suport psicològic per als professionals que ho necessitin, realitzar circuits ràpids en espais oberts per poder fer el triatge poblacional del Covid-19, un fons per a la prevenció i la neteja dels jutjats, centres penitenciaris, Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, serveis públics d'ocupació, serveis d'assessorament com el SATAF, la DGAIA i els serveis de conciliació laboral per mitigar els efectes del coronavirus.

D'altra banda, també hem proposat fons per impulsar les mesures de desinfecció en accessos als centres sanitaris i una adquisició d'EPIs per al personal depenent del Departament de Justícia pel Covid-19; fons per descongestionar el Registre Civil, el Registre Mercantil i Registre de la Propietat, per mitigar els efectes del Covid, i un fons per impulsar ajudes i préstecs sense cost per a treballadors públics.

I què li sembla si ens posem d'acord en eliminar les despeses supèrflues i prioritzem aquests fons tan necessaris per a la ciutadania i per a la societat, perquè la situació que ens vindrà després de l'estat d'alarma serà molt greu.

I també voldria saber si vostè, aquestes mesures que nosaltres hem proposat, que la Mesa va inadmetre, si vostè estaria d'acord amb aquests fons que proposem.

Altres qüestions puntuals...

La presidenta

Diputat...

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

...-vaig acabant-, altres qüestions puntuals: m'agradaria que desenvolupi una mica el tema de la qüestió de l'hospital de campanya i si té mitjans adequats; la qüestió de l'e-Justícia, que es poden presentar escrits, però alhora també dona termini, encara que estiguin suspesos per l'estat d'alarma; i el tema de les baixes, perquè vostè ha dit que estan només vint-i-cinc diagnosticats i vuitanta-cinc infectats, però les dades que aporta vostè no tenen res a veure amb el volum de baixes des de que es va decretar l'estat d'alarma, perquè està vora les 898 baixes, no? Jo crec que, com a mínim, ens podria donar una mica de llum sobre aquest tema.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la diputada Rosa Maria Ibarra, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Quan vulgui, diputada. *(Pausa.)* Diputada?

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí; moltes gràcies, presidenta. Disculpin. Deixin-me, deia, que per començar tingui un record per a aquelles persones que han mort a causa del Covid-19, tot el nostre condol a les seves famílies, als seus amics. Desitjar que els qui s'han contagiats, doncs, es recuperin ben aviat, i també tot el reconeixement a aquelles persones que estan treballant i que treballen per cuidar-nos, per cuidar la nostra salut, la nostra seguretat i perquè puguem fer una vida més o menys normalitzada dins d'aquesta gran anomalia que és el Covid-19.

Evidentment, en el marc d'aquesta compareixença, no pot ser d'altra manera, també hem de donar les gràcies als treballadors i treballadores en l'àmbit de la justícia, tant de les diferents seus judicials com dels serveis penitenciaris. A tots ells, també, moltes gràcies.

I agrair-li, consellera, la compareixença, i també la possibilitat d'estar en contacte durant aquestes setmanes que ens han precedit, vivint en una situació totalment extraordinària que de vegades ens sembla fins i tot increïble, no?

I passant ja a l'anàlisi de la seva compareixença, nosaltres ens centrarem en dos àmbits: en l'àmbit de l'Administració de justícia i, l'altre, en l'àmbit penitenciari. Estem vivint un moment, com dèiem, de total excepcionalitat, ja ho hem dit, i crec que aquesta crisi ens ha sobrepassat a tots. Però el que ha comportat també aquesta crisi és que ha agreujat aquelles mancances que s'arrossegaven en diferents àmbits

i, així, s'ha posat de manifest que queda molt de camp per córrer en l'aplicació dels mitjans telemàtics de l'Administració de justícia.

Allò que dèiem i reivindicàvem en les sessions ordinàries de les comissions sobre la modernització de l'Administració de justícia, sobre la digitalització ara ha esclatat. I s'ha fet evident que no tots els treballadors i treballadores de l'àmbit de la justícia que haurien de poder teletreballar ho poden fer, per falta de mitjans tècnics. Però també s'han posat de manifest mancances a l'hora, per exemple, de fer compareixences telemàtiques de detinguts entre alguns jutjats i comissaries de Mossos d'Esquadra; o, per exemple al Registre Civil, especialment el de Barcelona, que s'han vist totalment desbordats pel gran nombre de defuncions i, per tant, hi ha hagut problemes per donar l'abast per a les inscripcions.

Però, a banda d'aquests problemes de funcionament per manca de mitjans telemàtics, hi ha hagut, sobretot a l'inici d'aquesta crisi, una inacció, entenem nosaltres, per part del seu departament que ha generat por als treballadors i treballadores judicials. Sentien que no se'ls oferien els elements de protecció necessaris per desenvolupar la seva tasca en les seus judicials.

La Generalitat té competències en l'administració de l'Administració de justícia, n'ha de mantenir les infraestructures i l'ha de proveir de material, també el de protecció del personal que hi treballa. No s'hi val a excusar-se amb que el Govern d'Espanya no ha aportat material, ni en el decret d'alarma, ni en la posterior ordre ministerial, que vostè hi ha fet referència, la de coordinació de l'activitat professional dels membres dels cossos de funcionaris; que, aquesta ordre, de fet, no retira cap competència de la Generalitat per poder comprar ni per poder proveir de material de protecció. De fet, sabem que altres departaments ho han fet.

Vostè s'ha referit, deia, a aquesta ordre, i deia que entenia que anava en contra d'allò que havia aprovat el seu departament, en el sentit de que els treballadors estiguessin a casa, que era la mesura que comportava més seguretat per als treballadors i treballadores. Si m'ho permet, vostès han fet aquí, una mica, de la necessitat, virtut; o sigui, la millor protecció als treballadors i treballadores és que estiguessin a casa perquè vostès en el seu moment no els proveïen dels EPIs necessaris perquè poguessin desenvolupar la seva tasca amb total seguretat a les seus judicials.

Han instal·lat mampares, és cert; han instal·lat 250 mampares. Aquestes mampares es van instal·lar a partir del 27 de març, més o menys, quan la pandèmia ja corria a l'ample i ja s'havia decretat l'estat d'alarma. Per tant, al nostre entendre, el seu departament, consellera, ha actuat tard.

Ara bé, més enllà de la situació, que ja ha passat, i el que està passant, hem de plantejar-nos..., i li volem traslladar certs neguits de cara al futur. En un escenari de desconfinament i d'un retorn a la normalitat, en què es preveu un gran volum d'assumptes als jutjats, com podem fer-hi front? Com hi podrem fer front? Evidentment, s'hauran d'emprendre accions a nivell de tot l'Estat, però Catalunya, que té competències en justícia i en el personal de l'Administració de justícia, haurà de plantejar-se també quina serà l'actuació, què farà en aquest sentit, no? Es podran reforçar les plantilles?

No se sap encara com evolucionarà la pandèmia, és cert, però, en cas que es tornessin a produir brots importants en d'altres moments de l'any, es reforçarà d'alguna manera la possibilitat que el personal pugui teletreballar des de casa? És a dir, serem capaços d'avançar-nos a possibles nous confinaments? Que tant de bo no es produeixin, però, si es produeixen, ho hauríem de tenir present.

I més enllà de la pandèmia, de la crisi sanitària, econòmica i social, però també judicial que es produirà, el seu departament hauria de tenir mirada llarga respecte dels canvis importants que s'han de fer a l'Administració de justícia de Catalunya, perquè, com he dit, el virus ha posat de manifest mancances i reptes de futur respecte al funcionament de la justícia a Catalunya.

I on s'han evidenciat, creiem, encara més aquestes mancances ha estat en l'àmbit penitenciari, i és que quan les crisis arriben en un àmbit especialment castigat com és el d'institucions penitenciàries, el problema està servit. N'hem parlat molt, en les seves compareixences i en comissions, dels problemes que afecten la política penitenciària a Catalunya, que se centren, bàsicament, al nostre entendre, en la política de personal.

El personal dels centres penitenciaris és un col·lectiu envellit, amb un grau alt d'interinatge, fa molt de temps que no es convoquen oposicions i els representants dels treballadors els demanen que s'obri la borsa de tècnics especialistes; vostè abans en feia referència i deia que ara s'obriria aquesta borsa. El col·lectiu de treballadors públics, que no només han de mantenir l'ordre dins dels centres penitenciaris, sinó que han de vetllar per complir amb l'objectiu de tota pena de presó, que és la reinserció del penat mitjançant el tractament i la formació, estan –si em permet, consellera, dir-ho així– deixats de la mà de déu, i això durant molt de temps.

Quan arriba una situació de crisi com la que tenim ara en un àmbit tan maltractat, això té conseqüències. D'entrada, veiem un nombre elevadíssim de baixes; quantes són a dia d'avui, consellera? Em sembla que el portaveu de Ciutadans, en aquest cas, hi ha fet referència; ens agradaria que ens ho concretés. Quines accions estan prenent per evitar que els serveis quedin infradotats, més del que ja ho estan normalment? Quantes d'aquestes baixes ho són per Covid-19? Se'ls han fet proves diagnòstiques? Perquè potser hi ha persones que presenten signes compatibles amb el Covid, però que no són positius de Covid-19 i, per tant, es podrien reincorporar al servei d'una manera més o menys ràpida i, per tant, alleugerir aquesta manca de personal en els serveis penitenciaris.

I una altra reflexió que cal fer és respecte al material a disposició dels treballadors i treballadores. Es va tardar moltíssim a facilitar-los material de protecció, i quan es van facilitar mascaretes els en donaven una que havia de servir durant força temps, o algunes de caducades.

Si tenim en compte que l'únic possible contagi que pot tenir la població reclusa és, a hores d'ara, a través dels treballadors i treballadores dels centres, no creu que s'haurien d'haver extremat les precaucions en aquest sentit? De fet, sabem que els representants sindicals dels treballadors van sol·licitar al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya l'adopció de mesures cautelarríssimes perquè se'ls facilitessin els EPIs, les proves diagnòstiques, perquè es reposés el material caducat, perquè es fes formació i d'altres extrems. Voldríem saber, consellera, això, a hores d'ara, en quin punt de compliment està.

D'altra banda, també volem saber quants casos de Covid-19 hi ha actualment d'entre els interns i internes dels centres penitenciaris catalans, i també si s'han fet testos a tots els interns i internes, i, si no s'han fet, quin és el criteri que ha seguit la direcció general a l'hora de fer-los o no.

Sabem que es va aprovar, el dia 18 –creiem– de març, un protocol d'actuació davant del Covid-19 als centres penitenciaris. Volem saber el nivell de compliment d'aquest protocol. Sabem, perquè s'ha fet públic, que el Centre Penitenciari de Quatre Camins està en una situació molt complicada, afectat per la pandèmia. Hem vist que es parlava d'un hospital de campanya per acollir els interns afectats, però realment no hi ha un hospital de campanya; sabem que els que són positius estan confinats en el mòdul 4 i els que no són positius en el mòdul 1, que hem de recordar que és un mòdul que estava en obres, per tant, que la situació no és idònia per acollir interns.

També sabem que en aquest mateix centre penitenciari hi ha problemes a l'hora d'acollir ingressos d'aquest centre, que hi ha els nous ingressos, que estan confinats allà quinze dies per passar la quarantena, i també hi ha els interns de l'article 75. Per tant, això comporta problemes d'espai, comporta problemes de personal, que està sota mínims, i també de poder sortir al pati. I tot això, tot plegat, comporta tensions als centres penitenciaris.

I volem posar en valor una mesura que vostès han pres, i que crec que és molt positiva, que és el fet de donar, doncs, de fer extensiu que tots els interns i internes puguin connectar-se amb l'exterior a través de mòbils, de tauletes, que aquells que no tenen capacitat econòmica tinguin dades, i això, per nosaltres, creiem que és molt positiu i creiem que és un tema que fins i tot s'hauria d'estudiar l'adopció, diguéssim, de les noves tecnologies en els centres penitenciaris quan s'hagi acabat aquest episodi. Per tant, com a reflexió de cara al futur, crec que seria molt interessant.

La presidenta

Vagi acabant, diputada.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí, sí, sí. En definitiva, consellera, al nostre entendre, el seu departament en temes de protecció, de prevenció davant d'aquesta epidèmia tan greu no ha sigut prou eficient, no ha sigut prou eficaç i ha arribat tard a donar mesures de protecció, sobretot, als treballadors i treballadores en l'àmbit de justícia.

En el segon torn aprofitaré per acabar la meva intervenció.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del diputat Marc Parés, del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem.

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera, i gràcies per la seva detallada compareixença. Gràcies també a vostè i a tot el seu equip per haver estat sempre a disposició d'aquest grup parlamentari durant tota la crisi.

Bé, vull començar la meva intervenció traslladant el condol del nostre grup als amics i familiars de totes les persones que malauradament han perdut la vida durant aquesta terrible crisi sanitària i donant molts ànims a totes les persones que estiguin passant la malaltia, especialment, en aquesta comissió, a aquelles que s'han contagiat a les presons.

Vull llançar també un missatge de suport i d'agraïment enorme a totes les persones que, d'una manera o d'una altra, esteu contribuint a fer front a aquesta situació. Vull agrair la feina i l'esforç que estan fent els treballadors públics de l'Administració de justícia, del sistema penitenciari, i celebrem que el Cire hagi reorientat la seva activitat a contribuir a la producció de materials altament necessaris per fer front a aquesta pandèmia, com les mascaretes o els uniformes sanitaris. Gràcies a tots els presos i preses que ho feu possible.

Vull enviar també un missatge de solidaritat a totes les persones que a dia d'avui estan privades de llibertat en centres penitenciaris catalans, així com als seus amics i familiars, que per culpa d'aquesta terrible pandèmia han vist empitjorar les seves condicions de vida i han vist com se'ls restringien les visites i els contactes.

Consellera, des del nostre grup parlamentari som plenament conscients que aquesta ha estat una situació sobrevinguda i enormement complexa per a la qual cap govern podia estar plenament preparat, de la mateixa manera que també som conscients que tots els governs –tots– estan fent fet tot el que està a les seves mans per salvar vides.

Només qui gestiona directament l'emergència i els seus efectes sap les dificultats, les necessitats i els impediments als que s'ha d'afrontar cada dia. La gestió de tota emergència requereix actuar amb urgència i amb determinació, però també requereix d'humilitat, i hem de ser capaços, tots i totes, de reconèixer els errors que uns o altres podem haver comès, i també hem de ser capaços d'aplaudir els encerts, com aplaudim cada vespre des dels balcons els professionals de la sanitat i a tots els serveis essencials.

Aquesta crisi ha provocat diversos impactes en l'àmbit competencial del seu departament, tal com vostè ens acaba de relatar. Però deixi'm començar dient-li també que el grau d'intensitat amb què es produeixen molts d'aquests impactes està directament relacionat amb la intensitat de les retallades en el sector públic, unes retallades que no s'han revertit durant aquesta dècada perduda d'austeritat.

I crec que d'això n'hem de prendre tots i totes consciència, perquè la sortida d'aquesta crisi no pot ser, en cap cas, com la del 2008, especialment en el camp de la salut pública, però no només. L'impacte d'aquesta crisi en l'Administració de justícia o en el sistema penitenciari s'explica en bona mesura per la precària situació en la que es trobaven aquests dos sistemes quan va arribar la crisi.

La no convocatòria de places durant deu anys, la falta d'inversió pública o el col·lapse en què ja es trobava l'Administració de justícia abans de la crisi fan que fer-hi front ara sigui molt més difícil.

Però anem a pams. Pel que fa a l'Administració de justícia, l'eternament oblidada i menystinguda, hi ha algunes qüestions que nosaltres voldríem posar sobre la taula. Durant els primers dies de l'emergència, s'ha dit, l'activitat de l'Administració de justícia va continuar funcionant sense les mesures d'autoprotecció necessàries per al seu personal, i crec que aquí s'ha de fer autocrítica per part de tothom. Les persones contagiades a l'Administració de justícia són moltes; de fet, ens consta que són bastants més de les que vostè ha explicat, a banda de magistrats, fiscals i lletrats, que també estan afectats.

Nosaltres creiem que caldria haver desplegat des del primer dia i amb contundència un pla de teletreball per mantenir el sistema amb el màxim grau d'activitat possible, i per això era imprescindible facilitar equips per al teletreball no només a magistrats, fiscals i lletrats, sinó al conjunt dels cossos generals al servei de l'Administració. Després li formularem una pregunta sobre aquesta qüestió.

Però, relacionat amb això, està també el futur immediat del sistema judicial. S'ha dit també per la diputada que m'ha precedit, no?, però és evident que anem a una situació de col·lapse absolut quan es reprengui l'activitat després del confinament. Tots sabem que quan s'aixequi el confinament el degotall de casos sepultarà el sistema a Catalunya, i per això cal un pla de xoc amb mecanismes per fer-hi front, o, si no, no ens en sortirem. Un pla de xoc que necessàriament hauria de reorganitzar el funcionament de l'oficina judicial i el treball del seu personal, judicatura i fiscalia, de la mateixa manera que hauria d'incorporar, sí o sí, mesures sanitàries de protecció.

És cert que cal ser curosos i que no es pot aprofitar l'emergència en clau de doctrina de xoc per introduir ara canvis que requereixen debat i consens, però també és evident que cal aquest pla de xoc de forma imprescindible.

De forma urgent, creiem que cal també establir un mecanisme per tal que no es paralitzi l'Administració de justícia en situacions com l'actual, i que cap ciutadà es vegi privat de la tutela judicial efectiva. Sense el personal suficient, aquest dret es veu clarament limitat. Per això creiem que cal, entre altres coses, que el departament faci una aposta ferma per cobrir les vacants que es produeixen als jutjats de forma immediata i no trigar noranta-tres dies de mitjana, que és el que s'estava trigant, per fer efectives les substitucions abans d'aquesta crisi.

I, per acabar, passo a formular algunes reflexions pel que fa al sistema penitenciari. En primer lloc, creiem que hem de ser molt conscients del que suposa el confinament per a persones que ja estan privades de llibertat. En aquest sentit, i davant la suspensió de visites familiars, com ha explicat la consellera, diverses organitzacions de drets humans han demanat que més presos i preses passin el confinament en els seus domicilis. Celebrem que s'hagi arribat al 90 per cent dels presos i preses en tercer grau amb confinament domiciliari i compartim també amb vostè, consellera, la indignació pel fet que el Tribunal Suprem hagi volgut incidir sobre les juntes de tractament en el cas dels presos polítics catalans.

Ens consta, d'altra banda, que molts familiars de presos i preses estan patint una autèntica desesperació: primer, per la poca informació que reben sobre l'evolució dels contagis; en segon lloc, per l'escassetat de materials i pels dèficits en la protecció de les persones internes, i, en tercer lloc, pels dèficits de comunicació entre les persones preses i les seves famílies, com s'ha dit, amb la suspensió de les visites, la limitació de les videotrucades i la falta d'intimitat en les comunicacions, i aquest és un tema que a nosaltres ens preocupa.

Ens preocupa també molt el nombre de contagis als centres penitenciaris, que sabem que ha estat especialment greu, tant en les persones internes com entre els treballadors i treballadores dels centres. Mentre la xifra d'infectats per coronavirus ara tendeix a estabilitzar-se al conjunt del país, a l'interior de les presons catalanes ens consta que està passant just el contrari, i creiem que aquest és un fet, doncs, que cal preocupar-se.

Creiem que aquesta situació es podria haver evitat. Diversos sindicats diuen haver alertat d'això abans que es declarés l'estat d'alarma. Creiem que aquí han faltat tres coses: protocols clars per garantir la seguretat sanitària, equips d'autoprotecció per a funcionaris i per a interns i proves diagnòstiques.

Som conscients que la falta d'EPIs i de testos no s'ha donat només en aquest camp, i que hi ha altres àmbits on testos i mascaretes són també extremadament necessaris, però això no treu que no haguem de posar el problema sobre la taula com un aprenentatge per a futures ocasions, especialment quan la qüestió creiem que s'hauria pogut abordar molt millor si hi hagués hagut una previsió al respecte.

És evident també que, a banda de l'impacte sobre la població reclusa, la situació ha generat un elevat nombre de funcionaris i funcionàries de baixa, segurament més dels estrictament necessaris, perquè com que no se'ls podia fer el test s'aïllaven casos que potser eren negatius, però també amb el risc de que en tornar a la feina fossin encara persones infectades, perquè justament després de la quarantena tampoc se'ls podia fer el test.

Nosaltres creiem que per cobrir les baixes que s'estan tenint en el sistema penitenciari el que cal no és augmentar les hores extra del personal, com s'ha fet, sinó activar els tres-cents aspirants que són a la borsa de treball des del 2017, perquè els vull recordar també, un cop més, que a les presons fa deu anys que no hi ha hagut oferta pública.

En definitiva –i acabo, presidenta–, amb aquesta crisi hem vist el que ja fa temps que alguns dèiem: que quan les coses es posen difícils és el sistema públic el que respon. Un sistema públic que sobreviu quan hi ha una fiscalitat justa que nodreix els serveis públics i uns pressupostos que el blinden.

Si volem sortir d'aquesta, només ho farem junts, amb uns pressupostos i un pla de xoc que aboquin a un nou model de país, amb col·laboració i cooperació i sense deixar ningú enrere i posant la vida al centre.

Res més. Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la diputada Esperanza García, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular.

Esperanza García González

Yolanda, presidenta, se'm sent? *(Pausa.)*

La presidenta

Sí, sí, digues.

Esperanza García González

Sí. Dic que em sembla que li toca al Vidal Aragonés, que ja està fent així *(l'oradora aixeca el dit polze.)* Li toca l'ordre... No passa res. Gràcies.

La presidenta

Molt bé. Doncs és el torn del diputat Vidal Aragonés, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)

Vidal Aragonés Chicharro

Doncs moltes gràcies, senyora presidenta, i moltes gràcies també, senyora García. Consellera, vostè feia referència a una situació concreta que esdevé a partir del 20 de març del 2020 que nosaltres volem destacar, i és que a aquest Departament de Justícia, d'una manera indirecta, però efectiva, se li ha tornat a aplicar l'article 155.

El 20 de març del 2020 coneixem al BOE el que és la intervenció sobre el control dels funcionaris de justícia, per una banda, i, per una altra banda, també, sobre els serveis públics que es presten a través dels col·legis professionals. Ens preocupa, i moltíssim, el que ve a ser ja la normalització, l'eliminar a la mínima expressió de gestió pròpia de l'Administració de justícia.

I en relació amb el que ha significat o no ha significat aquesta intervenció de l'Administració de justícia, nosaltres li volíem preguntar: què ha fet i què no ha fet el Ministerio de Justicia? Intentàvem entendre com en un moment determinat deixa sense efecte mesures que ja s'havien pres pel departament, però després, havent intervingut, ens haurà d'explicar també la consellera de qui eren les responsabilitats en relació, per exemple, amb el fet que els funcionaris o les funcionaris de presons no tinguessin els EPIs necessaris, més enllà de l'explicació que hem escoltat atentament, que feia la consellera, sobre com s'han traslladat, fins i tot, mampares a l'Administració de justícia.

Nosaltres, això sí, volíem centrar el gruix de la nostra intervenció en institucions penitenciàries. Vam prendre com a organització de base el plantejament que estava fent Nacions Unides per garantir els drets en el sentit més ampli de les persones internes. Nacions Unides el que ha demanat és una... *(tall de comunicació)*, els presos i les preses polítiques i per a aquells que tenien una situació de salut més greu. Nosaltres, a aquestes dues circumstàncies, a aquests dos col·lectius, hem volgut fer un altre afegitó, que és embarassades, lactants i persones de més de setanta anys; que això ho demanem des de mitjans del mes de març. I volem aclarir que no estem demanant únicament i exclusivament el que vindria a ser..., actuant en relació amb les persones en tercer grau i els supòsits de l'article 100.2 del Reglament, sinó un criteri generalitzat en relació amb que els interns i les internes puguin complir la pena als seus domicilis. Evidentment, hi ha supòsits que per qüestió de màxima seguretat poden ser exclosos, però ens semblava que era o podia ser un criteri general.

Una mesura que suposa aquest criteri general, per descomptat, també, que entenem que és excepcional, per a un moment absolutament excepcional. De les dades que hem pogut consultar, i que se'ns han traslladat, penso que el 70 per cent... *(tall de comunicació)*, resultava aplicable el 100.2 del Reglament és del tot insuficient pels números que nosaltres tenim, aproximadament, uns 1.200 interns i internes.

També volem aprofitar aquesta compareixença per denunciar el que ve a ser l'enèsima intervenció repressiva del Tribunal Suprem o d'alguns magistrats del Tribunal Suprem, i que en aquest cas va més enllà del que és intervenció repressiva, i que suposa fer saltar pels aires el que es desprèn... *(tall de comunicació)*, el seu propi codi deontològic, el dels magistrats i les magistrades, el dels jutges i les jutgesses.

No és de rebut que siguin capaços de fer manifestacions expressives sobre assumptes que no han de jutjar, però no únicament sobre assumptes que no han de jutjar, sinó que han de ser resolts per les juntes de tractament, i que, fins i tot, avanci que si hi ha unes determinades resolucions ells considerarien que els membres de les juntes de tractament estaven cometent un delictes. Quan ja pensàvem que ho havíem vist absolutament tot en un... *(tall de comunicació)*, ens hem trobat amb unes manifestacions que, malauradament, han tingut absolutament efecte sobre les juntes de

tractament, i que, a banda, nosaltres pensem que han arrossegat aquests efectes no únicament a allò que buscava el Tribunal Suprem, els presos i les preses polítiques, que també, i per descomptat, sinó al conjunt d'interns i internes que es trobaven en una situació de l'article 100.2 del Reglament.

Per últim, consellera, pel que fa a institucions penitenciàries, nosaltres voldríem que ens valorés causes, però també, en la mesura de les seves possibilitats, que fes autocrítica de la situació oberta en alguns centres penitenciaris, que alguns podríem caracteritzar de motins o, com a mínim, d'incidents, que per nosaltres, evidentment, la situació de tensió encara molt més complexa que tenim la resta de catalans i catalanes... *(tall de comunicació)*, a la presó, però també volem dir que expressa el sempre legítim dret a la protesta de les persones internes.

Primera situació de la qual no tenim gaires dades. Hi ha hagut cap incident o motí al Centre Penitenciari de Wad-Ras entre el 15 de març i el 22 de març? I aquests incidents van suposar també un trasllat d'internes de Wad-Ras a Can Brians en les mateixes dates? I quines n'han estat les causes?

Hi ha un centre penitenciari que ens agradaria que analitzés, el de Quatre Camins. El diumenge 12 d'abril... *(tall de comunicació)*, hem pogut veure d'aquella data un vídeo on es veien cops als barrots, on es veia crema de béns i on es veien fins i tot crits de protesta, legítima protesta, i una situació molt similar, encara que no n'hem pogut veure cap vídeo, amb relació al Centre Penitenciari de Puig de les Basses, la nit del 13 d'abril, als mòduls... *(tall de comunicació)*, i crits de protesta... *(tall de comunicació)*. Quina valoració fa vostè de la situació, dels fets i, sobretot, de la causa?

A nosaltres ens interessa molt, per poder buscar també alternatives i solucions, saber quina és l'opinió de la consellera i del departament, sobretot sobre les institucions penitenciàries, de quina ha estat la causa d'aquests comportaments i d'aquest exercici de protesta de les persones internes.

I en un àmbit més general, sobre els centres penitenciaris, quina explicació ens dona també la consellera sobre la manca de realització de tests PCR o manca de mascaretes o manca de gel que denuncien o que han denunciat els sindicats representatius d'institucions penitenciàries.

No ens donarà gaire temps, però sí que ens han semblat –i així ho volíem reconèixer– molt adients les adaptacions a les noves circumstàncies també en relació amb els òrgans d'associacions regulades pel dret català, en feia la consellera referència en la seva intervenció; a la propietat horitzontal, per exemple.

I no ens donarà tampoc temps d'estendre'ns gaire, però sí que ens semblaria interessant alguna experiència de justícia juvenil que s'ha donat en aquestes dates, en el context de la Covid-19, en relació amb els joves que residien en centres de justícia juvenil i que han pogut anar a complir les mesures als seus domicilis. Tenen ja una primera, encara que sigui primera, valoració de si això ha funcionat, no ha funcionat, què ha aportat en positiu, què ha aportat també en negatiu per al conjunt de la societat, per als joves, que sempre són els primers a tutelar, a valorar, però també per a les seves famílies? Ens pot servir fins i tot perquè en un futur tinguem mesures alternatives a la justícia juvenil?

I, per acabar, consellera, nosaltres hem recordat moltes vegades en aquesta legislatura que no tenim un poder judicial català, però més enllà de que el nostre poble no tingui aquest poder judicial, i que li atribuïm la condició de màxima representant de justícia a la consellera de Justícia, i no sabem si la consellera ha pogut, en aquests dies tan complexos, encara que sigui mínimament, apropar-se al document que ha fet el Consell General del Poder Judicial –bé, més que document, llibre; són 436 pàgines– del que plantegen com a mesures per... *(tall de comunicació)*, de la crisi de la Covid-19 en relació amb l'Administració de justícia.

En una perspectiva de més litigiositat, aquest informe de 436 pàgines ens planteja privatitzar la mediació; ens planteja, fins i tot, reduir el número de paraules als

recursos –i ho diu literalment, no és una interpretació d'aquest grup parlamentari–, amb el que això suposaria, evidentment, per al temps de la defensa i lo ridícul de la mesura; ens planteja també reduir el número de magistrats o de magistrades als tribunals; ens planteja, fins i tot, impossibilitar els recursos als procediments derivats, per exemple, d'ERTOs, que ara també es donarà, o habilitar judicis al mes d'agost o per les tardes. Per cert, mesures que en alguns territoris de l'Estat espanyol ja es van... (*tall de comunicació*), sobretot els judicis per la tarda, que van demostrar ser absolutament innòcues, per no dir inútils.

Ens agradaria, això sí, que la senyora consellera, si ha tingut temps o possibilitats de poder tenir accés a aquest informe i estudiar-lo mínimament també, que ens valorés pel que al final suposarà per a l'Administració de justícia catalana, perquè, evidentment, aquest informe en cap moment parla de que aquestes mesures fossin acompanyades ni de més finançament per a l'Administració de justícia, ni tan sols... (*tall de comunicació*), això sempre serà necessari acompanyar-ho de l'exercici de més treballadors i treballadores de l'Administració de justícia o de més magistrats o magistrades.

Moltes gràcies, consellera.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara sí, ara sí; és el torn de la diputada Esperanza García, del Subgrup Parlamentari Popular.

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora.*)

Esperanza García González

Moltes gràcies, presidenta. I donar les gràcies a totes aquelles persones que fan possible que, malgrat l'estat d'alarma, els serveis bàsics funcionin, en especial a aquells que gestionen i es dediquen a l'àmbit de la justícia i serveis penitenciaris, i, òbviament, doncs, acompanyar amb els nostre escalf aquelles persones que han patit la pèrdua d'un familiar i... (*tall de comunicació*).

I, dit això, en primer terme, òbviament, agrair a la consellera la seva compareixença i les seves explicacions. Nosaltres farem una intervenció on valorarem tant la informació que ens ha proporcionat, com la de contrast, que tenim per via dels representants dels treballadors dels diferents àmbits. En el nostre cas, farem dos blocs: el de justícia i el de centres penitenciaris.

I el primer que li haig de dir, consellera, és que si vostès van decidir que les primeres mesures havien de ser preventives, sobretot preventives en termes sanitaris... (*tall de comunicació*.) Les que depenien del seu departament, doncs, han funcionat, malauradament, tard; les que depenien de la figura del comandament únic, que era i que naixia després de l'establiment del decret d'alarma de l'Estat, dèiem que han sigut relativament i raonablement positives en l'àmbit de la justícia. I li dic per què.

Inicialment, quan es va decretar l'alarma vostè va mostrar les seves discrepàncies respecte dels serveis mínims que s'havien d'establir a Justícia. Creiem que, definitivament, al final el ministeri va establir un terme mínim de serveis mínims, bàsics, per posar-lo a disposició de la ciutadania i, en contra del que vostè diu, que és una mena de, en fi, una etapa, una altra etapa de confrontació amb l'Estat per suposada arrogació de competències, el que va establir és una coordinació mínima amb tots els ciutadans, visquessin on visquessin, a Galícia, a Catalunya, a la Manxa, on sigui..., tinguessin accés a la justícia en termes d'igualtat i, a més, garantint la tutela judicial efectiva que els ve reconeguda per la Constitució.

I, per tant, tot això, que es va coordinar des del ministeri, i que va tenir molt a veure amb la instal·lació de les mampares, malgrat que va ser el mateix departament qui les va instal·lar, doncs, va funcionar raonablement bé, així com les mesures de personal que s'havia de destinar a les diferents àrees de justícia.

Ara bé, vostès havien de gestionar també reforços de personal, no?, i tramitar, en coordinació amb Sanitat, doncs, proves de tests i de PCR als jutjats on hi havien hagut positius, hi havien hagut desinfeccions per possibles positius o sospitosos de positius. I amb això li hem de dir que ha funcionat, inicialment, bastant bé, i després hi ha hagut errades, errades que es podien resoldre d'una manera més eficient, però hi ha hagut una certa reticència per part del departament, que crec que no han sigut positives.

A què em refereixo? Doncs em refereixo a les desinfeccions i a les proves de tests que s'havien de fer en aquells jutjats on hi havia, això, contagis efectivament contrastats o suposicions o sospites de contagis, com a... *(tall de comunicació)*, de Figueres, la... *(tall de comunicació)*, de Sant Boi, l'Oficina d'Atenció Ciutadana i instrucció 3 de Sabadell..., van trigar molt, van trigar molt en acceptar que havien d'actuar fent les desinfeccions. Em consta que les proves o tests PCRs encara no s'han fet, i de fet va ser la mateixa comissió de seguiment del Tribunal Superior de Justícia qui va requerir formalment el departament perquè ho fes.

En el cas dels registres civils, nosaltres ja sabíem que hi haurien problemes de puntes de demanda, malauradament, per les defuncions que hi ha pel Covid. Li vam demanar el 28 de març que fes un reforç, perquè es veritat que hi han uns mínims establerts, un funcionari per registre, però, això, es pot ampliar aquest nombre de funcionaris, i vostè s'hi va negar, que no feia falta. I la realitat és que ens hem trobat, doncs, amb unes dades que ens indiquen que durant dues setmanes no es va registrar al Registre Civil de Barcelona cap defunció, amb el que comporta, no?, aquesta no inscripció. I, a més a més, també vam sol·licitar que també es fes, perquè hi havia també la circumstància de que els naixements tenien un període preemtori d'inscripció, i avui mateix les cues davant del Registre Civil de Barcelona han sortit per tots els mitjans.

Jo li demanaria a la conselleria que intenti rectificar això, que és una afectació que és greu, que comporta moltes molèsties i, a més, també una vulneració clara de drets i de termini, no?, que és molt important.

Ara bé, tenim l'àmbit penitenciari, i en aquest àmbit penitenciari, que sí que depèn del departament, i que tenia totes les competències per actuar, i que és un àmbit molt delicat, que ja ho sabem, i que té moltes complexitats pel perfil d'interns, que han variat, i a vegades amb una salut delicada que tenim. Pel mateix sistema penitenciari tenim més contacte i més connexió entre els treballadors, fins i tot els d'interior, de règim interior, amb els interns, i aquí sí que tenia vostè totes les competències.

Malgrat que és un àmbit molt delicat, nosaltres sabem que és un àmbit més controlable, més controlable que d'altres, òbviament, per les pròpies dinàmiques de funcionament, per la manca de mobilitat i, fixi-s'hi, encara més, quan vostè ens explica –i amb això estem plenament d'acord– que malgrat que no siguin mesures positives, doncs, que s'han suspès els vis-a-vis, les visites familiars, en fi, que tot el que es podia fer, diguem-ne, telemàticament, per reduir riscos s'ha fet així, no?

Però, en canvi, les mesures de protecció que s'havien de donar als treballadors d'aquests centres penitenciaris, que també donaven tranquil·litat als interns de que no serien contagiats pels treballadors en lloc dels familiars, i que per això renunciaven a tenir les visites dels familiars i determinades activitats, com vostè ha explicat, doncs, que no seria per part dels treballadors

Doncs amb això, per començar, el protocol es fa tard, perquè es fa el 18 de març, tenint totes les plenes competències, eh?; el 18 de març. Després, les mesures de protecció dels treballadors no han funcionat, primer perquè una part del Cire destinava la seva producció de mascaretes i productes sanitaris a la venda a l'exterior, a Itàlia, i es va trigar més d'una setmana i mitja en rectificar aquesta dinàmica i a aprofitar aquests recursos que ja es disposaven per posar-los a disposició tant de les autoritats sanitàries com, fins i tot, dels mateixos treballadors dels centres penitenciaris.

Un segon error, una negativa de deixar entrada, doncs, a aquells funcionaris que no tenien disponibilitat d'EPI, de mascaretes i no eren facilitades per part del departament, i que s'havien ocupat de comprar-se o d'adquirir-ne una. Les negatives d'entrada a aquests funcionaris.

Després, un cop es rectifica, se'ls dona material caducat; es neguen, i vull que m'expliqui per què, es neguen a fer les proves a aquells treballadors que fins i tot per sospites de contagi han estat a casa durant quinze dies i ara s'incorporen un altre cop a la feina. I per què no es fan més extensives aquestes proves, ni que sigui els tests, a aquells interns que han compartit amb d'altres interns que han donat positiu, i que no necessàriament són els companys de cella, que ja em consta que als companys de cella se'ls han fet.

Jo crec que és positiu que vostès hagin fet un esforç de compensar els interns de la manca de visites familiars i dels vis-a-vis i que els hagin donat, doncs, les trucades, les videoconferències; en fi, instruments de comunicació, que no substitueixen l'abraçada, com vostè diu, però que ajuden a mantenir l'esperança i l'ànim una mica millor en aquesta situació de confinament ja absolut, i que la desconexió no sigui tan dramàtica, no?

Però jo crec que el que més valorarien interns i treballadors és que l'estat de salut estigués per davant de tot, per davant de tot. La seguretat de la salut als centres penitenciaris, que per les pròpies característiques..., i amb això li faig la crítica, però intentant que es retorni en positiu. Dintre dels centres penitenciaris és més viable intentar la no propagació del virus, que és el que vostè ens deia que és la voluntat del departament, i que jo no la poso en dubte..., dintre dels centres penitenciaris és més viable que a la vida ordinària.

I això requereix, doncs, obrir-se a col·laborar amb la lleialtat que li estem presentant, crec, tots els grups de l'oposició, a reforçar esforços amb dotar el personal de les mesures de protecció, que no les tenen, que no les tenen, i que, a més, hi ha una resolució judicial que obliga el departament a prendre mesures immediates, i també fent proves i tests, en la mesura dels que tingui vostè disponibles, però fer-les, sobretot, perquè al final hi ha 1.400 treballadors dels centres penitenciaris que a dia d'avui no poden prestar servei.

I això es deu, entre d'altres coses, també, a aquesta manca de seguretat, a aquesta manca de realització de proves, i com que patim també un endarreriment amb nova plantilla, amb ampliació de plantilla i la situació ja era extrema, s'està convertint en un risc. I els motins que li han comentat els companys que han fet ús de la paraula abans potser tenen molt a veure amb això.

Rectifiqui amb allò que pugui, dintre dels centres penitenciaris té marge, i no només als centres penitenciaris hi han els seus companys de partit, hi han moltíssimes persones, entre interns i treballadors, que necessiten també saber que el final del túnel, arribi quan arribi, està al més a prop possible, i que durant aquest termini de confinament i de desconexió familiar, perquè la trucada no substitueix l'abraçada, la salut és la primera preocupació del departament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del diputat Jordi Orobitg, del Grup Parlamentari Republicà.

Jordi Orobitg i Solé

Bé, sí; moltes gràcies, presidenta. Bé, nosaltres voldríem fer una prèvia, que és que des del Grup Parlamentari Republicà, des d'Esquerra Republicana volem traslladar el nostre condol i escalf a tots els familiars i amics de les víctimes de la pandèmia. També volem fer una abraçada a tots i totes els que la pateixen. Una salutació, un agraïment i un desig de salut a tots els treballadors de presons, de Justí-

cia, de tots els àmbits vinculats al departament, i a tots els operadors jurídics. I una salutació i agraïment també a tots els que, dia rere dia, lluiten contra la pandèmia.

Bé, iniciat aquest capítol d'agraïments i de salutacions, no podíem fer més, lògicament, que agrair a la consellera Capella la seva compareixença, que ha estat extensa, i que ens ha aportat un volum d'informació molt important, que entenc que per la seva obligació, com a consellera del departament, doncs, el que havia de fer era expressar totes aquelles circumstàncies que atendien totes les diferents seccions del mateix departament, però que certament n'hi ha algunes que són més rellevants que d'altres, no?

En aquest cas, estem parlant d'un departament amb una especial complexitat. Algú ha parlat que se'ns havia aplicat de nou un 155, i en aquest cas en l'àmbit de la justícia, i crec que és important o és rellevant posar en consideració que el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, més enllà de tenir una interlocució a nivell competencial amb d'altres administracions, com pugui ser en aquest cas el Govern espanyol i, per tant, el Ministeri de Justícia, també té una vinculació evident amb un altre poder de l'Estat, que és el poder judicial, que s'articula, doncs, en aquest cas, per mediació del Govern, o del Consell General del Poder Judicial, amb una actuació que, certament, com bé s'ha expressat, ha estat molt qüestionada no només des del nostre país, sinó per la globalitat de la comunitat jurídica en tot lo que respecta a les seves decisions, l'ajornament en la seva adopció i, finalment, també respecte als seus termes. I aquestes crítiques crec que és palès, és notori..., i se n'ha fet ressò àmpliament en premsa, en premsa de tots els territoris, i també de totes les tendències, doncs, respecte no només a la situació del mateix òrgan de govern del poder judicial, sinó també pel que respecte al seu president.

A dia d'avui la participació del Departament de Justícia pot semblar menor davant del protagonisme d'altres departaments, com pugui ser el de Salut, el de Treball, el d'Afers Socials o bé el Departament d'Ensenyament i el d'Interior, però nosaltres entenem que aquesta crisi que deriva d'aquesta pandèmia s'articula en diferents etapes, i quan serà rellevant veure el paper de tots els departaments i, per lo que ens ocupa més, amb el de l'Administració de justícia, allò que ens hauria de preocupar és, probablement, l'allau d'activitat judicial que es preveu un cop s'aixequi el confinament.

Jo crec que –abans ja ho ha esmentat algun altre diputat– es reben *inputs* importants d'aquest pla de treball, d'aquest document que es treballa precisament des del govern del poder judicial, des del Consell General del Poder Judicial, en diferents àmbits precisament per mirar de fer un pretès pla de xoc respecte d'allò que ha d'esdevenir en termes jurídics quan s'aixequi el confinament, i hi han circumstàncies o certs aspectes del mateix pla de xoc que, certament, són bastant preocupants, no?, com ara aquest cas o alguns dels altres exemples que s'han esmentat, però d'altres com pugui ser l'impedir l'accés als recursos en l'àmbit de denegació de permisos en l'àmbit penitenciari, el que ens sembla, des del nostre punt de vista, una vulneració evident de drets, i que és quelcom que, no només des de l'àmbit polític, sinó també des de totes les instàncies, crec que hem d'abordar i hem d'insistir, hem de treballar perquè aquesta pandèmia no es tradueixi, com malauradament estem veient dia rere dia, no només en les formes, és a dir, amb la comunicació en aquest cas d'aquest comandament únic en mans de persones uniformades, sinó també, en el fons, és a dir, amb diferents mesures que s'estan aplicant; que no es tradueixin, en definitiva, en una nova laminació de drets en tots els àmbits, i, en especial, en un àmbit tan sensible com pugui ser, en aquest cas, el de l'Administració de justícia o les mateixes institucions penitenciàries.

Respecte de l'explicació que ha fet la consellera, és molt extensa; també ho han estat les opinions de la resta dels meus companys, nosaltres ens voldríem focalitzar en alguns aspectes que probablement són els més rellevants, i que probablement comporten més discrepàncies o, en qualsevol cas, controvèrsia, no?, i és el fet

d'aquesta declaració de l'estat d'alarma que ha comportat..., de fet, aquesta assumpció de competències requeria en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya per part del Ministeri de Justícia, i el conflicte que també ha comportat amb l'ordre del Departament de Treball, que, en qualsevol cas, prioritzava el teletreball, i que també, hem de dir-ho, era una mesura, en aquest cas, que estava recolzada majoritàriament per l'àmbit sindical, dels sindicats més representatius en l'àmbit de justícia i d'institucions penitenciàries.

Crec que hi ha hagut una altra referència abans, algú ha dit: «Vostès han fet de la necessitat virtut», i atesa la manca de mitjans per poder atendre telemàticament o fer teletreball en tots aquests àmbits, vostès han prioritzat que aquesta era la seva decisió. Escoltin, si adoptem la decisió, perquè l'adoptem; si no l'adoptem... En aquest cas, és evident que les ràtios són equivalents o molt millors en qualsevol altra administració que en l'àmbit peninsular tingui la competència de justícia i, per tant, entenem que la mesura era l'apropiada, com també això ha acabat acreditant que, en definitiva, el govern judicial, al temps de prendre les seves decisions, s'hagi abocat, com passa en tots els àmbits..., acabi decidint allò que anticipadament han iniciat les mesures que inicialment han acabat adoptant, doncs, els diferents departaments del nostre Govern.

Veig algunes referències, moltes referències, pel que respecta al material de protecció. La informació que nosaltres manegem és que tot el material de protecció, en aquest cas, s'ha facilitat a tot el personal tant de l'Administració de justícia com d'institucions penitenciàries, ha estat proveït pel mateix Departament de Justícia o pel Departament de Salut. En cap cas, no ens consta, llevat de tot allò que tingui a veure amb la medicina forense, que s'hagi fet cap aportació per part de l'Administració de l'Estat o del Ministeri de Justícia, i, per tant, crec que aquesta situació de carestia que pugui haver-hi de material no és quelcom diferent a allò que es veuen sotmeses totes les administracions del món, i no només tots aquells departaments que administren la justícia, sinó en tots els àmbits de governança.

Jo crec que no és quelcom que passi estrictament al nostre àmbit territorial, ni tan sols a l'Estat espanyol; només hem de veure cada dia les notícies per veure la lluita que, dia rere dia, es manté a tots els mercats per mirar de proveir-se de material per unes circumstàncies que, lluny d'una previsió mínima puguin fer als estats, és evident que un departament de justícia no pot preveure la necessitat que el seu personal necessiti uns mitjans d'aïllament físics per no contraure una malaltia. Jo crec que la lògica ens porta a concloure que algunes de les peticions i les demandes que s'estan fent són desorbitades per raó d'allò que cada dia estem veient.

Volem felicitar el departament per l'increment dels mitjans telemàtics, i vostè ho ha dit, per lo que respecte no només a l'àmbit de l'Administració de justícia, també les videoconferències, per tot allò que té a veure amb la interlocució de detinguts entre comissaria de Mossos i jutjats de guàrdia, però un àmbit fonamental, entenem nosaltres, per evitar precisament que una circumstància que ha esdevingut en altres països en amotinaments, com pot ser la implantació de mitjans telemàtics per suplir els vis-a-vis, l'increment del nombre de comunicacions, l'adquisició del *hardware* per fer-ho possible, ja sigui amb *tablets* o amb dispositius de telefonia, la preocupació per interns amb menys recursos, com vostè ha expressat, i, per tant, l'aportació de recursos perquè aquests, no per aquestes mancances, puguin deixar de comunicar-se amb les seves famílies, i també que aquestes mesures d'aïllament preventives, que entenem que eren necessàries, doncs, per garantir que no hi havia transmissió de la malaltia per causa de nous ingressos i pels beneficiaris del tercer grau.

També entenem excel·lent la notícia o la iniciativa, la reorientació de l'activitat del Cire pel que respecta a les mascaretes i als equips de protecció. Entenc que és una política molt encertada no només per poder prevenir o suplir aquelles mancances que tenim, sinó precisament, doncs, per fer col·laborar d'una manera activa i positiva tot aquell col·lectiu en una tasca en benefici de la comunitat, com pugui ser aquesta.

I pel que respecta a la reducció de la població reclusa per evitar contagis, no podem estar més d'acord amb vostè i amb l'expressió que ha fet, consellera. La recomanacions de l'Organització de les Nacions Unides, del Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa..., estem completament d'acord amb vostè que la mesura lògica és reduir la població reclusa, que lo lògic és que això tingués a veure, fonamentalment, amb tercers graus i amb els presos acollits a l'article 100.2, i que és inadmissible la interferència, en aquest cas, del Tribunal Suprem, sigui pel mitjà que sigui, per un mitjà, si se'm permet la circumstància, el qualificatiu, tan *cutre* com un WhatsApp enviat a un grup que comparteix amb els mitjans de premsa que segueixen l'activitat del Tribunal Suprem. Entenem que és quelcom inadmissible.

I voldria posar en valor –i ja estem acabant, perquè crec que la presidenta es posa nerviosa–, voldríem destacar el programa Mediació i Covid-19. Nosaltres entenem que és una gran oportunitat. Esperem que aquest programa, aquest mitjà que vostès han posat en valor, i que n'estan fent difusió des del web del departament, doncs, es focalitza molt en els conflictes de família, i, a més a més, aquells que puguin esdevenir en aquesta circumstància, com puguin ser les guàrdies i custòdies compartides, com s'ha de gestionar tot aquest àmbit, tots els conflictes que existeixin, però entenem que és una oportunitat per a aquesta propera etapa que vindrà.

Sabem de la voluntat del departament de fer una regulació en l'àmbit d'arrendaments urbans, sabem que fins i tot la darrera sentència del Tribunal Constitucional pel que respecta al Codi civil dona peu a que es pugui regular, perquè en tant que no existeixin bases contractuals permet, en aquest cas, a qui tingui la facultat de legislar, que ho pugui fer en aquest àmbit, i amb aquestes premisses i amb aquesta voluntat entenem que aquesta mediació seria òptima per tots aquells conflictes que, de ben segur, esdevindran en lo que respecta a l'àmbit dels arrendaments urbans dedicats al negoci, que, sotmesos, en aquest cas, de força major, evidentment, comporta una discussió pel que respecta a arrendataris i arrendadors per les circumstàncies de la renda.

I els demanem, ja per acabar, sabem que ho està fent, però li demanem...

La presidenta

Acabi, acabi, diputat.

Jordi Orobitg i Solé

Sabem que ho fa, però... Sé que estic tenint algun problema tècnic i, per tant, demano una mica de consideració.

Doncs demanem, en qualsevol cas, que segueixi mitjançant advocats, a procuradors, el que puguin acollir-se a totes les ajudes que també des de l'Estat, fonamentalment, s'han de vehicular per acollir-s'hi, i que no segueixin patint aquest greuge comparatiu que estan patint respecte a tots aquells autònoms que sí que estan afiliats al règim especial de treballadors autònoms. Sense jutjats i sense jutges no podem dispensar justícia, però sense operadors jurídics serà impossible que ningú defensi els drets de tots els justiciables. I, per tant, l'encoratgem a seguir treballant en l'àmbit, que sabem que ho està fent fins a dia d'avui.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del diputat Eusebi Campdepadrós, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera. Li agraïm la seva compareixença i saludem també el personal de la conselleria que ens acompanya, i també la ciutadania que ens estigui seguint en aquesta compareixença telemàtica. Des de Junts per Catalunya donem tot el suport a les persones contagiades, desitjant la seva

recuperació, i donem també el condol a tothom que hagi perdut algun familiar o algun amic.

Cal donar les gràcies a tots els que, perquè la resta puguem mantenir el confinament, vetllen per treballar en els serveis essencials; per descomptat, els que treballen als centres sanitaris, però avui especialment, sent aquesta la Comissió de Justícia, als servidors públics de presons i de jutjats, com també advocats i procuradors.

La societat catalana ha estat responsable, cívica, generosa i solidària i ha fet seves les recomanacions dels científics i del Govern des del primer moment i s'ha autoconfinat, contribuint a no expandir més el virus. El Govern de Catalunya ha actuat en aquesta crisi amb responsabilitat i amb capacitat d'anticipar-se i prenent mesures dràstiques, però reals i efectives, per garantir la salut dels ciutadans de Catalunya. Per contra, el Gobierno va començar tard i malament i ara, amb presses, desconfiant precipitadament.

Les presons són establiments amb persones aïllades socialment. Els interns sabem que tenen limitats els drets personals fonamentals i poden esdevenir focus de conflictivitat davant de la situació de la pandèmia i, a més a més, les mesures de confinament són més complexes. Les mesures preses per la conselleria entenem que han contribuït a la contenció del contagi en els centres penitenciaris entre la població reclusa i el personal de presons.

També ha estat convenient que s'hagi permès que en aquesta situació en què els interns no poden mantenir les relacions familiars habituals s'hagi habilitat un sistema de videoconferències, com també s'ha fet per als detinguts, perquè puguin declarar des de les comissaries, i que el mateix sistema també s'hagi habilitat per a les comunicacions entre els jutjats, els centres hospitalaris i l'Institut de Medicina Legal.

Tots sabem que des de l'Organització Mundial de la Salut, l'Alta Comissionada per als Drets Humans de les Nacions Unides, la senyora Michelle Bachelet, el Consell d'Europa, el Síndic de Greuges i, fins i tot, l'arquebisbe de Tarragona, han recomanat com una mesura humanitària i sanitària davant de la pandèmia l'esponjament de les presons i el confinament al domicili sempre que fos possible, i fins i tot el director general d'Execució Penal i Reinserció Social de Instituciones Penitenciarias del Estado va publicar una circular on s'ordenava explícitament que els interns classificats en tercer grau, els que tinguessin aplicat el règim i la flexibilitat, poguessin romandre als seus domicilis en confinament sense necessitat de tornar a dormir als centres penitenciaris.

Però això tots sabem que no ha estat així. Això ens porta, evidentment, al WhatsApp emanat del Consejo General del Poder Judicial i del Tribunal Supremo, que, a més, ens recorda un altre WhatsApp a través del qual se'ns deia que es controlava el Tribunal Supremo per davant i per darrere, i que es feia una clara amenaça a funcionaris acusant-los d'un possible delictes de prevaricació pel compliment de les seves funcions.

També hem sentit que els jutges parlen només per les seves resolucions, i ara resulta que hi ha sentències, interlocutòries i WhatsApps. És indecent, immoral, inhumà i venjatiu que el Tribunal Supremo amenaci els treballadors públics per tal de que no excarcerin no una determinada categoria de presos en general, sinó els presos concrets, els presos polítics catalans. El Supremo no té cap competència sobre la seva situació penitenciària, que correspon a les juntes de tractament penitenciari i al jutge de vigilància penitenciària. La seva actuació covarda pot ser constitutiva dels delictes d'usurpació de funcions, prevaricació, amenaces a funcionaris, vulnerant el dret a la salut i a la integritat física dels presos polítics.

Per altra banda, també hem vist l'actuació del Consejo General del Poder Judicial, al seu capdavant el senyor Lesmes, el caducat president d'aquest *consejo*, que té aquella curiosa concepció del fonament de l'estat de dret, que creu que està basat en la *indisoluble unidad de la nación española* i no, com seria normal, en la sobi-

rania popular, la democràcia i la separació de poders. Va trigar, de forma irresponsable, a prendre mesures de protecció sanitària als jutjats per als operadors jurídics i pels justiciables fins al punt que les quatre associacions de jutges, les dues de fiscals, els jutges degans de Madrid, van demanar, el 13 de març, la seva dimissió, i també els sis sindicats representatius de la justícia van reprovar la seva actuació per haver mantingut la situació de risc a les seus judicials.

Ara, a més a més de la seva particular concepció de la separació de poders, es creu també poder legislatiu i ha corregut a dictar més de quatre-centes pàgines de normes –i, a més, en diu «*primer documento*»; no em puc imaginar el segon– relatives a l'Administració de justícia *en el estado de alarma*, en perfecta descoordinació amb el *ministerio* i tota la ignorància de les competències de les comunitats autònomes, en general, i de la Generalitat, en particular. I, evidentment, no es pot negar que ha deixat xocats i en estat d'alarma tots els col·lectius jurídics.

El Consell de l'Advocacia Catalana considera que s'introdueixen canvis legislatius rebutjats anteriorment, reclama que la represa de l'activitat judicial vagi acompanyada de mesures sanitàries de protecció i rebutja l'habilitació del mes d'agost, perquè l'advocacia no ha deixat de teletreballar i atendre els clients durant el confinament per intentar aclarir el desgavell i el desori de la nombrosa, contradictòria i canviant normativa de l'estat d'alarma del *mando único*.

En matèria penitenciària, aquest pla de xoc és un autèntic xoc contra els drets fonamentals, perquè pretén la supressió del recurs d'apel·lació contra les interlocutòries dels jutges de vigilància penitenciària que resolguin els recursos interposats contra la denegació dels permisos de sortida, front al dret a la segona instància a persones privades de llibertat, que és quan més cura s'ha de tenir en la garantia dels seus drets, preval el dret a treure's la feina de sobre dels magistrats a les audiències, preval la comoditat del funcionari front al dret del justiciable, amb l'agreujant de privar els presos al dret a l'assistència lletrada, donat que només hi ha dret a l'advocat d'ofici en el cas del recurs d'apel·lació.

Per una altra banda, no podem obviar la centralització que s'ha fet a través del *estado de alarma*. I ara que tots ens hem de posar mascareta, el *Gobierno* de Pedro Sánchez s'ha tret definitivament la seva careta de federalista i ha optat per una centralització militaritzada, uniformada i condecorada, ignorant els més elementals principis de subsidiarietat i cooperació entre administracions i traspasant la gestió sanitària a un ministeri que no en tenia competències ni ha estat competent, ni experiència: centralització de compres, per exemple, que ha suposat una ineficiència, i retard en l'adquisició dels equips de protecció per al personal sanitari. Ha quedat acreditat que els estats europeus que millor han controlat la pandèmia són aquells realment descentralitzats i autènticament federals, que han fet que les decisions fossin les adients a la seva realitat immediata.

Per la seva banda, el *Ministerio de Justicia* ha dictat una resolució del 13 d'abril en què s'adapta la prestació del servei públic de justícia al decret d'alarma, que no prioritza les raons de prevenció davant d'una pandèmia que està activa. Sense entrar en les raons econòmiques que porten el *Gobierno* a l'assumpció del risc d'aixecar el confinament o el funcionament de l'Administració de justícia dins dels paràmetres de serveis essencials, amb dotacions mínimes de personal, eren suficients ponderant els interessos de protecció per la crisi sanitària i el funcionament de l'Administració de justícia.

El mateix Consejo General del Poder Judicial ha rebutjat que els seus magistrats i jutges vagin més enllà de les actuacions essencials, i això situa el col·lectiu de funcionaris en posició de desavantatge. En termes de salut, no concorren avui en dia les condicions mínimes exigibles per afrontar el desplaçament i assistència del personal de l'Administració de justícia als centres de treball sense que suposi un greu risc per a la seva salut i la possibilitat de rebrot de contagis.

Lamentem, i molt, que es desaprofiti un període raonable per compatibilitzar la viabilitat de les mesures, la progressivitat de la reactivació econòmica i la contenció del risc, apostant per donar prioritat a la presentació d'escrits en tràmit i a assumptes d'actuacions que siguin rellevants en termes de cohesió social i reverteixin en benefici dels sectors més vulnerables, dins del qual cal incloure autònoms i Pimes. I, en canvi, pels mateixos motius de protecció dels més vulnerables, caldria la paralització de procediments no urgents, i que collapsen la jurisdicció civil, especialment, com els processos de grans tenidors per recuperar la possessió de la seva propietat o reclamacions bancàries de targeta *revolving*, per posar un parell d'exemples.

A les mesures regulades del decret de l'estat d'alarma es va preveure tot el relatiu a l'àmbit de l'administratiu en suspensió de tràmits i terminis, però, en canvi, com sempre, es va deixar l'àmbit privat, civil i mercantil a la intempèrie, sense fer cap previsió legal en relació amb venciments i obligacions contractuals o de pagaments. En aquest sentit, ja són paleses totes les problemàtiques sobre el pagament d'hipoteques, de lloguers, tant d'habitatge com de locals, de venciment de pagaments mercantils, de venciment de formalització de compravendes amb escriptura pública, etcètera. I això situa particulars, autònoms i empreses en una total inseguretat jurídica, i a la situació habitual de retard judicial i acumulació del temps d'aturada pel confinament s'hi afegirà un augment de litigiositat derivada d'aquesta imprevisió jurídica de l'Estat, que suposarà per al món econòmic un llast suplementari a la recessió econòmica general que haurà d'afrontar.

I entre aquestes imprevisions de l'Estat...

La presidenta

Vagi acabant, diputat.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Vaig acabant, vaig acabant, presidenta. Entre aquestes imprevisions de l'Estat, hi ha l'oblit dels col·lectius advocats i procuradors, atès que, si bé s'ha previst alguna mesura –insuficient– per als autònoms, no han pensat que aquests col·lectius, com a règim alternatiu, tenen les mútues professionals, quan també s'haurien de fer extensibles a ells les mateixes mesures.

Ho deixo aquí, presidenta, i en tot cas ho remataré en la resposta a la segona intervenció de la consellera.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Ara és el torn per a la rèplica, acabat el torn de tots els diputats, de la consellera, que té un temps màxim de trenta minuts. Quan vulgui, consellera.

La consellera de Justícia

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyores i senyors diputats, moltíssimes gràcies per les seves intervencions, pel to de les mateixes intervencions, però permetin-me que comenci fent, primer, per centrar també..., per saber on estem i per saber com ha afectat també, doncs, el decret d'estat d'alarma i com afecta substancialment la presa de decisions.

Mirin, saben vostès que en matèria d'Administració de justícia les competències estan repartides, almenys fins al moment de l'estat d'alarma i, per tant, fins al moment de la situació d'emergència. Què dic amb això? Doncs que una part de les competències en relació, per exemple, amb els lletrats de l'Administració de justícia la té el *ministerio*; en relació amb els jutges la té el Consejo General del Poder Judicial; en relació amb els fiscals la té la Fiscalía General de l'Estat, i en relació amb l'Administració *stricto sensu*, que és l'administració de l'Administració, que són els treballadors públics i la dotació d'infraestructures, ja siguin, doncs, tots aquells mitjans materials més els equipaments, li correspon al Departament de Justícia.

Aquesta situació, doncs, en una situació normal permet que cohabitarem; amb disfuncions, cert, perquè sempre hi ha certa pulsio d'aquells que no tenen funcions executives, que en tenen unes altres, d'interferir en la presa de decisions. On s'ha fet més palesa aquesta presa de decisions i, per tant, interferència d'aquells que no tenen funcions executives, i que tampoc tenen la responsabilitat de donar resposta davant de vostès i davant de la ciutadania, ha estat en aquesta situació d'emergència, en aquesta situació d'estat d'alarma, en aquesta situació, doncs, diferent a la normalitat.

I, per tant, una part de la nostra queixa, que no és una queixa, en tot cas, és una denúncia, una part d'una denúncia que no aporta res en la gestió de l'emergència i no aporta res en la recerca de preservar la salut dels treballadors i treballadores, és la posició que manté el Departament de Justícia, perquè no calia l'estat d'alarma, no calia aquesta interferència, aquesta arrogació de competències que, en definitiva, ha sigut una arrogació de competències en el títol, però que després no ha estat del tot així.

Perquè, en definitiva, el que ha acabat fent el Ministerio de Justicia ha estat crear una denominada «comissió especial de seguiment», en la que qui pivota i qui comanda la nau són els tribunals superiors de justícia, en aquest cas, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la que el Departament de Justícia hi és convidat, si se'm permet l'expressió, perquè som els que ens toca proveir determinades qüestions, però en la que no podem determinar les mesures; però en som responsables i hem de donar explicacions, i avuiestic aquí per donar les explicacions, però que, en definitiva, qui decideix i que pren decisions no és aquell que les ha d'executar i aquell que, en definitiva, té una responsabilitat legitimada democràticament. I, per tant, la queixa ve en aquest sentit, com també ve que no és cert que l'allunyament d'on has de prestar el servei sigui bo, i això tots podem donar sobrades mostres que com més lluny s'està no vol dir que es presti un millor servei.

Per tant, aquesta és la meva denúncia, que, òbviament, li vaig fer i li vaig posar de manifest a la reunió de la Comissió Mixta al ministre de Justícia, en presència de tots...

La presidenta

Consellera...

La consellera de Justícia

Digui'm.

La presidenta

Consellera, tenim un problema tècnic. Parem dos minutets i continua.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i dos minuts i es reprèn a dos quarts de set i onze minuts.

La presidenta

Reprenem la comissió amb la intervenció de la consellera de Justícia, la senyora Ester Capella. Quan vulgui, consellera.

La consellera de Justícia

Gràcies, presidenta. Bé, deia, abans –que per qüestions tècniques hem hagut de parar–, que abans de l'estat d'alarma la situació de cohabitació que teníem amb les competències en matèria d'Administració de justícia eren, per una banda, el ministerio, lletrats de l'Administració; per l'altra banda, el Consell General del Poder Judicial, que té qui es gestiona i, per tant, és l'òrgan de govern dels jutges i magistrats; i, per altra banda, el Departament de Justícia amb relació a funcionaris, equipaments, infraestructures, equipaments i infraestructures i, per tant, immobles.

El fet de l'estat d'alarma genera un *mando único* i, per tant, la recentralització de competències. I en aquestes competències la meva queixa principal és, com els explicava, que qui s'ha erigit amb qui té la batuta per prendre decisions és l'anomena-

da «comissió especial *de seguimiento*» en l'àmbit de cada comunitat autònoma, que en aquest cas és sota la batuta de la presidència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la que la Generalitat de Catalunya, el Departament de Justícia, hi estem convidats en tant que en som els proveïdors, en tant que nosaltres, en definitiva, som responsables davant de vostès, som responsables davant de la ciutadania, som els que hem de donar explicacions, però alhora, també, com deia, som responsables.

I, per tant, la nostra queixa, la nostra denúncia –no queixa, la nostra denúncia– es fonamenta en el fet de la pèrdua de la legitimitat democràtica. En aquest cas, és el Govern de Catalunya qui és responsable, qui ha de prendre les mesures i qui, a més, ha de respondre davant de la ciutadania de les mesures que pren. Per tant, en aquest sentit apuntava la nostra queixa. És una primera reflexió que els volia fer i, per tant, també la denúncia que els feia. Després contestaré a les diferents preguntes que se m'han formulat.

Però també algunes qüestions que cal tenir en compte. Mirin, nosaltres a principis del mes de març ja vam començar a preveure supòsits i situacions. És veritat que ningú va preveure l'abast de la pandèmia, ningú va preveure que efectivament ens arribaria de la forma que ens ha arribat, perquè ningú estava preparat –i qui em digui el contrari, per què no ho ha fet?–, ningú estava preparat per assumir i, per tant, per haver d'afrontar aquesta situació. I diria que l'afrontem i l'hem afrontat amb tots els mitjans possibles, amb tota la gent a disposició.

Abans els hi comentava, no?, que sense la gent del Departament de Justícia, doncs, tot això no hagués estat possible, les més de cent mesures que s'han adoptat, els plans que s'han hagut de dissenyar, totes les estratègies que s'han hagut d'anar modificant perquè l'avenç de la pandèmia, i també com ens ha anat desbordant, també ha fet que haguéssim de modificar determinades situacions, inclús el tema de les mascaretes. Recordin vostès fa uns mesos el que els deia, o com també els deia quins eren els efectes del Covid-19, no?, que eren uns efectes similars als d'una grip, i on hem arribat.

Per tant, aquí quan se'ns demana a tots plegats humilitat, a tots plegats dir que no ens ha bastat, i que, per tant, ens ha afectat i ens ha colpit a tothom, a tothom per igual, i amb independència del lloc del món en el que estem ubicats o situats. Per tant, en aquest sentit, moltes de les coses que ens estan passant no eren previsibles –no eren previsibles.

I també faig una afirmació: no és una situació de guerra. Ho dic per alguns que ho han volgut utilitzar en aquest sentit, ho han volgut escenificar com si es tractés de lliurar una batalla. No, mirin, escoltin, estem parlant d'una altra cosa. Estem parlant de com responem els governs davant d'una situació d'emergència sanitària, que al mateix temps que és una emergència de salut, sanitària, té uns efectes, doncs, que són d'emergència social i emergència econòmica. Perquè, òbviament, doncs, mirin vostès, no?, hem hagut de fer una parada, una parada important en les nostres vides, una parada que també té uns efectes en tots els àmbits de la vida, absolutament en tots els àmbits de la vida.

I, per tant, també en relació amb alguna de les qüestions que es plantegen, mirin, en relació amb els serveis penitenciaris. A Catalunya parlem de «serveis penitenciaris», i la utilització de la paraula no és únicament d'estil, sinó que vol dir moltes coses. No parlem d'«institucions penitenciàries», perquè «institucions penitenciàries» té unes reminiscències que tenen a veure amb institucions, doncs, de temps pretèrits. Nosaltres parlem de «serveis penitenciaris», perquè, efectivament, quan parlem de «serveis» parlem d'un servei públic que ofereix, doncs, oportunitats; que ofereix reinserció, rehabilitació, capacitat de tornar amb llibertat i amb les millors condicions possibles. Per això parlem de «serveis penitenciaris» i per això no parlem d'«institucions penitenciàries». És un aspecte que volia remarcar i recalcar, i que no té res a veure amb l'estil ni amb una paraula buida. No, no, té un contingut molt important, té un contingut d'acció política i de polítiques dirigides, d'una forma

molt clara, no a la repressió, sinó a la possibilitat de donar oportunitats, i, per tant, també ho volia dir.

I també, doncs, reclamar-los a vostès, que són els diputats que conformen la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya, que, a l'hora de referir-nos a les queixes, a la capacitat de mostrar la seva dissidència amb el que representen els serveis i el sistema penitenciari de les persones privades de llibertat, que utilitzem la terminologia acurada.

Mirin, no hem tingut cap motí, no l'hem tingut. Un motí vol dir que les presons, que els centres penitenciaris no poden ser governades per les direccions dels centres. Hem tingut queixes, hem tingut queixes que tenien a veure amb la pèrdua d'això que els explicava, no?, de la possibilitat de relacionar-se amb les famílies, de pèrdua d'activitat en el centre penitenciari; que hem hagut de repensar i inventar maneres de fer activitats, tenint en compte, doncs, que una gran part d'aquelles activitats vinculades al voluntariat no podien entrar en els centres penitenciaris, llevat d'aquelles excepcions que els he explicat molt bé, que tenien a veure amb una atenció molt individualitzada i molt especialitzada.

Per tant, no parlem de «motins», parlem d'«incidents»; incidents que tenen a veure en un inici, doncs, amb la situació de pandèmia, amb la pèrdua momentània..., que nosaltres sempre hem dit «ajornem els vis-a-vis, ajornem els locutoris». No estem dient que perdran la possibilitat. Nosaltres només diem que en aquest moment, per una qüestió d'evitar el contagi, doncs, hem de prendre mesures que són molt dràstiques.

I, mirin, sí, al final, tots, d'aquesta crisi, segurament, d'aquesta emergència haurèm après moltes coses, i també haurem après que hi ha coses que quedaran aquí i que ja no marxaran. Per exemple, el tema de les videoconferències, per exemple. Que no vol dir que hagin de substituir el vis-a-vis, el contacte físic, l'abraçada o el petó; no, no. Però, mirin, ho hem provat, funciona; doncs escoltin, ja s'hi quedarà, i era una previsió que nosaltres teníem a llarg termini, que la teníem plantejada, i que, per tant, vèiem la possibilitat important d'evitar aquesta fractura digital que en els centres penitenciaris encara es produeix. Perquè, clar, mal podem preparar a la gent per a la llibertat si, efectivament, doncs, no els dotem de les eines del món exterior.

Per tant, en aquest sentit, doncs, plantejar que sí que hi ha hagut algun incident, que, a més a més, ha estat resolt de forma ben resolta a través del bon fer dels treballadors i funcionaris de presons, i que, per tant, s'han adoptat en alguns supòsits, sí, alguna mesura, i en d'altres no ha calgut prendre cap mesura més. Per tant, ha tingut a veure amb aquestes qüestions.

Algú també em preguntava, en aquest cas el senyor Vidal Aragonés, em preguntava directament què en pensava sobre aquestes quatre-centes pàgines del Consell General del Poder Judicial, que són aquestes mesures de postconfinament, i que, per tant, aquest pla de xoc que des del Consell General del Poder Judicial es plantejava com a mesures a la sortida del confinament i, per tant, d'aquesta situació de parada, de parada generalitzada, de l'Administració de justícia.

Bé, comprendran que he fet una immersió d'aquestes ràpides, no en profunditat, però, evidentment, hi ha hagut persones al departament que s'han encarregat d'anar analitzant cada una de les mesures que es proposen des del Consell General del Poder Judicial. Per cert, la permanent del Consell General del Poder Judicial no sé si ha estat aprovat ja pel Ple del Consell General del Poder Judicial, però, en tot cas, com que s'ha filtrat als mitjans i ha arribat a tot arreu, doncs, pensem, també, en aquesta manera de funcionar, que acabarà sent el document que es voldrà imposar.

Bé, doncs no podem compartir gran part d'algunes de les mesures que es plantejen, entre d'altres coses, perquè algunes ja no responen al segle XXI; d'altres, el que fan és aprofundir encara més en les desigualtats, en la capacitat d'accés a l'Administració de justícia, a la tutela judicial efectiva, amb el dret de defensa, amb la capacitat de defensar els teus drets i llibertats davant dels tribunals, i altres mesu-

res no tenen en compte algunes de les mesures que ja fa temps que funcionen, i que són un bon resultat, com pot ser la mediació i les mesures alternatives a la resolució de conflictes, que van en la línia de que la persona sigui part de la solució, i que, per tant, formi part d'aquesta solució, que no passa per una sentència judicial en la que un guanya i l'altre perd, i que, per tant, el que fa és aprofundir moltes vegades, doncs, en la no resolució definitiva del conflicte.

Per tant, hi veiem moltíssimes mancances. I no es pot continuar pensant que els recursos són il·limitats i que això s'arregla dotant de més jutges, de més tribunals, de més especialització, perquè, per exemple, la més especialització no ha aportat millores, i els hi posaré un exemple. L'especialització ha aportat millores en la resolució –no parlo de la qualitat de les resolucions, parlo de la capacitat d'afrontar l'allau de demandes–, ha portat millors resultats, per exemple, en les clàusules sòl? No, no ha estat bo, no ha donat un bon resultat. Ha aprofundit encara més, doncs, amb l'acumulació d'assumpes, amb la dilació dels procediments i, per tant, no ha portat una solució efectiva a aquelles persones que tenen dret a ser rescabades per l'aplicació, en aquest cas, de les entitats bancàries en un moment determinat d'aquesta fórmula generalitzada que van ser les clàusules sòl, i que, en definitiva, el que feien és incrementar el cost del pagament d'interessos a determinades persones, quan el que feien és, en tot cas, incrementar-los aquesta situació de desigualtat davant de la potència i la força que tenen les entitats bancàries.

Per tant, nosaltres farem les nostres propostes, com ja estem fent. Nosaltres abundem i apuntem amb d'altres fórmules diferents, que, evidentment, com deia, no passen per limitar l'accés a la tutela judicial efectiva, no passen per limitar drets, no passen per limitar la possibilitat del recurs i, en alguns aspectes, com molt bé apuntava el senyor Campdepadrós, no passen per evitar que les persones privades de llibertat perdin un recurs davant del jutge de vigilància penitenciària; no passen per aquí, sinó que passen per d'altres fórmules i, en tot cas, no passen per la possibilitat del recurs.

Em cenyiré a les preguntes d'alguns dels portaveus, en aquest cas, del portaveu de Ciutadans. Bé, jo insistiré en una qüestió: en el moment en què es produeix la recentralització s'estronegen mesures preses pel departament, entre elles, per exemple, la instrucció que nosaltres vam aprovar, que era una instrucció conjuntament amb el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, en la que nosaltres plantejàvem quina havia de ser la presència de persones en els òrgans judicials, en els equipaments judicials. Per què? Doncs en previsió de la pandèmia, en previsió de la possibilitat de contagi, per tal d'evitar el contagi.

I on ho fèiem pivotar nosaltres? Doncs ho fèiem pivotar en el fet de la disponibilitat, perquè, evidentment, si ja el Consell General del Poder Judicial havia marcat unes determinades mesures en les que se suspèien els terminis processals, el *ministerio* ja havia suspès els terminis de prescripció i caducitat, doncs, és evident que no tothom havia d'anar a treballar als jutjats, i també era evident que no estàvem davant d'una situació de vaga, sinó que estàvem en una situació molt greu que el que s'havia d'evitar era la presència en els equipaments judicials.

Perquè se'n facin una idea, abans de l'inici de la pandèmia a la Ciutat de la Justícia hi passava una mitjana, una forquilla d'entre sis mil i deu mil persones. Durant la situació de confinament, el màxim nombre de persones que ha passat per la Ciutat de la Justícia ha estat entre trenta i cinquanta persones. Per tant, vegin vostès com s'havien de prendre ja mesures molt dràstiques abans de l'estat d'alarma. En tot cas, temps hi haurà per poder qüestionar aquests fets i temps hi haurà també per poder entendre si eren adequades o no eren adequades les mesures.

Una altra qüestió. Nosaltres en la compra d'equipaments i, per tant, de mascaretes, dels gels hidroalcohòlics i, per tant, també totes aquelles mesures que s'havien d'adoptar, nosaltres el que fèiem és compra agregada amb la conselleria de Salut, que és qui havia de comandar la nau en aquest sentit, i que, per tant, havia de fer

l'aprovisionament. Vostès tenen i saben perfectament –no cal que m'hi estengui, aquí– què és el que ha passat quan s'ha centralitzat la compra, de quina manera hem tingut seriosos problemes per abastir-nos en els mercats internacionals, de quina manera també, doncs, se'ns ha proveït de material caducat –per cert, material caducat; algun del material caducat és provinent del Ministeri de Justícia. Per tant, escoltin, no imputin directament, únicament, doncs, que han passat coses al Departament de Justícia.

Aquí, i segurament quan puguem posar els números sobre la taula i puguem explicar amb exactitud tot el que hem fet i hem deixat de fer, el que s'ha comprat, el que no s'ha comprat..., per cert, dotació de material per part del *ministerio*, però el paga el Departament de Justícia, no se'ns exonera de pagar, de fer el pagament d'aquest aprovisionament de material. Ho dic perquè ningú..., sí, sí, recentralitzem, però el pagament, doncs, com sempre, *a escote*, eh?, i ens toca pagar encara que no haguem rebut el material. Per tant, tothom que avalui i que valori el que està passant.

I sí, i és veritat, i mirin, estic d'acord amb el portaveu de Ciutadans. Efectivament, resulta que els tribunals fan advertiments i dicten interlocutòries de mesures cautelarríssimes perquè dotem de mitjans tots els funcionaris. Vostès pensen que el Departament de Justícia no volia dotar i aprovisionar de tot el material possible tots els funcionaris públics? Doncs és evident que nosaltres volíem donar cobertura a totes les necessitats, però vostès són conscients, igual que tothom, tothom al món, de la dificultat que hem tingut per abastir-nos de material, la dificultat que ha tingut també l'Estat a l'hora d'abastir-se de material; la prova és que ha tardat en fer-nos arribar el material necessari.

Una altra qüestió. Quan parlen de mascaretes caducades. Mirin, algunes de les mascaretes que, en condicions, segurament, quan vostès parlen de mascaretes caducades..., nosaltres vam donar aquestes mascaretes quan el Ministerio de Sanidad va dir que aquestes mascaretes eren aptes per a l'ús, i que, per tant, complien les mateixes funcions que una altra mascareta. Es va basar en una ordre directa del Ministerio de Sanidad, no perquè el departament entregués material caducat; era el material que va ser, doncs, avalat pel Ministerio de Sanidad per tal de poder proveir de material els funcionaris de presons.

A la senyora Ibarra. Miri, senyora Ibarra, no es pot fer missa i repicar, tot alhora. Vostè en aquests moments és també..., primer, per un costat és Govern de l'Estat i, per altre costat..., en aquests moments part de la recentralització de poders i de competències fa que tingui una part de responsabilitat, si se'm permet, en aquesta presa de decisions centralitzades, i que, per tant, també deu tenir clar que el Govern de l'Estat va requisar material, i que, en definitiva, això ha impedit que la Generalitat en un moment determinat no pogués subministrar en l'inici de la declaració d'estat d'alarma. Després tothom ha vist que la millor manera de proveir era, doncs, aquella administració més propera al ciutadà.

I, per tant, també li ha passat al Govern de l'Estat, que no s'ha pogut proveir i no han estat capaços de poder comprar amb tota la intensitat que volien ni les mascaretes, ni tot el material que es necessitava per poder fer les proves necessàries per veure els positius i, per tant, també saber què ens estava passant.

A mi em sorprèn, no?, que ens exigeixin a nosaltres que ho puguem fer tot i que siguin tan complaents amb un estat que, en definitiva, sí que té, per exemple, la clau i la possibilitat de..., en tot cas, té la clau de la caixa, que és molt més important que moltes vegades tenir totes les competències. En aquest cas, el que ens ha passat a nosaltres, que tampoc ens podíem endeutar per poder anar més enllà de les nostres possibilitats.

I quan algú parla de la manca de funcionament d'aparells telemàtics..., bé, miri, jo hi ha coses que no les puc..., em sembla que era la senyora Ibarra que deia «problemes de funcionament per manca d'aparells telemàtics». Digui'm vostè a on ha

passat això, digui'm un sol cas que hi ha hagut problemes de funcionament per manca d'aparells telemàtics.

Miri, qui ha proveït cent llicències per poder possibilitar les declaracions de les comissaries dels Mossos i dels policies locals amb els jutjats ha estat la Generalitat, ha estat el Departament de Justícia, i qui ha proveït també de material hem estat nosaltres. Ho dic perquè a mi m'agradaria que vostè em digués on. On ha passat, això?

Tots els jutges, fiscals i lletrats de l'Administració de justícia tenen el corresponent portàtil i tota la xarxa i la possibilitat per poder-se connectar i poder fer-ho amb garanties i amb totes les garanties de no vulnerabilitat per poder dur a terme, doncs, totes aquestes activitats jurisdiccionals sense necessitat de presencialitat. Per tant, a mi, sincerament, quan es fan algunes afirmacions m'agradaria que em digués un cas concret.

Si vostè em parla dels jutjats de Tortosa, el problema no eren els aparells i la xarxa i la dotació de mitjans telemàtics. En tot cas, era una decisió jurisdiccional; no era la manca d'aparells ni la manca de mitjans.

Quan se m'ha preguntat en relació amb quin pla de xoc i quin pla... Bé, nosaltres fem les aportacions a la Comissió Mixta amb el *ministerio* i, per tant, en tot cas, hi ha una pregunta després que em formulen vostès que va en línia amb aquestes qüestions. Miri, el pla de xoc que vindrà després té a veure..., i tindrà naturalesa organitzativa, de caràcter normatiu, per tant, hi haurà modificacions legislatives que s'hauran de fer. Algunes les apuntava quan feia la crítica a aquest pla de xoc que planteja el Consell General del Poder Judicial, i que, en definitiva, va en la minva de drets.

Nosaltres anem amb la garantia de drets i, per tant, també amb aquelles mesures alternatives que no passen per eternitzar les reclamacions, que no passen per anar evitant que el particular vegi rescabalat el seu dret. Em sembla que era el senyor Vidal Aragonés que plantejava què passarà amb els ERTOS i què passarà amb la resolució d'aquestes qüestions. Doncs, òbviament, això requerirà mecanismes de caràcter normatiu, també de caràcter organitzatiu, i, per tant, també un pla que tingui a veure amb ser més eficaços, més eficients, i que no necessàriament sempre passa per més mitjans, com apuntava abans. Algun segurament sí, però no tot.

En l'àmbit dels serveis penitenciaris. Mirin, quan vostès parlen de la possibilitat de fer o no proves amb la dotació de material, etcètera..., mirin, és veritat i és cert, i a ningú se li escapa, i a tots ens ha passat..., quin material s'ha prioritzat i quina situació s'ha prioritzat ha estat Salut; qui primer havia de rebre, qui primer rebia tot el material havia de ser Salut. I nosaltres, tots plegats, la resta de departaments, hem hagut d'anar-nos adaptant a les situacions i, per tant, quan algú em planteja per què les baixes de funcionaris en l'àmbit dels serveis penitenciaris.

Mirin, jo els posaré exemples, per exemple, de persones que s'han incorporat tot i estar alliberats sindicalment. Hi ha hagut alliberats sindicals de diferents sindicats que després de molts anys d'alliberament sindical, i, per tant, tenint unes altres funcions, s'han reincorporat al seu lloc de treball original, perquè entenien que la situació d'emergència els obligava a prendre mesures determinades i, per tant, renunciar a aquesta situació d'alliberament sindical, perquè enteníem que la situació d'emergència els obligava a començar a treballar de nou.

I és cert que el no poder fer proves a tots els funcionaris ens obliga a que haguem de donar per bones com a Covid, almenys la sospita de que la baixa que els doni el metge és, doncs, una baixa que es correspon amb la situació que estem vivint. En tot cas, això s'anirà normalitzant i, per tant, podrem, segurament, fer totes aquestes proves que en aquests moments no podem fer.

El senyor Marc Parés...

La presidenta

Vaig acabant, consellera.

La consellera de Justícia

És que m'han fet moltes preguntes. En tot cas, algunes com que són preguntes que després es formulen, doncs, podré fer-les.

Quan es parla de... El senyor Marc Parés, efectivament: les retallades en el sector públic fan que haguem arribat en pitjors condicions a la situació d'afrontar la pandèmia. I, per tant, evidentment, fan que tot costi més i sigui més difícil d'abordar, però això no vol dir que no s'abordi i, per tant, jo insisteixo en aquesta qüestió: hem fet tot allò que es podia fer, hem fet..., i com deia, no?, els treballadors públics s'hi estan esforçant i, en definitiva, com deia, hem cobert, i també ho he explicat, les baixes laborals amb noves persones i, per tant, amb la borsa que tenim per tal de poder proveir les places, i en breu, com que podrem anar fent proves, segurament podrem cobrir totes les necessitats. I espero que les persones que a poc a poc es puguin anar reincorporant, doncs, s'incorporin en el servei actiu.

A la senyora Esperanza García m'ha costat molt entendre-la, perquè no l'escoltava, però, en tot cas, vostè plantejava una història amb relació al Cire, que li dic que és una *fake news*. Ho dic perquè a vegades tot lo que està escrit a les xarxes no és veritat, i hauríem de ser selectius a l'hora de donar per bones determinades informacions.

Només dir-li que, hi insisteixo, nosaltres..., el Cire s'ha readaptat i ha fet que alguns dels seus tallers treballin encara més amb mitjans per proveir Salut de determinades qüestions. Nosaltres treballem amb més de dos-centes empreses, amb més de dos-centes empreses. El Cire treballa amb més de dos-centes empreses que donen feina a persones privades de llibertat. Entre aquestes empreses hi havia una empresa que feia mascaretes, efectivament, perquè hi havia un encàrrec durant tot l'any, senyora Esperanza García, no d'ara, de fa molt temps, que proveïm determinades mascaretes, i que, per tant, no únicament proveïm empreses particulars, sinó que també a l'ICS i, per tant, a la sanitat pública catalana.

No és que nosaltres haguéssim fet coses que no es podien fer; no, no. I en el moment en què es dicta l'estat d'alarma i, per tant, es dicta el reial decret, és evident que tot aquest material és l'Estat qui en definitiva el té a disposició, i que, per tant, és qui, en definitiva, l'ha de lliurar.

I després, doncs, contestaré algunes preguntes que es feien amb relació a la unitat de l'exèrcit, als hospitals previstos, i que, a més a més, tenien a veure amb situacions concretes d'afectació d'interns. I a mi m'agradaria també que quan parléssim de dades i afectació en els centres penitenciaris també en parléssim tenint en compte els percentatges, perquè, és clar, dir «molts infectats»..., bé, en funció de què? Molts infectats en funció de què? Amb les dades generals que tenim en aquests moments d'afectats pel Covid-19, amb relació a tota la població? Amb relació a la població penitenciària? Amb relació als funcionaris que tenim? Ho dic perquè després, quan els doni les xifres, convé que tots plegats, doncs, valorem de quina manera s'utilitzen les xifres.

Home, evidentment, lo òptim seria que ningú, que ningú en aquest país, estigui en un centre penitenciari, estigui en un centre educatiu, estigui a casa seva o estigui en un hospital, s'infectés de Covid-19. Per tant, doncs, valorem-ho tot en el seu conjunt, amb els percentatges, amb la població de la que estem parlant i en funció també de tot el que ens està passant.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Ara donarem un torn de rèplica, per si ha quedat algun dubte, als diputats, amb un temps màxim de dos minuts i mig, tres minuts. Els prego que ho respectin, per favor.

Li dono la paraula..., vol aprofitar aquest temps, el diputat de Ciutadans? (*Pausa.*) El diputat Manuel Rodríguez.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, presidenta. Bien, señora Capella. Es cierto, no ha contestado alguna de las preguntas que se han formulado, creo que en el turno de preguntas podrá contestar, pero me da la sensación de que se pierde un poco en la etimología. Nos está dando lecciones de etimología de cómo se tienen que decir las cosas, y creo que aquí usted ha venido a comparecer para explicarnos exactamente cómo está la situación de la pandemia y del Covid, y personalmente no he visto muchos datos; he visto algunos muy puntuales, pero se ha ido perdiendo en otras, que supongo que vendría ya con el discurso escrito.

En todo caso, quisiera que me aclarase por qué razón si un funcionario de prisiones tiene contacto con un interno que está infectado de Covid, el interno, en este caso, en cuarenta y ocho horas se le remite la prueba al hospital penitenciario de Terrassa y ya sabe si tiene Covid, y, en cambio, al funcionario se le envía a casa, depende del ICS y en catorce días vuelve a reincorporarse al trabajo. Esto es una realidad, no me lo estoy inventando, es una realidad: en catorce días vuelve al trabajo, a reincorporarse, sin que se le haya hecho ni una sola prueba de PCR. Y esto es porque depende de Salut Laboral, depende del ICS y esa prueba que nunca llega. El problema es que estamos probablemente reincorporando funcionarios que están de baja a lo mejor sin estar infectados y al revés, que a lo mejor pueden estar reincorporándose sin que se les haya hecho ninguna prueba, porque, como bien sabe, hay muchos asintomáticos.

Otra cuestión que creo que es relevante. El señor Torra, el día 13 de marzo, apareció en televisión hablando del confinamiento, que existía un confinamiento expreso por parte de toda la población de Cataluña, cosa que creo que cumplimos la gran mayoría de catalanes, y, en cambio, me podría explicar por qué los días 14 y 15 de marzo se mantuvieron las visitas –según denuncian los sindicatos, entorno a las mil visitas, se produjeron– en los centros penitenciarios catalanes durante aquel fin de semana. Es decir, el señor Torra el 13 habla de confinamiento, pero el 14 y el 15 se siguen manteniendo las visitas, y no es hasta el mismo domingo, a las diez de la noche, que la señora Gomà no firma una resolución que suspende esas visitas. Me gustaría saber por qué tardaron tanto.

Pero, en todo caso, creo que hay muchas otras cuestiones. Usted hablaba de especialización. Hombre, a ver, la especialización siempre es buena cuando hay medios humanos y materiales adecuados para poder hacer frente a esa gran cantidad de solicitudes de demandas y de litigios. Por lo tanto, creo que yo el resto de preguntas, evidentemente, se las formularé en el turno de preguntas, pero son cuestiones que, evidentemente, dejan entrever que la gestión, y se lo digo sin acritud, no ha sido del todo óptima.

Muchas gracias.

La presidenta

Gracias, diputado. És el torn de paraula de la diputada Rosa Maria Ibarra, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Bé, dos minuts i mig donen per molt poc temps, per tant, anirem per feina. Consellera, vostè ha parlat fa un moment de *fake news*, quan es referia a la senyora García. Doncs, miri, consellera, vostè n'ha fet una, de *fake news*, avui, o almenys l'ha alimentat, que és dir que el Govern d'Espanya havia requisat material. El Govern d'Espanya en cap moment ha requisat cap tipus de material.

Segon, vostè m'ha interpellat directament dient on..., o quins eren els problemes que hi havia hagut telemàtics per treballar i per a les diferents compareixences que s'havien hagut de fer. Doncs, miri, repassí, consellera, les actes de la comissió de seguiment del Covid-19 –aquesta comissió que vostè abans n'ha parlat, diguem-ne, menyspreant-la amb el seu to, una mica–, repassí les actes que té penjades a la seva

web el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i veurà en quins llocs s'han produït problemes, que segurament es devien arreglar, però es van produir.

Més coses. Cal que el seu departament prengui mesures de protecció necessàries. Cal que el seu departament proveeixi del material necessari. I, miri, el ministeri el que ha fet és donar-los l'oportunitat de comprar conjuntament material, d'EPIs, de protecció per als treballadors i treballadores.

No és cert que l'hagin pagat tot, les primeres compres les va pagar el ministeri, les primeres compres les va parar el ministeri. Després és cert que les han pagat, perquè és una compra conjunta. Si volen vostès, no cal que s'hi afegeixin, les poden comprar perfectament a través de Salut. I, si no, preguntí'ls-hi, ja que fan aquestes conferències telemàtiques en què hi ha els seus homòlegs de les diferents comunitats autònomes, com ho fa la Comunitat de València, que ha comprat material i que ha proveït de material a bastament tots els mitjans de la Comunitat Valenciana.

La crisi ens ha d'ensenyar, consellera, ens ha d'ensenyar quins són aquells aspectes que no han funcionat, aquells aspectes que creiem que tenen problemes estructurals i en els que hem d'avançar.

Només des de la cooperació, des de la coordinació, només conjuntament i des d'una lleialtat institucional que nosaltres els oferim i en la que veiem que vostès moltes vegades no hi han estat, només des d'aquest punt de vista en sortirem amb les millors condicions. Després de la situació de crisi, ens queda a tots i a totes una feïna per a la reconstrucció, ens queda a tots i a totes, i ho dic incloent-nos-hi també, perquè jo crec que només des del treball conjunt de tots i totes ho podem aconseguir.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Diputat Marc Parés, farà ús del torn?

Marc Parés Franzi

Sí, presidenta. Molt breument, perquè, en tot cas, les qüestions sobre les que voldria incidir ho faré en el torn de preguntes, però sí un parell de reflexions. La primera, doncs, que crec que això no va de quin Govern ho fa millor, i que ni la recentralització ni la confrontació ens faran avançar, i que, en tot cas, és la coordinació i la cooperació el que ens permetrà sortir forts i junts d'aquesta situació.

I la segona: reforçar la idea dels serveis públics, dels serveis penitenciaris, que vostè, consellera, deia que era com un servei públic i justament quan més forts són els serveis públics, més preparats estem per fer front a aquests tipus de situacions. I són àmbits com el de Justícia o com el d'Interior, on cal vigilar aquestes situacions d'emergència, perquè algunes de les qüestions que vostè també posava sobre la taula, no?, poden ser llegides com una oportunitat, i, evidentment, aprofitar l'oportunitat de l'emergència, de la crisi, per millorar i per produir canvis estructurals, com deia vostè, en el cas de les videoconferències; però, deia, en àmbits com el de Justícia o el d'Interior, també aquest tipus de situacions d'emergència poden ser utilitzades des d'un punt de vista de doctrina de xoc per retrocedir, per perdre drets, per perdre llibertats, i crec que és aquí on hem d'estar realment amatents perquè això no succeeixi.

Res més, i moltes gràcies per les seves explicacions.

La presidenta

Gràcies, diputat. El diputat Vidal Aragonés, del Subgrup Parlamentari CUP - Crida Constituent farà ús del torn? *(Pausa.)* Molt bé, endavant, diputat.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, presidenta. Molt breument. Simplement, per intentar trobar respostes a quines són les causes o conèixer les causes d'alguns dels incidents. Consellera, jo,

sincerament, no recordo, eh?, si en algun moment m'he referit als supòsits com a «motins»; no ho sé, sincerament. Sí que tinc clar que segurament m'hauré referit a «incidents». Si ho he fet, doncs, segurament estàvem fent una caracterització mancada de dades, perquè, entre altres coses, aquest subgrup el que hauria volgut és preguntar per la veritat, que és que se'n desconeixen les causes, i després, sobretot, recuperar els tres incidents que nosaltres ressaltàvem i que, a més, datàvem, de Wad-Ras, de Quatre Camins o de Puig de les Basses. Perquè, sincerament, no sabem si és una pluricausalitat en cada cas o hi ha alguna causa concreta que els hagi determinat.

Per exemple, ens imaginem que viure privats de llibertat una situació com la que està passant, i sempre amb el dubte de que la informació que rebim no sigui potser la real, doncs, genera prou tensió, i potser la causa és aquesta. O ens imaginem el que sobta un dia conèixer que les cites, que potser per a alguns sigui la llum que els dona la setmana i la il·lusió per a la setmana, queden interrompudes, doncs, evidentment, pot generar moltíssima tensió. O especulem: la manca de treballadors i treballadores, de funcionaris o funcionàries, que potser també afecta sobre les condicions dels interns i de les internes, doncs, genera o pot generar també tensió. O especulem també: potser és la realitat dels mateixos àpats, que de sobte no arriben amb tota la qualitat o la quantitat que es fa necessària i genera tensió. Per tant, preguntàvem per saber quina era la informació, el coneixement i, sobretot, la caracterització de les causes.

I també per això preguntàvem, ens semblava fins i tot dins del gran desastre que estem vivint, una de les poques coses positives, en un altre supòsit que és la justícia juvenil. Com s'està valorant aquests primers supòsits, en els quals tenim uns joves, unes joves que poden complir la mesura a casa, amb els seus familiars, i pensem fins i tot que pot ser de les poques coses de profit que ens aportari aquesta crisi, no? Veure alternatives que s'han donat i com potser són unes alternatives no únicament per a una situació de crisi, sinó per a la situació que tindrem després, que nosaltres ja no caracteritzarem mai de normalitat perquè, primer, no volem tornar a la normalitat que hi havia abans... (*tall de comunicació*), i perquè pensem que tampoc no serà de normalitat, el que la nova societat tingui. I amb això ho deixariem.

Gràcies, consellera.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara la diputada Esperanza García farà ús del seu torn.

Esperanza García González

Gràcies, presidenta. Senyora consellera, vostè diu: «Als governs, al final, el que se'ls demana és gestionar.» I precisament la crítica ve per la gestió, perquè on tenien plenes competències era en la gestió dels centres penitenciaris, i no ho han fet bé.

Vostè diu que aquest grup es basa en notícies *fake*, i no és veritat. Ja sabem que els Cires tenen contactes i convenis signats amb empreses privades per a subministrament de material. Les mascaretes que es feien al centre de joves de la Roca del Vallès es venien a Itàlia un cop estava ja decretat l'estat d'alarma, i vostès van trigar des del seu departament pràcticament una setmana..., van aturar el dia 18 de març –el dia 18 de març– aquesta compravenda de material, de mascaretes, cap a Itàlia, cap a l'empresa Climax, i això no és una notícia *fake*, és una realitat. En aquell moment els treballadors no tenien mascaretes, cap mena de mascaretes. Només les que donava o proporcionava l'Estat, que era, per si no en tenien vostès dintre dels centres penitenciaris, per dotar el personal de protecció.

Després. Ja sabem que no hi han hagut, per sort, afortunadament, motins als centres penitenciaris. Però no són incidents quan ens trobem amb *plantes*, que es diuen, en el llenguatge que es fa servir allà, a Brians 1, a Brians 2, a Quatre Camins, a Puig de les Basses i al centre de dones de Wad-Ras. Hi ha situacions molt tenses dintre dels centres penitenciaris, que s'ha d'obrir els ulls, que no s'han de negar,

que s'han d'intentar gestionar perquè no vagin a més. I nosaltres per això li fèiem la pregunta, igual que el grup que m'ha precedit en l'ús de la paraula, si les tensions també venien provocades per la manca de seguretat que tenien els interns, que de l'únic element exterior que entrava dintre dels centres penitenciaris era el personal, el personal dels centres penitenciaris, i que no estaven dotats, un, ni de mesures de protecció adequades; dos, ni de tests que confirmessin que estan perfectament apertes, que no eren persones que tenien Covid i eren asimptomàtics, i que, per tant, ells estaven amb tota seguretat de que no hi havia possibilitat de contagi.

I això és una realitat que no s'ha d'obviar, és una crítica en positiu. No cal que s'ofengui. Les competències les tenien totes i amb els centres penitenciaris no han estat afortunats. Però encara, com que això, per desgràcia, queda temps per endavant, era una oportunitat de rectificar moltes coses i agafar la mà estesa de l'oposició que li estem oferint.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara farà ús del seu torn el diputat Jordi Orobitg, del Grup Parlamentari Republicà. *(Pausa.)* Diputat, no se li escolta el micro.

Jordi Orobitg i Solé

Perdó, en lloc d'obrir-lo l'he tancat. Doncs insistir en els... Gràcies, presidenta; perdó. Insistir en l'agraïment a la consellera per haver respost el nombre de preguntes que ha pogut respondre. De fet, aquest format fa que la interlocució sigui molt més àmplia, i que, per tant, encara ens quedi una fase de preguntes que pel que a nosaltres respecta intentarem minorar en el temps perquè tot això sigui menys feixuc.

Però bé, en qualsevol cas, nosaltres amb el que ens quedem és amb la voluntat de ser transparent, d'explicitar totes aquelles mesures que s'han adoptat i, en qualsevol cas, fer una reflexió: jo crec que ens trobem amb una situació nova per a tots i que el desitjable seria que també entre tots bastim les confiança i les complicitats necessàries per superar-ho, i quan arribi el moment i hi hagi un context electoral, cada un pugui fer valer la seva visió sobre el món en general per lo que respecta a allò que ens ocupa avui, sobre la justícia. Però jo crec que també és de justícia, i que aquesta situació el que ens exigeix és que no ens limitem a constatar la realitat de certs problemes, sinó que mirem de trobar-hi solucions.

El fet de que ja existeixi aquesta pandèmia, el fet de que tingui una afectació important en l'àmbit penitenciari, en l'àmbit de l'Administració de justícia, en la relació amb tots els operadors jurídics, que ho posem en valor o que ho fem evident, que demanem a la conselleria què pot fer al respecte no resol el problema, sinó que l'únic que fa és evidenciar-lo, no?

Per tant, nosaltres, en aquesta fase, com he dit abans, en aquesta fase cíclica d'aquesta pandèmia, entenem que allò més gruixut per lo que té a veure amb la capacitat del departament i de la justícia de donar resposta als ciutadans ve aviat, vindrà en dos setmanes, tres setmanes, un mes, i al que encoratgem, en aquest cas la consellera i el departament, perquè, com sabem, sempre amb la millor de les disposicions, facin allò que és possible i necessari per donar resposta a les demandes ciutadanes.

He insistit en un tema, en el context general de les problemàtiques que a dia d'avui probablement passi inadvertit, però l'èmfasi que ha fet vostè a l'explicitar alguns d'aquests mecanismes de mediació nous que es posen a l'abast de tota la ciutadania per nosaltres entenem que és una oportunitat immensa.

Sabem de la conflictivitat que comporta el nivell de litigiositat que patim en el nostre país. Evidentment, aquesta circumstància es veurà agreujada, precisament, per la pandèmia i pels conflictes que puguin resoldre des d'aquest punt de vista en l'àmbit social, en l'àmbit corporatiu, mercantil, també en l'àmbit d'arrendaments. Estem parlant també moltes vegades de relacions comercials, i en aquest àmbit, més

que en cap, és propícia la mediació per mirar de resoldre problemes i, per tant, reduir aquesta taxa de litigiositat.

Per tant, per la nostra part res més a afegir. Insisteixo en l'agraïment i, per tant, que la propera comissió, la propera compareixença, en aquest cas al Parlament, la puguem fer amb les condicions a què estàvem tots habituats anteriorment.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara farà ús del seu torn de paraula el diputat Eusebi Campdepadrós, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya.

Eusebi Campdepadrós i Pucurull

Moltes gràcies, presidenta. Només per comentar dos aspectes de l'àmbit jurídic que ens preocupen. Un, relatiu a la privacitat i protecció de dades, i l'altre, en relació amb la prioritat dels tribunals espanyols en aquests moments de pandèmia.

Tots hem vist que per a les enquestes del CIS la població ha estat d'acord amb les mesures que s'han pres, de control. A més, també hem vist que en determinats països asiàtics, com per exemple Corea del Sud, han aconseguit, doncs, un èxit en el control de la pandèmia mitjançant l'ús de noves tecnologies, però que, pels nostres conceptes tant de societat com jurídics, són invasives de la intimitat. L'Estat ha implantat, certament, mesures de geolocalització, que l'únic que esperem és que compleixin els estàndards de la Unió Europea, que ha fet públics, que siguin dades agregades, que l'ús d'aquests mecanismes a través de telèfons mòbils siguin voluntàries, i que, en tot cas, sigui un ús exclusiu per al control de la pandèmia, i que, posteriorment, aquestes dades siguin destruïdes.

Per últim, en relació amb la prioritat dels tribunals, doncs, ens trobem que amb aquesta concepció autoritària i militaritzada de l'Estat, que en lloc de donar protagonisme als que realment estaven fent front a la pandèmia, com eren metges, científics i investigadors, va treure l'exèrcit al carrer, cosa que, per cert, no va intimidar gens ni mica el coronavirus, ha fet que en el summum del despropòsit, el TSJ es plantegi investigar el molt honorable president Torra i l'honorable consellera Alba Vergés per no haver acceptat un hospital de campanya de la Guàrdia Civil, que ni havia estat demanat, ni reunia les característiques idònies des del punt de vista mèdic, quan són els que han dirigit a Catalunya la contenció de la pandèmia, els científics, avalats per criteris científics i propugnant anticipadament mesures que l'Estat ha hagut d'acabar adoptant.

Per tant, potser posats a investigar responsabilitats, caldria adreçar la investigació més cap a la Moncloa que no pas cap a la plaça de Sant Jaume.

I aprofito l'avinentsa, doncs, perquè no ho he fet al principi, per agrair a la consellera la compareixença i totes les explicacions que ens ha donat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Consellera, té deu minuts per respondre aquests dubtes o si li ha quedat alguna cosa, i després farem una pausa tècnica de dos minuts.

La consellera de Justícia

Gràcies, presidenta. *Aviam*, amb relació a quin material s'ha lliurat i quin material ha lliurat el Departament de Justícia i quin és el material que ha lliurat el *Ministerio de Justicia* els farem arribar, per part del departament, a cadascú de vostès perquè tinguin tot el quadre i, per tant, totes les xifres exactes i, per tant, vostès mateixos podran valorar si és poc, molt, si és suficient o ha estat insuficient, i qui l'ha lliurat i en quines condicions. Per tant, ho tindran vostès a disposició en breu, i ja els dic jo que em comprometo a que els hi facin arribar.

Amb relació a la *comisión especial de seguimiento*, que és aquest òrgan que ha de vetllar pels acords presos pel *Ministerio de Justicia* amb seu a Catalunya, i que

lidera el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, dir-los que no hi ha actes com els entenem tots, no hi ha una reunió telemàtica per videoconferència en la que es redacten els acords i cada part aporta. Ja els he dit que el Departament de Justícia som convidats, que, de tant en tant, se'ns deixa opinar, i alguna vegada s'ha incorporat alguna qüestió que hem plantejat, però que, en definitiva, no som *ni arte ni parte*, per dir-ho ras i curt, i que, per tant, no hi ha actes; són un fil de correus i les actes no existeixen.

Les actes a les que es deu referir la senyora Ibarra deuen tenir a veure amb la Comissió Mixta, no tenen res a veure amb aquesta *comisión especial de seguimiento*, que, a més a més, la queixa no és únicament del Departament de Justícia de Catalunya, sinó que és extensible a moltes *consejerías* de diferents comunitats autònomes que no veuen amb bons ulls, doncs, no tenir *ni arte ni parte* en la presa de decisions, i que, per tant..., perquè, en definitiva, com els deia abans, som nosaltres els que venim a donar explicacions als parlaments, som nosaltres els que hem de respondre davant de la ciutadania.

Amb relació... Primer de tot, també donar les gràcies al senyor Orobitg, del Grup Republicà, i al senyor Campdepadrós, de Junts per Catalunya, doncs, que abans m'he oblidat de vostès i no he fet referència a algunes de les seves aportacions. N'hi ha una de molt interessant, que és aquest *oblit* inexplicable en relació amb l'advocacia i amb altres àmbits professionals, que es parla del règim d'autònoms, però no es recorda que hi ha un sector de professions liberals per la situació també històrica, en el que no es van poder incorporar fins fa molt poc temps, bé, quinze o vint anys, o menys, que no es van poder incorporar al règim d'autònoms, i que, per tant, ningú no se'n recorda, d'ells, que és el règim dels mutualistes, perquè professionalment es van inscriure en el seu col·legi professional fa ben bé trenta anys, i llavors l'única manera de tenir una previsió social era el règim de mutualista. I que quan es va fer el canvi, a alguns, doncs, ja pel temps que portaven en el règim de la *mutualidad* els era molt poc..., en fi, no els reportava cap benefici estar al règim d'autònoms, perquè tampoc alguns d'ells no podien cotitzar ni pels màxims, amb la qual cosa, doncs, estan en aquest terreny que ningú se'n recorda mai. En prenc nota, és un tema que nosaltres hem treballat des del departament. Intentarem, doncs, que tinguin cobertura, i que, per tant, s'assimili el règim dels mutualistes al règim d'autònoms, perquè, en definitiva, hi tenen tot el dret i hi haurien de tenir tot el dret.

Em preguntava també abans si resulta que hauria d'haver intervingut o no l'exèrcit en el... Tinc deu minuts o dos minuts?

La presidenta

Deu minuts, deu minuts.

La consellera de Justícia

D'acord. Em preguntava per què no s'ha utilitzat l'exèrcit en algunes de les neteges que s'han fet, aquestes de caràcter excepcional... Doncs bé, perquè a nosaltres no ens ha calgut.

Ho he dit en la meua intervenció, he explicat que havíem fet protocols, i que, per tant, havíem fet una previsió de la situació d'excepcionalitat per tal de no únicament amb el contracte de millorar i, per tant, treballar també amb els contractes que tenim en aquest moment, sinó que alguns els hem complementat per tal de que també adoptessin determinades mesures, i que utilitzessin tota una sèrie de mitjans, que prèviament els havia avalat Salut, per tal de fer aquestes neteges intensives, i que, per tant, nosaltres amb els mitjans que tenim ho hem pogut fer. Ho hem pogut fer tant en els equipaments judicials com en els equipaments dels serveis penitenciaris, i, per tant, nosaltres ens hem pogut dotar dels mitjans necessaris, doncs, amb mitjans i recursos propis. I en allò que no podíem, doncs, evidentment, hem pogut contractar aquestes millores i aquests serveis a empreses especialitzades.

Mirin, i sempre que es produeix... Contesto al portaveu de Ciutadans, ja de passada. Sempre que es produeix un cas positiu de Covid-19 als centres penitenciaris de Catalunya es procedeix a clausurar per un període mínim de vint-i-quatre hores tots els espais residencials dels interns afectats, com els espais assistencials on han estat atesos. Després es netegen i es desinfecten aquestes àrees seguint els criteris que ha especificat el Departament de Salut, i aquesta actuació, com els deia, l'efectua l'empresa que habitualment s'encarrega de la neteja dels centres.

Una de les primeres actuacions que va realitzar el Departament de Justícia amb motiu d'aquesta crisi sanitària mundial va ser la d'ampliar, com els deia, el contracte de neteja i el de desinfecció de les empreses encarregades de coordinar les actuacions necessàries, garantint i fent-ho, doncs, amb les especificacions que el Departament de Salut ens va determinar.

També s'ha procedit a la neteja d'aquells espais amb malalts o de zones on el número de persones infectades que podíem sospitar d'un focus de transmissió; això va passar al Centre Penitenciar Obert 2, de Barcelona, al Centre Penitenciar de Quatre Camins, mitjançant l'encàrrec immediat a una empresa especialitzada en el sector sanitari, amb protocols molt estrictes i rigorosos de desinfecció, que ha actuat de forma urgent i sense demora. No es considera que el desenvolupament dels fets requereixi en aquests moments de mesures addicionals, ni de neteja, de desinfecció, a les que ja hem dut a terme. Si aquesta situació canviés i fossin necessàries, doncs, noves mesures i més mesures, i més requeriments per part de Salut, valoraríem si tenim la capacitat i tota la possibilitat de poder-ho fer.

En el tema del Registre Civil de Barcelona, doncs, després en parlaré, però en el tema del Registre Civil de Barcelona els faig un incís. Nosaltres, en aquest cas, el sistema telemàtic que utilitza el Registre Civil és el que depèn del *Ministerio de Justicia*, no és el que depèn directament del Departament de Justícia.

Em preguntava també el senyor Vidal Aragonés, i abans no m'he recordat de contestar-li, amb relació a aquests mitjans que s'han adoptat i a aquestes mesures que s'han adoptat amb relació als joves. Nosaltres farem una valoració de tot el que hem fet i allò que hem pogut fer, i també de totes aquestes mesures addicionals, com deia, no?, tercers graus amb pernocta a domicilis, etcètera; en farem una valoració postcoronavirus i, per tant, un cop arribem o puguem arribar..., vostè deia que no a la normalitat que teníem abans, perquè és evident que tot serà bastant diferent al que hem tingut fins ara, però, evidentment, un cop desaparegui aquesta situació d'emergència hem de fer una valoració de tot el que hem anat fent. I, segurament, alguna d'aquestes mesures, doncs, no és que l'haguem de fer, sinó que l'hem de fer més extensiva.

Per tant, no tingui cap dubte que nosaltres ho valorarem i, per tant, com deia també en el meu inici de la intervenció..., a l'inici de la intervenció deia que moltes de les coses que hem adoptat han vingut per a quedar-se; han vingut per a quedar-se, no per a perdre i restringir d'altres qüestions com són els vis-a-vis i locutoris; no, no, no, venen per a complementar aquestes altres mesures.

I també ho he dit en la meua intervenció. Em sembla que era el portaveu d'En Comú Podem, vostè deia que totes aquestes mesures telemàtiques, videoconferències, doncs, que no en restringeixi d'altres, la presencialitat. Doncs això també ho he dit abans. Una cosa és les situacions d'emergència, una cosa és, doncs, situacions puntuals, i l'altra és que això no pot ser i no pot anar en detriment de les garanties dels drets fonamentals i, en aquest cas, doncs, de la presencialitat, l'oralitat en els àmbits de l'Administració, etcètera –en l'Administració de justícia.

També em preguntava el senyor Vidal Aragonés amb relació a les persones privades de llibertat amb salut vulnerable. Els interns amb estat de salut vulnerable i bona conducta passen el confinament fora dels centres penitenciaris. Alguns d'ells tenen domicili, en d'altres hem hagut d'emprar i, per tant, utilitzar recursos que ja utilitzem tot sovint, no?, d'entitats que col·laboren amb els serveis penitenciaris ca-

talans i que donen cobertura i, per tant, ens permeten, doncs, aquests pisos tutelats, aquests pisos en què hi ha acompanyament, aquests pisos residencials o aquests espais residencials que ens permeten acollir persones privades de llibertat, que en un determinat moment, per la seva vulnerabilitat o perquè no tenen un recurs propi puguin restar fora del centre penitenciari.

En aquest cas són setze persones, que, si no tinguessin patologies prèvies, estarien confinades a la presó. En canvi, la protecció de la seva salut obliga a prendre mesures de protecció especials. En onze casos estaran confinats a casa seva; cinc interns més, ja els hi explicava, romandran aquest temps en pisos extrapenitenciaris, el que nosaltres anomenem «unitats dependents», que gestionen, com deia, entitats amb les que col·laborem tot sovint, que són entitats socials. I des de la setmana passada aquestes persones estan subjectes a control telemàtic o supervisades pels responsables de les unitats dependents. Tots els casos han estat informats a la fiscalia i si hi ha recurs el resoldrà el jutjat de vigilància penitenciària.

La presidenta

Consellera, vagi acabant, quan pugui.

La consellera de Justícia

Sí. Vostè em preguntava, doncs, la causa i l'origen d'alguns dels incidents. Jo li deia que alguns tenen a veure amb..., també m'ho preguntava el portaveu de Ciutadans, quan deia que com pot ser que el dissabte i el diumenge, un cop es va acordar el confinament, encara hi hagués hagut visites per locutori i en algun centre algun vis-a-vis. Perquè és molt difícil gestionar la restricció d'un dret com és el vis-a-vis o els locutoris.

Vam haver d'adoptar les mesures a poc a poc i, per tant, a la setmana següent ja no hi va haver ni locutoris ni vis-a-vis. Alguns dels incidents que es van produir, alguns tenien a veure, evidentment, amb l'ajornament dels vis-a-vis i amb la impossibilitat de les comunicacions via locutori. D'altres tenien a veure amb la por, no?, que produeix una situació de pandèmia i el que et pot passar. Perquè tots hem tastat què vol dir això de restar limitats en l'àmbit de casa nostra. Ho hem tastat, és a dir, ho hem provat i sabem què vol dir estar confinats i perdre la llibertat de sortir i entrar quan vols.

Doncs imaginin-se vostès això en un centre penitenciari. És el doble confinament, la privació de la llibertat, però, a més a més, aquest espai, aquesta finestra a l'exterior, que és el contacte físic amb aquelles persones que t'estimes, els petons, les abraçades amb els fills, amb la teva parella, amb el teu pare, amb la teva mare, amb aquelles persones que et venen a visitar quan estàs privat de llibertat.

Per tant, doncs, alguns dels incidents tenien a veure amb aquesta qüestió i, per tant, jo ho deixaria aquí i restaria, en tot cas, a les preguntes que encara falten per contestar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Farem una pausa tècnica de dos minutets i retornem a la comissió.

La sessió se suspèn a tres quarts de vuit del vespre i un minut i es reprèn a tres quarts de vuit i sis minuts.

La presidenta

Comencem; reprenem la comissió amb les preguntes orals a la consellera.

Tenim un temps màxim de cinc minuts, repartits entre dos minuts i mig el diputat, dos minuts i mig la consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a lluitar contra la Covid-19 en l'àmbit penitenciari

311-01710/12

És el torn de la pregunta de la diputada Esperanza García, del Grup Popular.

Esperanza García González

Gràcies, presidenta. Bé, la pregunta és, tal com està registrada, quines mesures s'han adoptat per fer front al Covid als centres penitenciaris catalans. I, per centrar una mica la qüestió, tant a present com a futur.

La presidenta

Consellera...

La consellera de Justícia

Doncs les mesures ja els hi he explicat, no?, el conjunt de mesures que hem adoptat. Mesures que tenen a veure, doncs, amb evitar el contagi, mesures que tenen a veure amb garantir que tinguin la possibilitat de relacionar-se amb les seves famílies i, òbviament, mesures que tenen a veure amb evitar l'entrada i sortida dels centres penitenciaris.

La presidenta

Diputada, vol aprofitar el temps?

Esperanza García González

Sí, presidenta; sí, sí, sí, sí. Quant em queda, presidenta?

La presidenta

Encara dos minuts.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora.)

Esperanza García González

Ah, perfecte, d'acord. Doncs, consellera, jo li faré una mica la fotografia del que va fer abans de l'estat d'alarma, el que ha fet durant, i propostes també en positiu del que es podria fer en un futur, perquè el que s'ha d'evitar és la propagació del virus.

El que va fer abans. Bé, va fer la suspensió de visites, d'activitats, etcètera, però no va fer bé la provisió, proveir-se de material, ni tan sols per negociar la venda de mascaretes produïdes al Cire de la Roca a aquella empresa italiana. I, de fet, fixi-s'hi: si aquesta provisió l'hagués tinguda igual que en el seu moment es va tenir amb la grip aviar, doncs, s'hagués trobat amb les cinquanta mil mascaretes, tot i que estaven caducades, que tenia al magatzem. Tampoc va obrir la borsa d'interins davant d'una possible escalada de baixes de personal.

Què ha fet durant? Doncs, entre d'altres coses, ha suspès una part d'activitats, ha pres mesures diferents respecte de nous ingressos i tornada de permisos, però, en canvi, no ha proveït d'FFP2 ni d'FFP3 el personal dels centres, no s'ha fet formació sobre l'ús d'aquest material, s'han dispensat mascaretes caducades, no es fan proves, ni PCRs, ni tests als treballadors que han estat de baixa per contagi o, fins i tot, per sospita, i es tornen a incorporar.

Què li proposem? Nosaltres li proposem que s'ho prengui... *(tall de comunicació)*.

La presidenta

Consellera, li toca el seu torn. És que no podem, no podem..., d'acord?

La consellera de Justícia

Em toca a mi? D'acord. Aviam, jo tornaria a explicar tot el que he fet en la meua compareixença. Miri, vam prendre mesures, abans, durant i continuem prenent mesures, i hem proveït..., en aquests moments tots tenen material. Totes les persones que treballen als centres penitenciaris tenen mascaretes de diferents maneres, en

funció de l'activitat que han de dur a terme. Tenen també les botelletes del líquid que serveix per a desinfectar, hem pres mesures per a poder desinfectar, hem ampliat els sistemes de neteja, hem fet moltes coses, hem fet moltíssimes coses. Vostès exigeixen a la Generalitat de Catalunya, al Departament de Justícia, coses que ningú al món ha pogut dur a terme.

Per tant, no digui que no hem fet tot el que toca. Hem fet tot el que cal i més. És més, hem tingut material quan hem pogut tenir-lo, perquè primer s'ha proveït Salut, i és això, el que ha passat.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les causes del nombre de contagis de Covid-19 al mòdul 4 del Centre Penitenciari de Quatre Camins

311-01711/12

És el torn del diputat Vidal Aragonés, del Subgrup Parlamentari CUP - Crida Constituent.

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.)

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, presidenta. Preguntàvem nosaltres abans diverses qüestions relatives a la situació dels centres penitenciaris, i, sobretot, d'incidents que hi havia hagut, perquè pensem que serà fonamental..., tant de bo no es torni a repetir el que estem vivint, però farem una anàlisi per tenir respostes més efectives i més ràpides en un futur. Tant de bo no es doni, però semblaria que científicament es podria repetir i es podria repetir en un curt termini.

La pregunta que volem formular a la consellera, que és exactament el literal del que ja hem traslladat... *(tall de comunicació)*. Llavors, la pregunta concreta és els motius i les causes del que per nosaltres és un molt alt nivell de positius de la Covid-19. Sobretot amb aquesta perspectiva, poder determinar quines són les causes per poder posar alternatives en un futur.

La consellera de Justícia

Gràcies, senyor Vidal. Des de que es va produir... Vostè em parla de Quatre Camins, concretament. Des de que es va produir la reducció del contacte de les persones privades de llibertat amb persones procedents de l'exterior, que és una de les mesures que vam adoptar, el principal vector de transmissió de la malaltia està en aquelles persones que encara continuen entrant als centres penitenciaris, tot i les mesures de protecció adoptades; és a dir, bàsicament, funcionaris i persones que entren.

Respecte al Centre Penitenciari de Quatre Camins, treballem sota la hipòtesi que alguna de les persones autoritzades a entrar al centre, amb una simptomatologia lleu o asimptomàtica, ha estat el vector de transmissió entre el personal i els interns. A partir del moment en què es va detectar aquesta incidència s'han extremat les mesures preventives en aquells espais comuns: vestidors, zones de descans, cafeteries, menjadors, despatxos per al personal del centre de Quatre Camins i la resta dels centres penitenciaris i educatius de Catalunya, basades, sobretot, en l'ús de mascaretes i el manteniment de la distància superior als dos metres i la intensificació de la neteja, seguint els protocols específics per part de l'empresa de neteja del centre.

Vam realitzar les proves PCR a tots els interns del mòdul –145 interns– per poder determinar si hi havia casos asimptomàtics, i també als funcionaris que estaven de servei i tal. Trenta-dos interns van donar positiu –trenta-dos– a les proves PCRs, i a hores d'ara continuen asimptomàtics. Ho dic perquè és important també que tinguem clar de què estem parlant. Amb relació als funcionaris del mòdul, es va fer

la prova als funcionaris que aquell dia estaven de servei –en total, onze– i ja s'han programat les proves de setze funcionaris més pendents, que es van definir com a contactes estrets amb persones d'aquell mòdul, i encara no tenim el resultat definitiu d'aquesta prova.

Efectivament, va ser, en el context que teníem nosaltres de tots els centres penitenciaris, doncs, el tema de Quatre Camins va ser realment xocant. I dic, de 145 persones del mòdul, trenta-dos, i tots asimptomàtics. Ho dic perquè també, doncs, entenguem de què estem parlant, eh?

Gràcies.

La presidenta

Diputat, li queda un minut, no sé si vol aprofitar-lo o no.

Vidal Aragonés Chicharro

Molt breument. Simplement per agrair la resposta i, sobretot, perquè assumim col·lectivament una de les dades que ens ha donat la consellera. Podem tenir positius, podem tenir persones que hagin donat positiu i que siguin asimptomàtiques. Això ens ha de fer pensar quines mesures prenem per intensificar el que ha de ser el control de la Covid-19.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a evitar l'increment de contagis de Covid-19 als centres penitenciaris

311-01672/12

Ara és el torn de paraula del diputat Marc Parés, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Consellera, el dia 10 de març, abans de la declaració de l'estat d'alarma, els sindicats representatius del sistema penitenciari van alertar de l'escenari que podria succeir si el coronavirus arribés a les presons catalanes. És per això que van reclamar la contractació immediata de personal, a més de la necessitat d'establir protocols i lliurament de materials de protecció sanitària per als centres penitenciaris.

El dissabte 14 de març es va detectar el primer cas de coronavirus en una presó catalana, concretament a Brians 2, i el diumenge 15 de març, 410 presos i preses retornaven a les presons després d'haver passat un cap de setmana de permís penitenciari.

Com li hem dit abans, ens consta que mentre les xifres d'infectats per coronavirus descendeixen al conjunt del país, a l'interior de les presons catalanes està passant just el contrari. Ens agradaria conèixer o que ens aclarís si això és efectivament així, i que ens expliqués quines mesures està prenent el seu departament per evitar aquest increment de contagis en centres penitenciaris, així com quina previsió tenen pel que fa a la pràctica de testos diagnòstics al conjunt d'interns i de personal.

Moltes gràcies.

La presidenta

Presidenta... Ai, consellera...

La consellera de Justícia

Gràcies, gràcies per sempre elevar-me (*la consellera riu*). Bé, són moltes, ja les he explicat, les mesures que el Departament de Justícia ha pres, i que estem prenent, i totes es prenen sota les directrius de les autoritats sanitàries.

Vostè feia allusió al retorn d'interns després d'haver passat un cap de setmana de permís o bé el 100.2 o els tercers graus. Nosaltres el que vam fer en aquell moment va ser aïllar. Aïllar, i durant catorze dies van estar aïllats i diferenciats de la resta d'interns que complien en els centres penitenciaris i que no sortien.

Hem adoptat moltes mesures. Miri, jo..., per anar ràpid, eh? De professionals, tenim cinquanta-cinc casos positius i tres-cents sospitosos. Seixanta positius de presos, de totes les presons catalanes, dels que ja set estan donats d'alta, i vint-i-sis sospitosos.

En el cas de justícia juvenil i centres educatius tenim dos casos de funcionaris, i tenim un intern sospitós i un cas que pot ser positiu, però que a hores d'ara ningú ho ha confirmat.

Per tant, abans els hi deia: analitzem les dades en el context general.

La presidenta

Gràcies, consellera. Diputat, li queda un minut, una miqueta més d'un minut. L'aprofita? (*Pausa.*) Molt bé.

Marc Parés Franzi

Sí; gràcies, presidenta. Consellera, si ens poguéssim aclarir quina previsió tenen davant d'aquests casos sospitosos, que entenc que són sospitosos i, per tant, no se'ls ha fet el test diagnòstic, si tenen previst fer-ho en els propers dies o no, per acabar d'esclarir la situació.

I també si consideren o no, si tenen dades o no, de que el nombre de persones contagiades, o que l'impacte del coronavirus en presons sigui superior o estigui evolucionant de forma diferent al que ho està fent en el conjunt de la població.

Li faig aquestes reflexions també perquè ens consta que els agents socials continuen reclamant amb urgència material, testos i reforç urgent de funcionaris, dels funcionaris que estan de baixa, i, per tant, entenem, doncs, que cal actuar i que es necessita una actuació urgent per frenar aquesta situació a les presons de Catalunya, tot i que, efectivament, doncs, li agraiem que ens aclareixi també les dades, i que es relativitzin quines són aquestes dades.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Bé, doncs nosaltres seguim tots els criteris que Salut marca i, per tant, en el moment en què es puguin fer proves generalitzades, doncs farem proves generalitzades.

En aquest moment, nosaltres el que fem és a través del Procicat i, per tant, determinar que quan es produeix un brot com el de Quatre Camins, doncs, es van prendre mesures molt determinades. També he explicat que hi ha molts, molts positius que són asimptomàtics, i que, en definitiva, el que hem fet és aïllar, aïllar els mòduls. I, per tant, també amb la previsió que havíem fet i el que va fer la comissió de crisi del mateix servei de mesures penals, el que es fa és, doncs, anar complint tota una sèrie de fases. Infermeria, aïllament, una unitat sanitària per tal de tenir aquestes persones aïllades de la resta del centre penitenciari...

I, després, una altra qüestió: hi ha material, hi ha mascaretes, hi ha hidrogels per poder, evidentment, evitar el contagi. Hem fet cursos educatius, hem fet formació, s'ha fet tot allò que des de Salut s'ha anat marcant, doncs, per poder contenir també el contagi. I en aquests moments, doncs, estem veient també l'evolució. Nosaltres estem estancats en aquestes xifres.

Vam tenir aquest brot a Quatre Camins, que he explicat molt bé nosaltres el fil que li trobem i l'explicació que li trobem, i esperem que ens puguem mantenir, doncs, amb aquestes xifres, que si vostès les posen en el context general de les persones privades de llibertat, les mesures que nosaltres hem adoptat, no?, tercers graus confinats a casa. Doncs, escoltin, nosaltres totes aquelles mesures de les quals podíem disposar, ho hem fet. Després ja hi ha hagut qui hauria de prendre mesures i no les pren.

I faig una reflexió: 1.551 persones...

La presidenta

S'ha passat, consellera. He de passar de diputat, perquè ja s'havia passat quasi mig minut. És el torn de la diputada Rosa Maria Ibarra, del Grup Parlamentari...

Marc Parés Franzi

Presidenta, crec que tenia una altra pregunta.

La presidenta

No. Tenies una altra pregunta? Era dos i mig, te queden trenta segons, eh?

Marc Parés Franzi

És segona pregunta, el nostre grup tenia dret a dues preguntes.

La presidenta

Ah, sí? Eren dos i mig per a cada pregunta?

La lletrada

Sí, és el punt 2.6 de l'ordre del dia; té una altra pregunta, el vostre grup.

La presidenta

D'acord, d'acord. No, no, no, no, pensava que eren dos i mig per a totes les preguntes.

La lletrada

No, no, per a cada pregunta. Cada pregunta té el seu temps independent.

La presidenta

Molt bé.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a facilitar el teletreball als treballadors de l'Administració de justícia

311-01673/12

Doncs diputat...

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Em moc ara al camp de l'Administració de justícia, que entenem, doncs, que ha entrat en una paràlisi des de que es va decretar l'estat d'alarma. Segons el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya l'activitat judicial va disminuir un 87 per cent la primera setmana de confinament, un 93 per cent la segona, i els professionals de l'Administració de justícia –jutges, fiscals, advocats, procuradors– temen que quan s'aixequi el confinament el degotall de casos sigui tan gran que faci col·lapsar el sistema.

El teletreball en la justícia sabem que té importants limitacions i això impedeix que pugui continuar funcionant de manera normal, el sistema. Si no ho tenim malentès, existeix teletreball per als cossos superiors –magistrats, fiscals i lletrats–, però no és així per al personal dels cossos generals al servei de l'Administració de justícia. Sabem que les jurisdiccions civil, social i contenciosa tenen accés a l'expedient digital, que els jutges poden teletreballar des de casa duent a terme videoconferències, que els lletrats disposen d'ordinadors facilitats pel departament, que de manera majoritària utilitzen, entre d'altres qüestions, per signar resolucions que preparen els cossos de l'Administració de justícia, però aquests últims ens consta que en l'actualitat no poden realitzar aquestes funcions perquè no disposen de mitjans informàtics portàtils o de connexions des dels seus domicilis, i que, per tant, el fet de no haver facilitat suficientment el teletreball als funcionaris dels jutjats, doncs, limita la capacitat d'actuació d'aquests.

Ens consta també que el Govern de la Generalitat va comprar vuit mil ordinadors portàtils l'11 de març per repartir-los entre els treballadors de l'Administració

pública, no?, amb la finalitat de poder exercir aquest teletreball, i li volíem preguntar, consellera, doncs, quants d'aquests ordinadors comprats per la Generalitat s'han destinat a l'Administració de justícia, i també si prendran noves mesures per facilitar el teletreball als treballadors i treballadores de l'Administració de justícia, o si considera que la situació actual ja és suficient.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Bé, ja l'hi he dit abans, no? Tot el que és lletrats de l'Administració de justícia, magistrats, fiscals, metges forenses de Catalunya, disposen de portàtils i connexió remota VPN des de fa molts anys. Saben vostès que no s'ha desplegat encara l'expedient digital a tots els àmbits i a totes les jurisdiccions i, per tant, fins que això no sigui una possibilitat difícilment es podrà dur a terme, doncs, el desplegament efectiu i la possibilitat de que tothom pugui connectar-se remotament i treballar telemàticament.

Però, en tot cas, dir-li que nosaltres anem avançant en aquests sistemes. Fixin-se vostès, mentre alguns reclamen que hem de retallar en les aportacions que fem al CTTI..., no és una altra cosa això que vostè m'està reclamant en aquest moment, no?: dotacions de mitjans i dotacions d'ordinadors. I saben vostès que la Generalitat també ha millorat els serveis informàtics, perquè hi ha una sèrie de departaments que, a partir de properes dates, doncs, ens traslladem al districte administratiu.

La presidenta

Gràcies, consellera. Diputat, vol aprofitar el minut que li queda?

Marc Parés Franzi

Sí, molt breument. Simplement, doncs, per posar de manifest la importància de desencallar aquestes situacions, no? Entenem, doncs, que en el marc d'aquest pla de xoc que nosaltres entenem que cal per fer front al postcoronavirus, en l'àmbit de la justícia això serà clau, i que ens hi hem de posar a treballar com més aviat millor, perquè, si no, la situació de collapse del sistema temem que serà realment greu.

Gràcies.

La consellera de Justícia

Una gran part d'aquests equipaments han anat a Salut i a Educació, també. I també dir-li que nosaltres, en definitiva, som uns dos-cents, i que també anem nosaltres al ritme que ens marca el mateix Estat en determinades qüestions.

Però una mica ràpid, perquè vegi que també hem anat fent coses perquè hi hagués la possibilitat del treball remot, no?: 765 espais equipats amb sistemes de videoconferència, integrats o mòbils, per a la totalitat dels 650 òrgans judicials de Catalunya; més de 663 sessions de Webex programades –allò que els explicava, no?, de la compra de llicències amb anterioritat a que esclatés la pandèmia–; establiment de locució centralitzada; elaboració del Pla de reactivació TIC progressiva de l'activitat judicial, part important del Pla d'impuls del servei públic de l'Administració de justícia; l'obertura d'internet d'alguns mòduls del sistema de justícia.cat a mode de registre i repartiment, que això no estava; accés des de casa a mòduls de justícia.cat descrits com a serveis essencials; adquisició i dotació massiva de portàtils; aprovisionament d'equips portàtils nous per a necessitats urgents; virtualització del lloc de treball dels funcionaris; revisió dels serveis de suport TIC –dinamitzador i, per tant, també el cobriment de la reactivació–, i exploració de virtualització del lloc de treball per a treballar des de casa.

Això ho estem treballant ja en aquests moments. Per tant, doncs, hem fet coses, n'estem fent i encara en farem més.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Preguntes al Govern sobre les mesures de protecció per al personal de les seus judicials des de l'inici de la crisi de la Covid-19 i sobre la situació dels professionals amb motiu de la pandèmia del Covid-19

311-01712/12 i 311-01713/12

Ara és el torn de la diputada Rosa Maria Ibarra, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Jo seré molt breu en les dues preguntes. La primera: sabia quines mesures de protecció va determinar el Departament de Justícia per al personal de les diferents seus judicials des de l'inici de la pandèmia? Material que el mateix departament va comprar, o que va comprar a través del Departament de Salut, no el que ha arribat a través del ministeri. Quin és aquest material? Si ens el pot resumir.

I la segona pregunta, que anava referida a la situació del personal dels centres penitenciaris. Ja s'ha fet; em sembla que els diputats que m'han precedit ja han preguntat sobre aquest tema i de manera molt concreta i vostè ja s'hi ha referit bastant. Però nosaltres teníem una pregunta respecte als nou-cents, gairebé nou-cents treballadors i treballadores que estan de baixa i que es van incorporant. Volíem saber si es feien proves de Covid a aquells que els seus símptomes eren compatibles amb el Covid-19 i s'estan reincorporant després de la baixa a casa seva.

La consellera de Justícia

Fem les dos preguntes en una?

Rosa Maria Ibarra Ollé

Bé, si no ho són, dues preguntes, vostè mateixa ja...

La consellera de Justícia

Bé, si no li sap greu, senyora Ibarra, en tot cas, com que els he dit que els faria arribar tota la informació relativa a tot el que nosaltres hem subministrat, tot allò que ha vingut des del *Ministerio de Justicia* i a on ha anat a parar tot plegat... Per tant, si no li sap greu, no vinc a descriure ara una per una les situacions.

Amb relació al que vostè em plantejava dels centres penitenciaris amb motiu de la pandèmia, bé, doncs, li faig la reflexió. Ocupació, 4.593 professionals; baixes, 936 baixes per IET, que representen un 20,37 per cent; professionals amb permís per deure inexcusable 458, que representen un 9,97 per cent.

Això com es planteja des de les diferents ocupacions? Doncs de servei interior representen un 31,06 per cent; de servei d'oficines, un 25,98, i de servei de rehabilitació, un 30,75 per cent. Vostè em pregunta si se n'incorporen. Miri, s'incorporen aquelles persones que han tingut una baixa i que no tenen res a veure amb el Covid. I, per tant, estem a l'espera, doncs, que aquells que tenen baixes mèdiques que els donin la baixa i a mesura que es facin testos generalitzats, òbviament, també es faran testos als treballadors, per als funcionaris de presons.

La presidenta

Diputada, li queden gairebé quatre minuts.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí; gràcies, presidenta. Bé, li preguntava realment si hi havia possibilitat o el departament s'havia plantejat de fer proves a tots aquells professionals que estan de baixa i que s'han anat incorporant, i que han pogut tenir símptomes compatibles amb el Covid, no? I pel que he entès que m'ha contestat, és que no es fan aquestes proves, i que quan tinguin disponibles els diferents testos ja ho faran.

En tot cas, entenem que el problema –i ho hem dit a la primera intervenció– del personal als centres penitenciaris és important, que venim d'una situació molt tensonada quant als professionals que treballen en centres penitenciaris, i que en aquest

moment, amb una situació de crisi important, diguem-ne, aquesta situació de tensió s'ha vist encara més reflectida. Jo crec que, i vostè ho deia abans, gràcies a la gran actuació que fan els professionals en els centres penitenciaris es poden reconduir moltes situacions que a vegades no són, com vostè ha dit, no són inicis de motí, però sí que són *plantes* i desafiaments que en algun moment determinat poden portar els interns, i gràcies a l'actuació i a l'experiència d'aquests professionals això es pot evitar.

Si els traiem l'experiència perquè anem fent entrar interns, i, a més a més, sense donar-los una formació, aquí la situació pot ser molt greu. I, per tant, nosaltres creiem que és important, primer, intentar recuperar com més aviat millor part d'aquests treballadors i treballadores que estan de baixa i que pot ser que molts d'ells no hagin desenvolupat el Covid-19 i, per tant, es puguin reincorporar d'una manera més o menys ràpida al treball; i, després, en una situació de més normalitat, que afrontem la política de personal dels centres penitenciaris des d'una altra perspectiva, consolidant les places, no basant-nos en l'interinatge i, evidentment, afrontant el fet de que hi ha una plantilla realment molt envellida.

La presidenta

Gràcies, diputada. Torn de la consellera, que gairebé li queden uns tres minuts.

La consellera de Justícia

Els tests, no és que no es facin tests; saben vostès que els tests s'assignen d'acord amb les instruccions del Departament de Salut, com no pot ser d'altra manera, i que, per tant, es van fent a mesura que Salut ho fa possible.

El Departament de Justícia està en contacte i coordinació permanent amb el Departament de Salut, com li apuntava abans. No és que no ho vulguem fer, és que es fa d'aquesta manera perquè, òbviament, no hi ha tests per a tothom i hem de fer-ho de la manera que estableix el Departament de Salut. I, en aquest sentit, a través de la Secretaria de Relacions amb l'Administració de justícia, doncs, també ho hem fet tot alhora, és a dir, tant per a l'Administració de justícia com per als centres penitenciaris.

En aquest sentit, dir-li que ja s'han fet setanta-vuit proves a funcionaris, sempre amb contactes vinculats directament amb positius de persones privades de llibertat, i quan vostè fa l'afirmació de que persones que estan d'alta, i que han pogut estar..., no em consta, li he dit, no em consta que cap persona que estigués de baixa per Covid i que en tingués la simptomatologia..., no em consta. No vol dir que no n'hi hagi; en aquests moments a mi no em consta.

I, per tant, no tenim, doncs... I després hi ha tota una sèrie de proves que s'han pogut dur a terme a través dels centres d'atenció primària que, òbviament, el Departament de Justícia no té per què conèixer, eh?

Per tant, no es pot fer una afirmació categòrica que no hem fet tests. Miri, hem fet tests, per exemple, a Quatre Camins. Altres estem esperant, doncs, que des de Salut ens diguin com els hem de fer. I, després, abans ho apuntava, hi ha moltes persones que són asimptomàtiques, no donen símptomes. I, després, que hi ha persones que estan de baixa per d'altres coses. I també jo diria: no hem deixat els serveis desatesos. Perquè hem adoptat i hem fet substitucions per a les baixes: 138 professionals, cent dos incorporacions addicionals per a reforçar els serveis, i, per tant, òbviament, doncs, el que intentem és que la gent que està de baixa per d'altres motius que no són el Covid..., que, en tot cas, li correspon als serveis de Salut donar-los la corresponent alta.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel govern judicial amb relació a l'emergència sanitària per la Covid-19

311-01721/12

Passem al torn del Grup Parlamentari Republicà. El primer serà... Si us sembla bé, passem, per no intervindre, a la consellera, o ho fem després, tots junts, com veieu. El primer torn serà..., la primera pregunta la farà el diputat Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, presidenta. Només per indicar que no faré el meu torn de rèplica. Crec que la compareixença ha estat prou extensa i faré una pregunta. Estic convençut que la consellera tindrà la capacitat de respondre'm tot seguidament.

Hem parlat abans del pla de xoc del Consell General del Poder Judicial i hi han hagut diferents portaveus que l'hi han preguntat, però voldria retrocedir a l'inici d'aquesta pandèmia, i jo voldria saber quina és la valoració que fa vostè, en aquest cas, com a responsable màxima del departament, en qualsevol cas, juntament amb tot el personal que se li hagi adscrit, quina és la valoració que fan de les mesures adoptades des del govern judicial, és a dir, des del *consejo general*, en relació amb l'emergència sanitària del Covid-19 i, per tant, l'afectació que ha tingut per al personal de justícia. Tots som conscients, en aquest cas, que no van ser rebudes, totes aquestes mesures, i, per tant, voldria saber quina és la seva opinió al respecte.

I no voldria acabar sense agrair-li de nou la seva compareixença i desitjar-li tota la sort del món, tant a vostè com a tots els que hem estat participant en aquesta compareixença telemàtica, i també a tots aquells que encara ara ens estan seguint en directe.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Gràcies, diputat. En un estat social i democràtic de dret ha de regir escrupolosament la separació de poders. Abans em queixava d'aquesta *comisión de seguimiento especial* a la que se li han donat funcions pràcticament executives al poder judicial i, per tant, també perquè ha estat la voluntat del mateix *Consejo General del Poder Judicial*, que és el govern dels jutges, i que no és en cap cas el govern de l'Administració de justícia.

Com deia, correspon al poder executiu –a Catalunya, la Generalitat–, per tant, la gestió de l'Administració de justícia. És el Govern qui té una legitimitat democràtica en la presa de decisions. No entra dins de les funcions de les jutgesses i els jutges determinar quines mesures de protecció són i han de ser necessàries per a evitar la propagació del coronavirus, quin material de protecció és necessari, com s'ha de prioritzar el material –que, lamentablement, com deia, és escàs–, quin és el règim de presencialitat o disponibilitat de les treballadores i treballadors públics... Lamentablement, aquests dies hem vist com des del Consell General del Poder Judicial s'intentava incidir en aspectes que estan molt lluny de les seves funcions com a govern dels jutges i magistrats.

Sembla que la separació de poders sovint ha degenerat en una confusió de poders. Els jutges i magistrats haurien d'entendre que no els correspon l'acció de fer front a aquesta greu emergència sanitària com a poder executiu. El que haurien de fer..., i en aquest sentit jo m'he adreçat al president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, dient-li totes les mesures que nosaltres havíem adoptat per tal d'evitar el contagi en els centres penitenciaris, complint el que Nacions Unides ens demana, complint el que el Comitè per a la Prevenció de la Tortura ens exigeix i ens demana. I també, doncs, fent-li la indicació que en aquests moments tenim a les presons 1.515 persones preses preventives, que, d'alguna manera, doncs, hi ha d'altres mecanismes, segurament..., persones que no estan condemnades, i que segurament aquí el poder judicial hi podria fer alguna cosa. Bé, doncs m'ha contestat una mica dient

que «*esto forma parte de la función jurisdiccional*» i que, per tant, no correspon que li digui de quina manera i com s'ha de fer.

En tot cas, hi insisteixo, crec, i hem d'exigir que també amb determinades mesures que sí que es poden adoptar des de l'àmbit jurisdiccional, doncs, s'haurien de prendre per esponjar els centres penitenciaris. Perquè el que nosaltres hem de garantir, i també en aquest cas el poder judicial, els òrgans jurisdiccional, són els drets fonamentals, el dret a la salut, i en una situació d'emergència, que és on posa l'accent Nacions Unides, i també la Unió Europea, i, per tant, la Comissió Europea i el Comitè per a la Prevenció de la Tortura, és en la protecció de la salut, no en si s'han d'executar les sentències amb tota la seva extensió.

I que, per tant, també saben vostès que en el compliment i en l'execució de la sentència hi ha moltes maneres de complir diferents, i en la situació de presó preventiva també hi ha d'altres mesures a adoptar. I saben vostès que l'Estat espanyol, doncs, es caracteritza per un ús intensiu de la presó preventiva. Per tant, doncs, allò que nosaltres hem pogut fer ho hem fet, i també hem reclamat a l'àmbit judicial, en aquest cas al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que adoptés mesures que anessin més enllà de les ordinàries, perquè estem en una situació d'emergència.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les reaccions rebudes pel Departament de Justícia amb relació a la situació de la població penitenciària sota la seva tutela

311-01722/12

Ara és el torn de la diputada Irene Fornós, del Grup Parlamentari Republicà.

Irene Fornós Curto

Gràcies, presidenta. Bé, consellera, tal com vostè ha dit, nos trobem davant d'una emergència sanitària, la qual cosa, no?, també ha obligat les autoritats a prendre mesures excepcionals. Tant les Nacions Unides, en este cas, com també el Consell per a la Prevenció del Consell d'Europa s'han pronunciat sobre la necessitat de reduir al màxim la població penitenciària amb la finalitat de reduir los possibles contagis.

Fins allà on lo Departament de Justícia té competències, no?, ha fet tot lo possible per a reduir esta població i este possible risc de contagis, però, en canvi, també sabem que per part dels tribunals han rebut moltes coaccions i moltes amenaces, els funcionaris, a l'hora de prendre certes decisions i s'hi ha volgut, en este cas, intercedir.

Nosaltres mos preguntem, consellera: a part de tot això, el poder judicial ha fet alguna cosa més? S'ha posat en contacte amb lo departament per facilitar mesures per a reduir la població reclusa?

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Gràcies, diputada. Senyora Fornós, bé, ho he dit abans, en la resposta a la pregunta del senyor Orobítg, el seu company del Grup Republicà. Nosaltres hem pres totes aquelles mesures que estan en l'àmbit de les competències dels serveis de mesures penals del Departament de Justícia i, per tant, tot allò que hem pogut explorar –les progressions de grau, el tercer grau en compliment de confinament en el domicili, d'aquells que podien, efectivament, fer-ho, intentar que el 100.2 també es doni en tota aquesta situació de semilibertat... Per tant, d'aquesta manera..., i recordo també que el 100.2 o el tercer grau són formes i maneres de compliment d'una sentència, està prevista en el Reglament penitenciari.

Doncs també, avançar una mica més. No va ser possible perquè, òbviament, doncs va passar el que va passar, el famós WhatsApp, al que m'he referit, etcètera. I en aquest sentit, deia abans, no?, m'he adreçat directament al president del TSJ indicant-li també que hi ha en la seva funció, no?, també en l'àmbit de la comissió que ell presideix, de la comissió de govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, doncs, també que els jutges no fossin aliens a la situació que estem vivint, que no és una altra que una pandèmia, que és una situació d'emergència en la que hem de garantir el dret fonamental a la salut.

Quines mesures pensaven adoptar els jutges en relació amb aquesta qüestió? Per què ho reitero i faig al·lusió a aquesta qüestió? Doncs, per exemple, el que hi hagi 1.515 persones en presó preventiva porta a pensar, perquè són xifres que són les mateixes, bàsicament, ens movem entre 1.400 i 1.500 al llarg de l'any, i resulta que no varia amb la situació d'emergència i pandèmia. Hi ha mesures menys restrictives de drets a la presó provisional, no?

Doncs, en aquest cas, jo diria: lamentablement, el poder judicial està més preocupat per controlar les mesures que pren el Departament de Justícia que per fer front efectivament a l'emergència sanitària, que no pas per seguir els mandats del Consell de les Nacions Unides i del Consell d'Europa, que, en definitiva, són òrgans que l'Estat espanyol està obligat a observar les seves recomanacions perquè volgudament ho ha volgut, que fos així, perquè va ratificar els acords per a formar-ne part i perquè, en definitiva, doncs, és part de les seves obligacions de ser a Europa, però també de formar part de Nacions Unides.

La presidenta

Gràcies, consellera. Diputada, li queda gairebé un minut i mig.

Irene Fornós Curto

No, no en faré ús. En tot cas, res més.

Moltes gràcies. I gràcies a la consellera per la resposta i per la compareixença.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Pregunta al Govern sobre les línies mestres de la represa de l'activitat dels òrgans jurisdiccionals

311-01723/12

Ara és el torn del diputat Marc Sanglas, del Grup Parlamentari Republicà.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. I, en tot cas, també ja l'hi anuncio d'entrada: agrair la compareixença a la consellera i renuncio al segon torn de rèplica.

Honorable consellera, és evident que l'actual crisi suposa, diguem-ne, una paralització del sistema i la paralització de molts dels assumptes que estaven, com s'ha explicat..., i que, en tot cas, només se n'ha tramitat una part, un percentatge molt petit del que era habitual. Ens preocupa aquesta situació, que s'acumula també a la situació, diguem-ne, dels assumptes que ja portem endarrerits i, per tant, això farà un retard, especialment en els àmbits on més delicats són, com són el tema de l'habitatge o sobre temes laborals.

Per tant, això va suposant un cúmul de retards que ens preocupen, perquè acabarà vulnerant també, d'altra banda, diguem-ne, el dret a la tutela judicial efectiva que té qualsevol ciutadà, i ens és molt preocupant. Creiem que és una oportunitat, en aquests moments, com hem parlat en altres punts de la compareixença, utilitzar altres mecanismes de solució de la conflictivitat, creiem que, elements alternatius a la justícia ordinària, creiem que s'han de potenciar, elements com la mediació són importants des d'aquest punt de vista i caldria dur-ho a terme.

Sabem que algunes d'aquestes modificacions no corresponen al Govern de la Generalitat perquè no en tenim les competències, i, per tant, des d'aquest punt de vista, calen per fer avançar en aquest sentit i poder, diguem-ne, descongestionar el que seria l'àmbit judicial, l'activitat també i la participació del Govern de l'Estat per fer-ho possible.

Per tant, creiem que des d'aquest punt de vista, més enllà de les mesures materials que s'adoptin per donar sortida al col·lapse del post-Covid, creiem que el departament..., i ens consta que el departament està treballant en un pla a posterioritat, a llarg termini, no només per donar aquesta sortida a la crisi que tenim en aquests moments amb el tema del Covid, sinó també, des de fa un temps..., perquè és evident que l'acumulació d'assumptes judicials existeix des de fa bastant de temps, i que, per tant, no és un tema nou d'ara, i que el Govern hi ha anat treballant.

Ens podria explicar una mica, consellera, en què consisteix aquest pla? Quina és la receptivitat, si s'han fet algunes reunions, si han traslladat aquest pla o han fet contactes amb el ministeri, quina ha estat la receptivitat part del Govern de l'Estat a aquesta manera de treballar, a aquest model judicial? També ha dit que seria un model judicial propi, bé..., propi, però molt proper i molt semblant al que existeix en altres estats, on el pes no es basa en els elements, en els estaments judicials, sinó que el pes recau en el ciutadà, que, en definitiva, és qui ha de ser, diguem-ne, el centre d'atenció del procés i de tot el mandat judicial.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Gràcies, diputat Sanglas. El Departament de Justícia està elaborant, com vostè apuntava, un pla d'impuls del servei públic d'Administració de justícia en un escenari que és progressiu de desescalada de les mesures extraordinàries aplicades en el context de l'estat d'alarma. Cal tenir present que les mesures adopten un àmbit temporal diferit, subjectes a diferents escenaris de mesures de prevenció sanitària previstes per l'autoritat competent. En aquest marc, els terminis i intensitat de les mesures seran graduals i condicionades al context sanitari. A mode de categoria, nosaltres hem previst tres grans grups: normatives, organitzatives i tecnològiques.

Malauradament, el marc competencial de la Generalitat en l'àmbit de la regulació i organització del servei públic de l'Administració de justícia és molt limitat. Per aquest motiu, les propostes normatives que necessàriament, i al nostre entendre, cal adoptar, en garantia de la cohesió social de la nostra comunitat i la descongestió de l'activitat judicial, han estat traslladades al *Ministerio de Justicia* a través de la Comissió de Coordinació Territorial. Veurem, doncs, si són adoptades o no.

Tot plegat ha de venir recolzat per un enfocament legislatiu valent, que permeti minimitzar el risc de col·lapse judicial, sostraint dels jutjats procediments i processos judicials que ataquen avui dia, sense cap dubte, la cohesió social, els drets laborals dels treballadors i treballadores i els mínims vitals de persones i col·lectius en risc de vulnerabilitat.

La solució extrajudicial de conflictes i la suspensió i postergació de tràmits judicials que beneficien els que tenen més en detriment dels que tenen menys, jo crec, i nosaltres pensem, que és possible, viable i oportú. Són mesures imprescindibles en el context actual i futur, a curt i mitjà termini. Cal equilibrar el terreny de joc. Per tant, nosaltres, les nostres idees, van en aquest sentit. Cal fixar mesures socials i processals que, tot i estar acotades temporalment, serveixin el doble objectiu de protegir, d'una banda, aquella part de la nostra societat que patirà les conseqüències d'aquesta crisi amb més duresa, inclusivament el teixit autònom i de «micro» i petita empresa, i d'altra, facilitar l'empenta necessària en el servei públic d'Administració de justícia, que, evidentment, és clau i cal que sigui molt més eficaç i eficient, i que caldrà prioritzar.

Com deia també abans, no?, el desplegament de les diferents jurisdiccions, de l'expedient digital. I malgrat que alguns s'entestin i tot el dia ens reclamïn que hem

de reduir despesa al CTTI i als mitjans telemàtics, doncs, nosaltres insistirem i continuem insistint en que aquí el futur està en l'expedient digital, el futur està en mesures alternatives, en la resolució de conflictes, que són les que ens donen solucions eficaces i eficients, i que, en definitiva, col·loquen la persona com a part de la solució.

I, evidentment, també ho he dit abans en la meua intervenció, en la compareixença, que no estem d'acord amb que és judicialitzen determinades qüestions, digui's clàusules sòl, digui's com es vulgui. Hi ha d'haver uns mecanismes diferents, i que, per tant, la dilació en la resolució no acabi beneficiant els de sempre.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel Govern de l'Estat per a afrontar l'emergència sanitària provocada per la Covid-19 en l'àmbit de l'Administració de justícia

311-01674/12

Ara és el torn de la diputada Elena Fort, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya.

Elena Fort i Cisneros

Gràcies, consellera. M'avanço ja i li dic que no faré ús del temps que em pugui quedar; tot per agilitzar una mica aquest final. Consellera, vostè ha parlat del tema de la recentralització i l'ha anunciada com a tal, en tant que aquest estat d'alarma i la recentralització que comporta és un atac evident al poder decisor de la Generalitat de Catalunya i a les competències que la Generalitat tenia. Des de l'estat d'alarma, el *ministerio* i el Consell General del *Poder Judicial* han anat fent moltes mesures, algunes d'elles una mica contradictòries, totes elles estan bastant alineades a perseguir la màxima presencialitat dels funcionaris de l'Administració de justícia. La darrera d'elles, per exemple, implementar l'inici intern, del treball intern dels jutjats, i obrint el termini de presentació d'escrits en els àmbits no essencials perquè es puguin anar avançant.

A mi m'agradaria que fes una valoració de totes les mesures adoptades pel Govern de l'Estat, i que no ha adoptat la Generalitat, en aquesta situació d'emergència i en l'Administració de justícia.

Moltes gràcies.

La consellera de Justícia

Bé, aviam, costa una mica treballar en aquestes condicions. Un moment, eh?, que he perdut la pregunta; no em compti, presidenta.

Jo he dit que el centralisme i la concentració en la definició, delimitació, organització i gestió del poder judicial s'ha vist accentuada amb l'estat d'alarma. Jo avui no en faré una valoració, perquè la vull fer un cop tornem a una situació de recuperació de les competències pròpies que ens pertoquen.

Però el Ministeri de Justícia es va veure facultat per l'estat d'alarma per a assumir tota una sèrie de competències. L'anomenat «*marco único de actuación*» ha impedit que el Departament de Justícia pogués dur a terme solucions pròpies en atenció als principis de prevenció individual i col·lectiva de les treballadores i treballadors de l'Administració de justícia, exposant-los innecessàriament al risc de contagi per un excés de dotacions mínimes i de presencialitat obligada als jutjats, en el que nosaltres, el departament, ens vam mostrar en desacord des del primer moment, i així l'hi vaig explicitar al ministre de Justícia en la primera reunió. Ni en la forma ni en el fons, no pot ser que les decisions sobre disponibilitat i, per tant, mitjans materials i personals, les acordi el Consell General del Poder Judicial. És una compe-

tència de l'executiu, és una competència d'aquells que hem de respondre davant dels ciutadans i ciutadanes, i som els que hem de donar resposta davant del Parlament.

El Govern espanyol va establir que en aquell moment un 10 per cent del total de la plantilla havia d'estar als jutjats per prestar els serveis essencials. Això, malgrat que aquesta xifra es podria haver reduït a més de la meitat davant de la davallada de l'activitat d'aquests dies.

En la mateixa línia, la majoria de funcionaris haurien pogut estar en els seus domicilis, en situació de disponibilitat, que és el que nosaltres defensàvem a través de la instrucció que vam dictar, i només anar als jutjats si eren requerits i era per a una situació essencial i necessària. Era una mesura que protegia els treballadors i treballadores públics, evitava contagis, assegurava els professionals disponibles per prestar els serveis durant tot el període d'excepcionalitat, i també la possibilitat de que no ens quedéssim, doncs, sense recursos personals. Nosaltres vam aprovar una instrucció amb aquest objectiu, i ens la van suspendre. Per tant, doncs, és evident que els efectes de la recentralització són clars.

D'altra banda, els terminis, l'adquisició, la distribució dels equips de protecció al conjunt del col·lectiu de l'Administració de justícia té una valoració que l'he apuntat abans, no ens ha agradat, la valorem negativament, perquè ha endarrerit la possibilitat de l'accés als mitjans; i el disseny s'ha fet arraconant el Departament de Justícia i posant en mans, en aquest cas, doncs, d'aquesta *comisión especial de seguimiento* la presa de decisions. No hi podem estar d'acord. Ho he dit abans, als òrgans jurisdiccionals els correspon la funció jurisdiccional. No estem d'acord amb la confusió dels poders, no estem d'acord amb que l'executiu perdi les seves competències, perquè, en definitiva, resulta que som nosaltres els que després, sense poder prendre la decisió, haurem de respondre davant dels ciutadans, i perquè en un estat de dret la separació de poders és sagrada, és sagrada, i als òrgans jurisdiccionals els corresponen unes altres funcions, no el determinar els percentatges de funcionaris, ni la disponibilitat, ni les mesures necessàries que s'han d'adoptar, ni si tots els equipaments judicials han d'estar oberts i tancats.

Escolti'm, ho he dit abans, per la Ciutat de la Justícia hi passen una mitjana d'entre sis mil i deu mil persones, i els hi he dit: en la situació de l'estat d'alarma la mitjana ha estat d'entre trenta i cinquanta persones. I si parlem ja de l'actuació jurisdiccional o l'activitat judicial, doncs, no ha arribat, en la situació del pic de l'estat d'alarma, no ha arribat al 13 per cent.

Per tant, mirin vostès com és d'ineficient i ineficaç fer anar a treballar la gent, obligar a la presencialitat, obligar a tenir determinats equipaments fins que, a les darreries d'aquestes darreres setmanes, fins a la segona i entrant la tercera setmana, doncs, la Ciutat de la Justícia estava oberta, amb tot el que això comporta.

La presidenta

Vagi acabant, consellera.

La consellera de Justícia

Gràcies.

La presidenta

Gràcies.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel Departament de Justícia per a facilitar el teletreball als professionals i operadors de l'Administració de justícia durant la crisi de la Covid-19

311-01675/12

Ara és el torn de la diputada Glòria Freixa, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, presidenta. I gràcies, també, consellera, per aquesta magnífica explicació que ha fet avui, que crec que no s'ha deixat cap dels punts a tractar del seu departament. Crec que una vegada més s'ha de posar en valor l'aposta que ha fet aquest Govern per digitalitzar aquesta Administració i per dotar, a través de formació i d'eines, el personal per avançar cap a una administració digital. I penso que els ciutadans, ara més que mai, estaran agraïts d'aquest curs que el nostre Govern ha emprès en aquesta aposta.

Fins i tot en el moment d'aquesta crisi crec que és quan més palès ha quedat, en el moment que ja el 13 de març s'avancen i ja es fan instruccions per preveure com es protegirà els treballadors públics a través d'eines com el teletreball, i també com no es deixarà de dotar els serveis essencials perquè la ciutadania pugui tenir aquests serveis. En aquesta instrucció i en la resolució posterior, que ja es va fer el 13 de març, també en la resolució del conseller Puigneró, es deia que cada departament, no?, hauria d'estudiar una mica quin era el pla de contingència per donar resposta i per dotar aquests serveis.

Vostè ho ha explicat àmpliament avui, i el que m'agradaria saber –perquè em queda poc ja de la pregunta que li volia fer, perquè vostè ja, ho repeteixo, s'ha explicat molt bé– seria saber una mica com, més enllà de què és el que ha fet el Departament de Justícia per dotar de teletreball tots els treballadors públics del seu departament, més enllà d'això, saber una mica, potser, com ho valora, com fa una valoració de tot aquest mes en què aquestes eines s'han posat a disposició seva, i també potser si vostè voldria afegir alguna cosa més al que ja ha exposat àmpliament.

Moltíssimes gràcies.

La consellera de Justícia

Gràcies, diputada. Miri, jo valoro..., segurament ho haurem de valorar més endavant, no? Haurem d'entrar a valorar tot allò que ha funcionat perfectament i tot allò que hem desplegat, que ho hem hagut de desplegar de forma més ràpida..., abans no he tingut temps d'explicar-ho, no?, com hem tingut capacitat de prendre decisions molt ràpides i, per tant, també adoptar mesures que semblava que tardaríem, que havíem d'adoptar a molt llarg termini.

Jo, sincerament, de les qüestions que crec que hem resolt de forma... Abans l'hi explicava també, em sembla que era al diputat Sanglas, no?, 765 espais equipats..., em sembla que era al portaveu d'En Comú Podem, els espais equipats, més de 485 sessions de Webex programades..., alguna de les qüestions que segurament no he pogut acabar d'explicar és per a evitar les conduccions, per exemple, dels detinguts, de comissaries a equipaments judicials i el desplaçament d'advocats i advocades a comissaries per prestar el servei d'assistència jurídica; per tant, per prestar el torn d'ofici, per a exercir i, per tant, per a garantir el dret de defensa.

Des del departament hem fet un sobre esforç per poder garantir aquest ús intensiu i extensiu de videoconferències per a les actuacions i necessitats, tot desplegant un nou servei de poder realitzar les sessions Webex, no?, que abans ho deia, que tenen més garanties, són menys vulnerables, i que permeten garantir l'exercici de drets fonamentals, tot i que jo hi insisteixo: això no ens ha de fer perdre el que deia, no?, l'obligació i l'exercici del dret de defensa i, per tant, la proximitat i la interactuació de l'advocacia, l'advocat amb el seu client, per tal de garantir encara més, doncs...

Però la situació d'excepcionalitat ens ha permès també, doncs, que aquestes mesures hagin servit perquè no s'hagi restringit cap dret i que s'hagi pogut exercir, i que, per tant, això hagi estat possible; ha estat validat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i els deganats dels diferents partits judicials, de forma més ràpida o més lenta. Hi ha hagut algun deganat que li ha costat més i que exigia la presencialitat tant de la persona privada de llibertat, no?, del detingut, com de l'advocacia i, per tant, a poc a poc, doncs, ho hem fet possible.

Per mi això sí que ho hem treballat contrarellotge i buscant solucions una mica, moltes vegades..., i aprofitant que nosaltres havíem comprat llicències amb anterioritat, i que ens ha permès poder dotar i poder garantir aquests drets. I després, doncs, la possibilitat de l'accés de casa a mòduls de justícia.cat descrits com a essencials per part de treballadors, de funcionaris de l'Administració de justícia, i, òbviament, ja saben vostès que més de 1.800 professionals de la categoria jutges, fiscals i lletrats de l'Administració de justícia tenen portàtils de dotació i, per tant, connectats a la xarxa i que poden teletreballar, i que, per tant, poden treballar des de casa seva. I que això, doncs, ens permet dir que és robust, el sistema que tenim, és un bon sistema i al que nosaltres no renunciarem, com deia abans; no renunciarem a fer-hi ni una sola inversió, perquè aquesta és la gran virtut que tenim.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades pel Departament de Justícia per a millorar l'atenció i el servei al Registre Civil de Barcelona durant la crisi de la Covid-19

311-01676/12

És el torn de la diputada Elena Fort, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya.

Elena Fort i Cisneros

Gràcies, presidenta. Consellera, faré una pregunta molt concreta: el Registre Civil. Els registres civils són elements essencials, és un servei essencial per a tots els ciutadans i, en general, a Catalunya han funcionat força bé, amb alguns col·lapses, però han anat funcionant. Però, en canvi, crec que tenim ja un problema greu al Registre Civil de Barcelona.

La necessitat de fer tasques presencials, és a dir, les gestions presencials, la impossibilitat pel que sembla de fer les gestions via *online* ha implicat que, per exemple, hi hagi gent que hagi de fer cua des de les cinc del matí per inscriure un naixement, que des del 23 de març no s'hagi inscrit cap defunció en aquest registre, i que tràmits com els matrimonis o totes aquestes actuacions que fa el registre no s'hagin pogut dur a terme, amb el corresponent dany als drets dels ciutadans.

Voldria saber quines accions ha dut a terme el Departament de Justícia per millorar l'atenció ciutadana en aquest registre, concretament en el de Barcelona.

Gràcies.

La consellera de Justícia

Gràcies, diputada. En primer lloc, vull deixar clar, i ho he dit abans, ho he apuntat abans a algú que m'ho ha preguntat a l'inici de la meva intervenció, que el Registre Civil de Barcelona és un òrgan judicial adscrit al Partit Judicial de Barcelona. En aquest sentit, la competència prestacional del Departament de Justícia en relació amb el registre civil es circumscriu a l'àmbit del règim de personal, atribució que fou avocada temporalment al Ministeri de Justícia, particularment en aspectes de gestió i coordinació decisoris en termes de prestació de serveis.

El sistema informàtic que s'utilitza és el del *ministerio*, és l'anomenat Inforeg, i fins i tot l'edifici on està ubicat, aprofito per dir-ho també, és titularitat del *Ministerio de Justicia*, el que suposa també una anomalia, ja que s'hauria d'haver traspassat ja fa uns quants anys. Tanmateix, conscients que aquest era un servei públic molt important per a la ciutadania, n'hem fet un seguiment permanent, tant des d'un punt de vista d'activitat com de les incidències. Es va advertir que no s'estaven duent a terme ni les inscripcions de naixement presencials, de progenitors, parelles de fet i d'estrangers, de forma que aquestes persones, col·lectius no podien tramitar els corres-

ponents permisos per maternitat i per maternitat i parentalitat davant de *l'Instituto Nacional de la Seguridad Social* ni de les ajudes complementàries dels municipis.

Des del departament es va activar una doble via per a resoldre l'afectació d'aquest dret dels ciutadans. Primer, interlocució qualificada amb l'Ajuntament de Barcelona i els ministeris corresponents per mirar de facilitar els tràmits corresponents per a l'obtenció de permisos i ajuts en presència de documentació substitutiva del certificat de naixement. Inclús vam tenir una proposta i vam treballar-ho amb el ministre de Seguretat Social. Exposició acreditada del problema a l'equip de govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el marc d'aquesta comissió executiva de *seguimiento*.

Finalment, i arran del debat que va generar la petició del departament perquè es posés una solució organitzativa al problema, es va obrir al Registre Civil de Barcelona aquest tràmit presencial essencial, perquè saben vostès que estava tancat.

Actualment, estem fent gestions per a l'efectivitat de les inscripcions de defunció, un altre servei essencial. Hem de tenir en compte també que d'aquesta inscripció en depenen molts tràmits administratius testamentaris vinculats a pensions, és veritat que els terminis estan suspesos, tant el de prescripció com el de caducitat, però la ciutadania té dret a poder fer aquesta inscripció.

En aquest context, i amb ànim plenament col·laboratiu, vam adreçar tota una sèrie d'orientacions per a la millora del servei al Ministeri de Justícia en relació amb el Registre Civil de Barcelona, al secretari d'estat de Justícia, al subdirector d'Innovación y Calidad del Servicio Público de Justicia i, com deia, també ho estem treballant amb el TSJ per tal de que aquest col·lapse que s'ha produït deixi de ser un col·lapse.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures preventives i de desinfecció d'espais públics als centres penitenciaris, les seus judicials i els serveis adscrits al Departament de justícia

311-01677/12

I ara, per últim, és el torn de fer preguntes del Grup Parlamentari de Ciutadans. Li dono pas, li dono la paraula al diputat Manuel Rodríguez.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, presidenta. Bien, *consellera*, le pido, le pediría que se pusiera en la piel de los funcionarios de prisiones que tienen que trabajar sin mascarillas, sin saber si van a contagiarse a sus compañeros o a los internos, y que se ponga en la piel de los familiares. Bastante duro es ya tener a un familiar en privación de libertad como para encima no saber si está bien protegido.

No obstante, señora Capella, le pregunto si usted considera que las medidas preventivas que han adoptado a fecha de hoy, especialmente en centros penitenciarios, han sido suficientes, si realmente lo cree, y tampoco me ha contestado expresamente porque..., saber exactamente si han hecho la petición a la UME. Me ha hablado de que han contratado empresas externas en condiciones excepcionales, pero quisiera preguntarle si han hecho la petición expresa para que la Unidad Militar de Emergencias ejerza las labores de desinfección.

Y, por otro lado, saber qué coste tiene para el conjunto de los catalanes esas labores de desinfección y esa calendarización a lo largo del tiempo que se va a tener que hacer en todos los centros penitenciarios y, evidentemente, en todos los entes del Departamento de Justicia.

La consellera de Justícia

Gràcies, senyor diputat. Jo no sé si no l'hi he explicat amb prou profusió o sí que l'hi he explicat, però jo primer començaré amb negar la major. Vostè fa una afirmació, diu que els funcionaris de presons no tenen els mitjans adequats per a poder treballar; i això ja l'hi dic jo categòricament: no és cert. Primera resposta.

Segona. Vostè dona per fet que nosaltres no tenim les capacitats i les competències per dur a terme tots aquells processos de neteja i, per tant, de desinfecció que des del Departament de Salut ens indiquen, i que, per tant, doncs, no serem capaços de fer-ho. Ja l'hi dic jo: som capaços de fer-ho. Tenim les capacitats, les competències i, per tant, ho hem fet.

No, escolti, vostès insisteixen en el tema de l'exèrcit. Vostès tenen una obsessió malaltissa amb aquesta qüestió. Miri, escolti, nosaltres no els hem necessitat, i a dia d'avui no els necessitem. Per tant, doncs, tenim els mitjans propis per dur a terme tot allò que ens correspon.

I amb relació al pressupost o no, segurament és molt més eficient, eficaç i barat, doncs, com ho hem fet nosaltres, que no vol dir que no sigui adequat i corresponent, perquè ja l'hi he dit, nosaltres fem les coses tal com el Departament de Salut ens ha indicat, no d'una altra manera. Per tant, deixi'm d'insistir amb aquesta qüestió, i deixi d'insistir amb afirmacions que no són certes. Escolti'm, hi ha mitjans per poder garantir la seguretat de tothom.

La presidenta

Diputat...

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Consellera, bien, la pregunta expresamente era si usted considera que las medidas preventivas adoptadas a fecha de hoy, especialmente en centros penitenciarios, han sido suficientes. No he hablado de medios, de medios hablaré más adelante.

De todas maneras, es cierto que se han de adoptar una serie de medidas como las distancias de seguridad, las mamparas en centros de trabajo, obligatoriedad de llevar mascarillas, tal y como le ha recordado el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, tener geles hidroalcohólicos en todos los centros penitenciarios y, evidentemente, en todas las sedes judiciales y entes del *departament*, la desinfección de todos los centros adscritos al *departament*.

Y no tenemos ninguna «*obsessió malaltissa*», como dice usted, con el ejército, tenemos una *obsessió malaltissa* con ahorrar el dinero del conjunto de los catalanes. Esa es la gran diferencia, la diferencia entre ustedes y nosotros, que ponen la política i la ideología por delante de los intereses de los catalanes. Estamos hablando de un servicio absolutamente gratuito, que únicamente con la coordinación entre Estado y Generalitat, su consejería y el Ministerio de Defensa, se resolvería, y estamos hablando de ahorrar dinero a los catalanes.

Y, por otro lado, como le he dicho, también respecto a la situación de los internos en centros penitenciarios, un planteamiento que no había hecho hasta el momento, y que se encuentran en régimen de semilibertad, el 100.2 del Reglamento penitenciario, han valorado si a falta de test y de pruebas diagnósticas y con la finalidad de evitar más contactos, se podrían habilitar centros abiertos como el de Barcelona, que en este momento se encuentra vacío después de su desinfección, para que pudieran estar ahí, para evitar contactos con personal exterior.

Y en cuanto a la reanudación de las visitas en los centros penitenciarios, ¿cómo prevén reanudarlas? Creemos que deben de ser muy rigurosos en el control de la misma y velar, evidentemente, por la seguridad y salud tanto de los trabajadores como de los internos.

La consellera de Justícia

Bé, amb relació a les persones del 100.2 que han sortit a treballar, doncs, no estan en els mòduls originaris, estan en els mòduls d'ingressos, eh? Ho dic perquè es-

tem adoptant les mateixes mesures que vam adoptar quan el confinament i, per tant, doncs, la desescalada també anirà en aquesta línia.

I, per tant, vostès... No és gratis, en aquesta vida no hi ha res gratis. O és que no paguem també, els catalans i les catalanes, l'exèrcit, i que ens costa molts, molts milers d'euros? Però, en tot cas, hi insisteixo, nosaltres hem pres les mesures que des de casa nostra, amb els mateixos contractes que teníem i, per tant, amb els mitjans que tenim, per tal de prendre aquelles mesures oportunes i adequades, i que, en definitiva, seguim les directrius de Salut. I és això, el que hem estat fent.

I, per tant, nosaltres, a dia d'avui, necessitem el que necessitem, no el que a vostès els agradaria que necessitéssem. Com que no ho necessitem, doncs no s'utilitza, i ja està! És molt senzill d'entendre: si ho vol entendre ho entén, si no ho entén, és perquè no ho vol entendre.

La presidenta

Diputat, continuarà vostè fent la segona pregunta? (*Pausa.*)

Pregunta al Govern sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures de protecció individual i l'aportació de tests als treballadors públics, al personal adscrit al Departament de Justícia i als interns dels centres penitenciaris

311-01678/12

Molt bé, té la paraula.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, presidenta. Bien, señora Capella, esto ya es en relación con la situación de los trabajadores públicos, operadores jurídicos e internos en centros penitenciarios que no disponen del material suficiente para evitar contagios en las instalaciones adscritas al *departament*. ¿Consellera, le consta si se han repartido mascarillas caducadas en algunos centros penitenciarios? Usted ha manifestado que esas mascarillas le venían del Estado y que hubo un cierto reparto, e incluso ha llegado a asegurar que eran perfectamente viables.

En segundo lugar, ¿por qué los funcionarios no pueden disponer de unas pruebas diagnósticas, un PCR en cuarenta y ocho horas, en las mismas condiciones que los internos en centros penitenciarios? Se lo digo porque es cierto que se están haciendo test a través del Hospital Penitenciario de Terrassa a los internos, y, en cambio, los funcionarios tienen que derivarse al ICS, y como el ICS también no puede hacer frente a la situación actual, con toda la ciudadanía, quizá sería interesante que ustedes valorasen que fuera también la misma medida, que en cuarenta y ocho horas pudieran también tener esas pruebas diagnósticas.

La consellera de Justícia

Aviam, jo no sé quantes vegades ho explicaré. Escolti'm, miri, és Salut el que determina de quina manera s'actua. No és el Departament de Justícia, és Salut.

I, segon, quan vostè fa també determinades afirmacions. Una, hi va haver una dotació de material enviat caducat, però després..., perquè *aviam* si vostès..., de veritat, eh?, perquè, si no, tergiversen sempre, o no escolten. Teníem unes mascaretes que nosaltres no havíem –no havíem– distribuït, i que hi va haver una ordre del *Ministerio de Sanidad* que deia que aquelles mascaretes es podien utilitzar, malgrat que la data de caducitat..., tal com havien sigut elaborades es podien utilitzar.

Aviam si els queda clar: no és que nosaltres repartíssim material caducat, és que una ordre de Sanitat va dir que aquelles mascaretes –*Sanidad, Ministerio de Sanidad*– les habilitava perquè poguessin ser utilitzades.

La presidenta

Diputat, li queda un minut. Per a aquesta pregunta, eh?

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, presidenta. *Consellera*, es tan sencillo como ponerse de acuerdo con otra *conselleria*, la de *Salut*, en este caso, que, además, también, está en manos de una compañera suya de partido, con lo cual creo que simplemente hablando y haciendo una llamada a su compañera lo podría llegar a tener resuelto. Por lo tanto, nosotros le instamos a resolver esta situación y a ordenar la realización urgente de test rápidos al personal en el ámbito penitenciario y para conocer los efectivos que deben exactamente guardar la cuarentena y aquellos que podrían reincorporarse directamente a sus funciones. ¿Cuándo considera que se pueda producir la vuelta a la actividad normal de todos los trabajadores de justicia en general, también del ámbito penitenciario?

Y en cuanto a esto que estábamos hablando de los medios materiales, las mascarillas, las FPP2 y FPP3. Usted hablaba de que en este caso se estaba coordinado con el Estado, no sabemos si habían hecho algún pedido de este tipo de mascarillas en las últimas semanas.

Y, finalmente, la cuestión de las bajas laborales exactas a fecha de hoy, porque se conoce, o se conoció, que el 3 de abril había un incremento neto de hasta quinientas dos bajas en el sector del ámbito penitenciario. Por lo tanto, me gustaría que nos aclarase esa cuestión.

Gracias.

La consellera de Justícia

Bé, el material és escàs a tot el món. Amb aquesta premissa suposo que tothom hi està d'acord. La prioritat han estat els professionals de salut, que són els que atenen quan nosaltres, tots plegats, tota la ciutadania en general cau malalta. Hem de dir clar que hi ha material de protecció a tots els jutjats i a totes les presons. Ho diré les vegades que calgui i els he dit que els facilitaré tota la informació per escrit, perquè *aviam* si així ho acabem d'entendre. Voldríem que n'hi hagués més? I tant, per descomptat, des del primer dia i fins a l'últim dia, i durant més temps. Sí, hi estem tots d'acord i, per tant, amb això hem estat treballant durant tot aquest temps. Hi treballem des del primer moment amb totes les energies i totes les capacitats i competències que tenim.

L'Estat ens ha proporcionat prou material? No. Ho hem hagut d'aconseguir nosaltres? Sí. Més material? També. Per tant, ja li dic això.

I com..., i quan preveig que estarem en funcionament al cent per cent? Doncs en aquests moments, ni la consellera de Justícia, ni el ministre de Justícia, ni ningú, pot dir i afirmar amb rotunditat si serà la setmana que ve, si d'aquí quinze dies, si d'aquí un mes, perquè en aquests moments, miri com amb comptagotes van donant la informació, i mirin com avui –avui, em sembla que era– al Consell de Ministres apuntaven, doncs, la pròrroga de l'estat d'alarma.

Per tant, fins al 10 de maig segur que no. I, per tant, a partir d'aquell moment veurem com es produeix la desescalada i de quina manera ens podem incorporar. I que, evidentment, no serà amb les mateixes condicions, i també de quina manera nosaltres haurem d'adoptar les mesures pertinents perquè les persones privades de llibertat puguin recuperar els seus drets a tenir vis-a-vis i locutoris. I, per tant, ho farem amb les millors garanties, de la millor manera i per tal d'evitar, efectivament, doncs, que hi hagi un rebrot o que hi hagi contagis.

I també, abans ho indicava, ho he explicat, eh?, amb relació a les baixes. Escolti'm, no, això no va de trucades de la consellera de Justícia a la consellera de Salut. Funciona per circuits i funciona perquè tothom s'adapti a les regles del joc que s'han marcat, perquè, si no, això..., bé, a vostès ja els deu agradar, això de barrejar. Mira, jo, com que soc col·lega de Fulano, li truco per telèfon i m'ho soluciona. Això no funciona així. I ho he dit, la prioritat ha estat Salut, i, per tant...

Escolti'm, totes les baixes no són per Covid, ja ho he dit abans, ho he apuntat abans, i que, per tant, hi ha moltes persones que segurament –és igual, eh?, no hi

vull posar ni més ni menys—, doncs, tenen d'altres simptomatologies que no tenen res a veure amb el Covid, i que depèn que el seu CAP, o el seu metge, els doni l'alta. I no té res a veure amb el Covid, i faig aquesta afirmació categòrica. Ho he dit abans: els positius, les persones sospitoses, qui està de baixa perquè té un deure inexcusable i qui està de baixa, doncs, perquè el metge de capçalera li ha donat la baixa.

Tenim una realitat tan diversa com persones. Per tant, es faran els tests quan Salut ho marqui i, òbviament, s'actua quan Salut diu que s'ha d'activar un determinat protocol. No ho decideix la consellera de Justícia, *aviam* si li queda clar. Si vostès coneguessin efectivament com funciona una presó per dins, sabrien que els treballadors públics de salut són treballadors dependents del Departament de Salut, no són treballadors dependents dels serveis penitenciaris. *Aviam* si ho entenen d'una vegada. I, per tant, doncs, va per aquí, això. Vostè vol fer entrar el cap per la cabota. Doncs no!

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la planificació, l'organització i l'execució de les mesures de reforç del Departament de Justícia per a afrontar el col·lapse judicial

311-01679/12

I, per últim, l'última pregunta, continua el diputat Manuel Rodríguez, del Grup Parlamentari Ciutadans.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, presidenta. Bien, señora Capella, ¿qué medidas extraordinarias van a adoptar para dar una respuesta adecuada al colapso judicial a causa de la pandemia?, y si prevén modificaciones presupuestarias a corto y a medio plazo para dar respuesta adecuada a la situación tan crítica para trabajadoras, ciudadanos en general, operadores jurídicos, también internos en centros penitenciarios.

La consellera de Justícia

Aviam, senyor Rodríguez, jo aquesta pregunta ja l'he contestada també abans. N'he parlat en la meua intervenció, però l'he contestat també al diputat Sanglas i em sembla que a algun altre diputat. I, per tant, dir-li que nosaltres elaborem un pla d'impuls del servei públic d'Administració de justícia en el que nosaltres, en algunes coses ho hi podem dir gran cosa, i en aquella part que nosaltres hi podem dir alguna cosa, doncs, ho farem, no? Noves maneres d'organitzar i, per tant, també tenen a veure amb accions previstes, normatives, organitzatives, tecnològiques.

Saben vostès que... I vostè, quan parla, fa una afirmació, també: «el previsible col·lapse». Doncs hi ha una part normativa molt important, hi ha una part normativa molt important, que segur que no ha de ser alguna de les previsions que planteja el Consell General del Poder Judicial, que va en la restricció de drets d'aquella part més feble de la població i a la que nosaltres ens oposarem de forma contundent. I que, per tant, suposo que els diferents grups parlamentaris a Madrid faran la feina que pertoca per a evitar que algunes de les mesures que es plantegen —limitant drets fonamentals, limitant el dret a la tutela judicial efectiva i l'accés a la jurisdicció— no prosperin.

I, en aquest sentit, *aviam*, les misses són comptades, senyor Rodríguez, les misses són comptades. No més recursos, i ho he dit abans, vol dir més eficàcia i més eficiència. Segurament, doncs, caldran altres mesures organitzatives que també requeriran canvis normatius importants, que també li correspon a l'Estat plantejar-los, i que, per tant, estem amatents *aviam* quins canvis reals es produiran per a

fer efectiu el dret a la tutela judicial efectiva, per a garantir els drets fonamentals de les persones i que cap persona, cap de les persones que s'han vist afectades també per aquesta emergència econòmica i social que ha sigut i que és el Covid-19, doncs, es quedi a l'estacada. En això nosaltres serem contundents, eficaços i eficients, com sempre, prioritzarem aquesta qüestió, com ho hem fet d'altres vegades, i no cau-rem... I, per tant, serem en això, també, durs, en aquest sentit.

No valen mesures com les que es van prendre amb les clàusules sòl. Per tant, ja l'hi apuntava abans: solucions extrajudicials. Sí, sí: solucions extrajudicials i evitar la judicialització *in extremis*, perquè això només garanteix aquella part més forta de la relació contractual, en aquest cas, doncs, per tal d'evitar que jugui amb el «ja veurem què passa quan ho resolgui un jutge».

Per tant, hi ha una qüestió que s'ha de plantejar de forma clara: l'obligatorietat de la mediació i, per tant, dels actes de conciliació per evitar la judicialització i donar una resposta efectiva i eficient i eficaç a les situacions que ha plantejat i que ens plantejarà el Covid-19.

La presidenta

Diputat, li queden dos minuts.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Sí; gràcies, presidenta. Bien, señora Capella, yo entiendo que, bueno, para usted la mediación sea la panacea, pero no todos los métodos de resolución extrajudicial de conflictos son efectivos. Quizás en momentos y en cuestiones muy puntuales lo puede ser, pero cuando, como bien sabe, dos partes están de acuerdo; pero, si no, tienen que acudir a la jurisdicción ordinaria. Eso es un claro ejemplo de lo que pasa en la jurisdicción laboral.

Y, luego, por otro lado, usted me ha planteado que esta pregunta se volvía a hacer. También le he preguntado qué medidas o modificaciones presupuestarias ustedes prevén a corto y medio plazo para dar respuesta efectiva a esta situación. La situación va a ser crítica, lo sabemos todos y, de hecho, lo vemos venir.

Tenemos constancia de que las últimas semanas se recibieron en el Servei d'Orientació Jurídica más de dos mil llamadas de ciudadanos para recibir asesoramiento de justicia gratuita. El turno de oficio, tal y como está dotado ahora, no puede dar una respuesta efectiva y suficiente, y por ello creemos que debemos mejorar percepciones y módulos para hacerlo más atractivo a abogados y a procuradores.

Respecto al colapso, que ya le advertía en la última memoria el Consejo General del Poder Judicial, el CGPJ, y más con la que se nos viene encima debido a la grave situación económica y social de ciudadanos, familias, empresas y autónomos. Una larga lista de procedimientos concursales, despidos, ERTes ahora y EREs en el futuro, divorcios, desahucios –más de 4.800 anuales, y la mitad sin alternativa habitacional–, reclamaciones de cantidad por impago de rentas de alquiler, ejecuciones hipotecarias, IRPH, *revolving*, además del colapso que acumula en los últimos años por diferentes causas.

Las ratios ya eran preocupantes antes de la crisis sanitaria, pero la realidad provocada por el Covid-19 va a ser muy dura; y la realidad es que nos vamos a encontrar con un tapón, debido a la gran cantidad de asuntos que van a entrar por los juzgados y tribunales y debido a la alta litigiosidad producida por la pandemia y la situación social y económica.

La ratio de trabajadores al servicio de la Administración de justicia es muy baja y, por lo tanto, entendemos que en este caso se debe dotar de personal auxiliar, de funcionarios, de gestores judiciales para desbloquear esta situación.

Ahora solo un 10 por ciento de trabajadores están prestando el servicio, pero están con plazos suspendidos. Y lo que sí que queremos..., y vamos a estar pendientes de la desescalada, la reincorporación de los trabajadores, la garantía, la seguridad

jurídica y, especialmente también, velar por la seguridad de todos los operadores jurídicos en su conjunto.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Consellera, no li queda temps, però si vol un minutet, si té alguna cosa més a dir...

La consellera de Justícia

Res, només per puntualitzar. Miri, ja ho he dit, l'he contestat manta vegades, aquesta qüestió, però, en tot cas, també dir-li una cosa: no és veritat que les ràtios de funcionaris per cada jutge siguin les més baixes i que no siguin adequades. Estem en el *top 3* de tot l'Estat, és a dir, hi són el País Basc, que jo sempre he dit que juga una lliga diferent, i que, per tant, el percentatge és molt petit, de diferència; Madrid, i nosaltres.

Per tant, no facin aquesta afirmació permanent, no la facin, perquè no és veritat. I, per tant, deixin de dir coses que no són certes.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. Hem fet tots els punts de l'ordre del dia. Agrair-li la compareixença per a la sessió informativa sobre les mesures adoptades per la crisi del Covid-19.

Gràcies als diputats i diputades, i disculpes, perquè és una miqueta..., és nou per a tots treballar en aquestes circumstàncies.

Gràcies als tècnics, i donem per acabada la sessió informativa.

La sessió s'aixeca a les nou del vespre i catorze minuts.